Greyville

Electric Mineral Water Works.



A. Dookan, 84, FIRST AVENUE, DURBAN.

African Chronicle.

Rates of Subscription

Yearly	Natal ...	15 –
Half Yearly	,, ...	7 6
Quarterly	,, ...	4 –
Yearly (Transvaal, Cape Colony, England and India	...	15 –
Half Yearly	...	7 6
Quarterly	,, ...	4 –

1 வருஷத்திற்கு 15 –
6 மாசத்திற்கு 7 6
3 மாசத்திற்கு 4 –

P. SUBRAMANIA AIYAR,
Propreitor, 'African Chronicle'
88, Victoria St., Durban.

Moodley Bros.,

WHOLESALE & RETAIL,
Fruits, Vegetable & Produce Dealers, and Commission Agents.

—Bankers—
African Banking Corporation, Ltd.

Orders taken for up-country at Lowest Market Prices.

Good Packing, empty packages will be charged for

Weekly Price Lists issued and posted punctually.

Natal Leaf Tobacco always on hand.

—Address—
461, Church St. 154 Queen St.,
Tel. Add. P.O. Box 47,
"PRODUCE." Tel. 'NAARTIES.'
P. M. BURG. DURBAN.

Speciality, Lowest Market Prices. Try once & ascertain before placing your orders with others.

DEHLOO BROS.,

GENERAL DEALERS.
Bakers and Confectioners, Mineral Water Manufacturers —and Farmers.—
FRUIT AND GENERAL COLONIAL PRODUCE
of all descriptions supplied in any Quantity
—at Short Notice—
Estimates given.
MAIN ROAD, ISIPINGO.

G. Ragavaloo,

3, Groom Street,
VERULAM.

Maker of
Galvanized Corrugated and Flat iron Tanks, Guttering & etc. Fixed neatly to order.
Baths Tanks and other utensils repaired at moderate terms.
Also Wood & Iron Builder & etc., etc.
Works neatly done and at Cheap Price.

3 தரம் வாட்டர் டாங்குகள் செய்யப்படும், அவைகளுக்கு விலை மிக மலிவாக இருக்கும், மற்றும் எல்லாவிதமான வேலைகளும் செய்து தரப்படும்.

Printed and published by P.S. AIYAR, 88, Victoria Street, Durban.

PRICE 3d. REGISTERED AS A NEWSPAPER.

AFRICAN CHRONICLE.

ஆபிரிக்கன் வர்த்தமானி.

Published Every Saturday.

Vol. I. Durban, Natal—Saturday, 5th December, 1908. No. 25

R.K.Naidoo

FRUIT DEALER & COMMISSION AGENT,
DURBAN.

Natal Fruit Supplied in any Quantity.

All Orders receive Prompt Attention and Good Packing.

P.O. Box 637.
Tel. Add.: 86, Victoria Street.

KAIN BROTHERS,

Fruit, Vegetables and Produce Dealers.

Fruits and Vegetables supplied in any quantities at the Lowest Market Prices.

Poultry supplied to order.

A trial solicited. All orders receive prompt and careful attention.

Please write for quotation.

467, PIETERMARITZ STREET,
P. M. BURG.

M. J. Mahomed,

General Merchant & Direct Importer.

All Indian goods, Rice, Dholl, Ghee, Sales, and English Grocery stocked, and sold at lowest quotations. Upcountry orders carefully attended to.

470 & 480, Church St. est,
P. M. BURG.
Tel. Add. "Moosa" Tel. 300.

K. C. PADATACHEE,

Fruiterer & Commission Agent.
P.O. BOX 105, DURBAN, NATAL.
Tel. 154, Queen Street.
#1, முனிசிபல் மார்கெட், மற்றும் #81, சர்ச் ஸ்ட்ரீட்.

Alfred C. Pillay, CARRIAGE & UPHOLSTERY WORKS.

398, Corner of Pine Street & Cathedral Road.

Carriage, Rickshs, and Cart builder, Cabinet and Picture Frame maker, Polishing, Painting and Trimming, General Carpenter and Coffin Decorater, and various kinds of English and Indian House Furniture maker. Repairings a speciality and neatly done. A Trial Order solicited. Steam saw mill Joiner.

ஆல்பிரட் சி. பிள்ளை

"பைன் ஸ்ட்ரீட்" கதீட்ரல் ரோடு சந்திப்பு 398

கேரேஜ், ரிக்ஷா, மற்றும் கார்ட் செய்பவரும், ஒவியம் மாட்டும் சட்டம் செய்பவரும், பாலிஷ், பெயிண்டிங் மற்றும் ட்ரிம்மிங் செய்பவரும், ஜெனரல் கார்பெண்டர் மற்றும் கபின் டெகரேட்டரும், மற்றும் பல விதமான ஆங்கில மற்றும் இந்திய வீட்டு சாமான்கள் செய்பவரும். ரிபேரிங்ஸ் ஒரு விசேஷமாகவும் நன்றாகவும் செய்து தரப்படும். ஒரு தரம் உபயோகப்படுத்தினால் மறுபடியும் எங்களையே தேடி வருவீர்கள். ஸ்டீம் சா மில் ஜாய்னர்.

AFRICAN CHRONICLE.

VOL. I. DURBAN, NATAL—SATURDAY, 5TH DECEMBER, 1908. No. 25.

Edited by P. Subramania Aiyar.

PUBLISHER'S NOTICE

Subscribers are requested to forward their subscriptions to the Publisher without any further delay; failing which, further supply of the *African Chronicle* will be suspended until such time as the account is squared up.

African Chronicle.

SATURDAY, 5TH DEC., 1908.

Self-Reliance, not Mendacity

It is a well known truth in physics that when one form of energy disappears, it is transformed into its equivalent in some other shape. A similar law seems to hold good in the moral world too. We are told that slavery has been abolished in the British Empire; but the slave, or a being who is practically indistinguishable from a slave, appears in the person of the Indentured Indian in Natal. Mr. Connolly, speaking in the Assembly some little time back, said that "the indentured system amounts to nothing less than slavery." This is the view held by every sane and unprejudiced person; and we are glad that Mr. Connolly had the courage of his convictions to make the pregnant assertion.

Asiatic emigration is the direct offspring of the discontinuance of slavery. When slave labour was no longer available, the colonists who had used it were placed in an awkward dilemma. White men were and are physically incapable of field or rough work in tropical climates and free negroes could not be induced to engage in it. In these circumstances, there were but two alternatives open to the planters, either they must abandon their estates, or they must import labour from other countries than those which had been drained and devastated by the slave trade. There were many considerations which pointed to India and China as fertile fields most likely to yield the necessary supply of workers on which the very existence of the industries depended. Those great Empires were over populated; their rigid forms of civilisation, which had rooted them to the soil, were gradually being loosened by the inducement of commerce; and their reluctance to leave their native shores was removed by tempting offers made to them. Moreover, it was thought that India and China could conveniently be used as markets for bartering human labour for the benefit of white colonists.

Indentured Indian labour was introduced into Natal about the year 1860, when the agricultural resources of the Colony were in an undeveloped state. Since then the stream of labour from India has been continuous and uninterrupted. The Indians who have toiled for and ministered to the wants and pleasure of the farmers and capitalists are now starving, and these men and their descendants who made riches and luxuries for the capitalists and helped to make Natal a Garden Colony, are now despised as undesirable settlers and denied even the most elementary rights of citizenship. These monsters who have grown fat on the drudgery of the Indians do not want them now except as slaves. While under indenture an Indian has no freedom.

He is absolutely at the

disposal of his master as a mere chattel. He cannot even after hours of service go anywhere without permission, which in ninty out of every hundred cases is refused; and the employer cannot be compelled to grant him a pass to visit friends or relatives even on Sundays. Should any such servant proceed to a court for the purpose of making any complaint for assault or non-payment of wages against his master, the latter is alleged to overtake him on the way, and failing to persuade him to return to work by intimidation and kindred methods, he arrives at the court in advance of the Indian and out of mere malignity and vindictiveness charges him with absence from work or disobedience or orders and gets him convicted. Can these Indians expect to get justice or make their lot better by cringing at the feet of the white men or by simply agitating for their rights? The experience of history and of human nature teaches that a people can only gain freedom and justice by their own practical action.

We are not exaggerating the truth when we say that the condition of the indentured Indians is miserable in the extreme. They are bordering on death before their normal times; their wives are worn out by cares and anxiety; their children are hurried to their graves by preventable diseases; their daughters are cast adrift or subjected to similar catastrophe. What a serious and disturbing effect must all these have upon the loyalty of the Indians to the British Throne! India is a potent element in the forces that make for the security of the Empire. In times of war the question of the treatment of British Indians in the colonies becomes exuberantly imperial, and promises, Royal Proclamations are lavishly made to redress their grievances; but at other times Imperial interference with self-governing colonies in internal affairs is declared to be unwarrantable and unconstitutional; and in fact a worthless shibboleth goes round the world embodying an immutable maxim of Divine right to the Self-governing colonies. Has the world ever seen such a consummate system of political hypocracy in the management of Nations? The scandalous ill-usages to which indentured Indians are subjected in this colony have been the subject of repeated remonstrances to the local, Indian, and Imperial Governments, but without any redress; so that the abuses and oppressions not only still continue but are, we fear, assuming alarming proportions. Recently a typical white colonist named J. L. Armitage was charged in the City Police Court with assault upon his Indentured Indian servant cutting of his ear. In defence Armitage cited the Ear-marks Law of the Colony and contended that he had a perfect right to ear-mark his Indentured Indians just the same as he would his sheep. What treatment, then, can the Indians expect from the dominant class when the latter look upon them as no better than beasts? Is it not high time for the Indians to take steps to protect their interests and that of their posterity rather than expect the Rulers to do for you? We should suggest to our friends that our motto for conduct in life should be "Self-Reliance not mendacity." The Indians in South Africa must understand that they would get nothing from the Imperial Government or Local Governments by beggary. It is a term that has no meaning in modern politics. Our petitions and Remonstrances carry in its train the same meaning that "Magna Charta" granted to us by Queen Victoria carried with it. On the whole, these kind of rights broadly written in paper, and the list of grievances committed to paper would not enable living creators to realise their ideals, would not bring them either consolation or comforts; what we should now do is action. That is assert your inborn rights of free men, rather than begging for a doleful of grant from the coffers of a stingy government. Why not establish your own schools and colleges, and form syndicates for the promotion of Industrial enterprise? Make an effort to be independent of white capitalist and his precious work and munificient wages. That is the only method of obtaining salvation. The more you cringe for your rights, the greater is the weight of oppression; the less you flatter the greater is the dignity of your manliness. It is by this kind of traditional sycophantism that Indians find themselves in the position in which they are to-day; and it is imperative that this must be shaken of, and real manliness be substituted. If our countrymen still be in a backward state in the matter of co-operation and assertion of the rights of manhood it is not to be wondered at that we are left behind in the race of life. It is destined by the immutable laws of nature that *you shall gain* nothing without hard, unstinted and honest labour. Englishmen did not get their liberty for nothing. They aspired for it, they worked for it and they got it. Now we cannot expect to participate in their inheritance without at least the equivalent amount of labour that they have devoted for getting it. He should be a very wise man to believe that petitions and pamphlets would bring in every thing he wants. It is our duty to persuade our readers to put away all these effete methods and attend to practical work. The first and foremost step in the right direction is, we must stop the "Indentured labour from India;" the next is, organise co-operative societies and syndicates to find opening for the unemployed and surplus population, and find opening for the educated class of Indians in a more beneficial and useful way to the community. Let us set to do this as soon as possible, with the least possible delay.

HOME & GENERAL NOTES

BY B.

"SWARAJ" AND NATAL MERCURY.—It was only the other day that the *Natal Mercury* alarmed at the foolish action of the so-called anarchist movement, described that India is not ripe yet to govern her own affairs. It is a pity that such a well informed Journal should pass the Judgment on a question which defies the comprehension of the best brains in India and in England. Strange to say the *Mercury* without foreseeing the consequences of its action, has brought an indictment against the Indian Nation, and it has taken no troubles to study contemporay history. There are members in the Legislative Councils, there are Indian Judges, there are Indian Lawyers of the first rank and great eminence who are a match to any European Jurist. What peculiarity is there then, I say for any to nod their head and say "No! Indians are not fit." Every school boy knows that the proof of the pudding is in eating; and he also ought to know that the pudding, to be obtained, is by agitating and educating!

* * *

INDIANS AND THE CONVENTION.—The Convention sat here for a few weeks, in order to discuss matters relating to Unification or Federation. It has now migrated to the Cape. The Dutchmen are endeavouring for unification, but the majority of the Englishmen are moving heaven and earth for Federation. There are some—perhaps like myself—thinking who would gain the day, the one backed by the Boers or the one by heaven and earth. We know what treatment we are getting in the hands of the Englishmen with their justice and fairplay, and their pledges and promises. We also know how our brethern in the Transvaal are being treated by the Boer Government under the "Flag of Freedom." So, it is immaterial to us who wins or looses.

* * *

BENGAL PARTITION—General Botha knows as well as I do that the consequences of the Partition of Bengal proved a blessing in disguise. Then, it is not a wonder to learn from the General that there is a split

in the Transvaal between Hindus and Mohamedans. I know Lord Curzon has declined in toto to be the father of the Bengal Partition. I wonder who is the father of this!

* * *

POOR INDIANS ARE LUCKY!—The recent decision of the Supreme Court of Transvaal goes a long way to prove that Indians have taken the right course in upholding the integrity of our cause; it is really encouraging to hear what the Chief Justice says:—"In regard to this sub-section the Legislature had failed, undoubtedly failed to attain this result, for it was a definition which it was difficult to apply to the Statute to which it related. It is still more interesting to read what the *Daily News* ... have ... on ... to ... as ... friends ... possible ... And ... dians ... shows ... really with ...

SECRETARY ... The *Free Hindusthan* ... hand by the latest ... states V. O. Chithambram Pillay, the organizer of the Swadeshi Steam ... Company, who would have been ... a worthy nominee for the Secretary of Navy if he had been born in a country like the United States of America is now deported in the prime of his life! Will the Swadeshi Steam Navigation Company, cease to exist in his absence? If we have any love for Messers. Tilak, Chithambram and others, les us carry Mr. Tilak's idea into action; let us have money and men and new ships, one bearing his name to carry on the work of the National Steamship Line. Mr. Chithambram is deported because he attempted to do service to his country at any cost; shall we forget his work?" I leave it to the readers to form their opinion and act thereby. The article ends by stating "Our homage to the martyrs must be shown by devotion to liberty and resistance to tyranny."

* * *

THE N. I. CONGRESS AT ... MADRAS.—A protest was ... by thinking gentlemen ... of Madras, headed by ... Charlu C.S.I. ask ... provincial committee ... a movement for ... the Congress ... held in Madras. But after receiving a ... from the committee ... withdrawn the protest and hence the meeting ... take place as was ... The proceedings ... are to prove very interesting as the two parties ... Moderates and Extremists ... have not yet come to a definite understanding. This would be the first of the Indian National Congress in which the two parties would take part under one Pandal. Dr. Rash Behary Ghosh would preside.

* * *

INDIA IS AWAKENING—Mr. S. K. Ratcliffe writing a lengthy article in the *Nation* states "There is no difference of opinion as to the fact of an awakening in India;" this is true to the point and one of the causes, I may attest is that the magistrates and judges are imposing the severest sentences possible under the Penal Code. He continues, "Would anyone in England, I wonder, question the assertion that such sentences are equally barbarous and futile?" He then at length gives instances. On touching the question of free speech and free press, he says that naturally any government would draw the line somewhere, "a despotic government such as the government of India, will insist upon drawing it a good deal closer then English Liberals commonly think necessary." The East is awake and the West can only rule or dictate by having confidence in the people!

* * *

CHITHAMBRAM AGAIN! The charge of Mr. (Justice) Pinhey as special Sessions Judge to the assessors in the case against Mr. Chithambram Pillay was considered so brilliant a judicial feat that some leading Madrasi gentlemen underwent the trouble and expense of having it printed and sent out copies to M. P's. and English journals, so as to afford them an opportunity of enjoying a veritable treat. As was expected *The London Daily News* comments at length and ends as follows—"Mr. Pinhey has been elevated to be Judge in the High Court of Madras. We only wish he had been elevated to our Bench at Home." Why? Would there have been a difference! Or is there something peculiar or curious in his judgment? It continues "We should like to hear the laughter with which his notions about lawful speeches would be received by the English people. It would be safer" observes *The Daily News* "to have him here than in India, at the present crisis." Is he apt to fall!

* * *

ALIPORE BOMB TRIAL:—In the Alipore Bomb Trial, Baboo Arabindo Ghosh has been charged with a series of crimes based on the story of the approver Novendra Nath Gossain who has been murdered by Baboo Ramlal Dutt. Among the many letters writen in connection with this movement, the following is one of the most striking one:—Dear Brother .....Now is the time, we must have sweets all over India ready made for emergencies. Your affectionate Barindra K. Ghosh. The approver's story goes to prove that in the Society bombs were known as sweets, sweetmeats and "Rashgulla."

Swami Shankeranand

Brief Sketch of his Life

The arrival of the Hindu Sage, Shri Swami Shankeranand Shanyasi in South Africa has created a great sensation among the Indians in particular and the Europeans in general. The former rejoice over the fact that a renowned religious preacher has travelled to South Africa to impart religious instruction. The Europeans, most of them are keenly bent upon knowing, if only to satisfy their desire, the religious philosophy of the East, rejoice to see in their midst a distinguished Indian scholar, philosopher and religious reformer.

Swami Shankeranand was born at Jullendhur (Punjaub) in the year 1866. He belongs to a well-known Brahmin family, being the son of Pundit Tulsiram Shastri, who was for some time Professor of the Oriental College of Lahore. Before he became a Shanyasi, he was known by the name of Pundit Shankernath. The Swami was partly educated at a mission school and partly at the Dayanand Anglo Vedic College. While yet a boy he had a great desire to realise his Brahminhood. He felt that it was wrong for a Brahmin to accept any Government or such other service and it was equally wrong for him to sell his learning by carrying on the profession of a paid teacher. He wanted to do like the Rishis of old, and it was so difficult. Could he not become a religious preacher? He did not know how that could be done, while he was passing through this mental tribulation, which well nigh ruined his health, he was married but his married life did not last long, his wife having died early. The marriage, however, instead of lessening the zeal for knowledge and religious work, intensified it. The young Pundit felt that he should not remarry. He felt, too, that many young Indians should remain celebates and lead chaste lives, that religious reform must precede or go side by side with political and social reform. While this struggle was going on Mr. Sankernath was learning languages and history. The Swami knows besides Hindi and Urdu, Persian, Gujerati and Sanskrit. He understands Bengali and Mahrati and thoroughly understands English. He is a disciple of that great Aryan philosopher Swami Shri Atmanandjee Maharaj, with whom he came in contact for the first time in 1887 while travelling in the Western parts of India in search of a Guru, who could teach Yog and higher philosophy concerning Atma. In those days he was known by the name of Kevanand Bramacharya. He did almost all his travelling on foot, cooked his own food besides performing other duties consistent with the life of a Brahmachari.

In 1891, he returned to the Punjaub and founded the Society of Celebates. Through it, he preached on the evils of child marriage. In 1892, he proceeded to Benares and carried on further studies. There he resuscitated the Society for popularising the Nagri character. He then edited an

in the Transvaal between Hindus and Mohamedans, I know Lord Curzon has declined in toto to be the father of the Bengal Partition. I wonder who is the father of this!

* * *

POOR INDIANS ARE LUCKY!—The recent decision of the Supreme Court of Transvaal goes a long way to prove that Indians have taken the right course in upholding the integrity of our cause; it is really encouraging to hear what the Chief Justice says:—"In regard to this sub-section the Legislature had failed, undoubtedly failed to attain this result, for it was a definition which it was difficult to apply to the Statute to which it related." It is still more interesting to read what the *Pretoria News* says "How now? We have four lawyers in the cabinet, and twenty-four in our Parliament; but it seems that when it comes to abstract questions of law, as law, Mr. Gandhi and his friends can beat the whole posse with amazing ease." And the Supreme Court's decision in Natal *re* the Indians per S. S. Gouvernor shows, that God after all is really with us.

* * *

SECRETARY OF NAVY.—The *Free Hindusthan* to hand by the latest mail states V. O. Chithambram Pillay, the originator of the Swadeshi Steamship Company, who would have been a worthy nominee for the Secretary of Navy if he had been born in a country like the United States of America is now deported in the prime of his life. Will the Swadeshi Steam Navigation Company, cease to exist in his absence? If we have any love for Messers. Tilak, Chithambram and others, les us carry Mr. Tilak's idea into action; let us have money and men and new ships, one bearing his name to carry on the work of the National Steamship Line. Mr. Chithambram is deported because he attempted to do service to his country at any cost; shall we forget his work?" I leave it to the readers to form their opinion and act thereby. The article ends by stating "Our homage to the martyrs must be shown by devotion to liberty and resistance to tyranny."

* * *

THE N. I. CONGRESS AT MADRAS.—A protest was signed by thinking gentlemen of Madras, headed by Mr. Anand Charlu C.S.I. asking the Provincial committee to promote a movement for boycotting the Congress session to be held in Madras. But after receiving a reply from the committee they have withdrawn the protest and hence the meeting will take place as was intended. The proceedings is sure to prove very interesting as the two parties Moderates and Extremists have not yet come to a definite understanding. This would be the first of the Indian National Congress in which the two parties would take part under one Pandal.—Dr. Rash Behary Ghosh would preside.

* * *

INDIA IS AWAKENING—Mr. S. K. Ratcliffe, writing a lengthy article in the *Nation* states "There is no difference of opinion as to the fact of an awakening in India;" this is true to the point and one of the causes, I may attest is that the magistrates and judges are imposing the severest sentences possible under the Penal Code. He continues, "Would anyone in England, I wonder, question the assertion that such sentences are equally barbarous and futile?" He then at length gives instances. On touching the question of free speech and free press, he says that naturally any government would draw the line somewhere, "a despotic government such as the government of India, will insist upon drawing it a good deal closer then English Liberals commonly think necessary." The East is awake and the West can only rule or dictate by having confidence in the people.

* * *

CHITHAMBRAM AGAIN!—The charge of Mr. (Justice) Pinhey as special Sessions Judge to the assessors in the case against Mr. Chithambram Pillay was considered so brilliant a judicial feat that some leading Madrasi gentlemen underwent the trouble and expense of having it printed and sent out copies to M. P's. and English journals, so as to afford them an opportunity of enjoying a veritable treat. As was expected *The London Daily News* comments at length and ends as follows:—"Mr. Pinhey has been elevated to be Judge in the High Court of Madras. We only wish he had been elevated to our Bench at Home." Why? Would there have been a difference! Or is there something peculiar or curious in his judgment? It continues "We should like to hear the laughter with which his notions about lawful speeches would be received by the English people. It would be safer" observes *The Daily News* "to have him here than in India, at the present crisis." Is he apt to fall!

* * *

ALIPORE BOMB TRIAL:—In the Alipore Bomb Trial, Baboo Arabindo Ghosh has been charged with a series of crimes based on the story of the approver Novendra Nath Gossain who has been murdered by Baboo Ramlal Dutt. Among the many letters writen in connection with this movement, the following is one of the most striking one:—Dear Brother .....Now is the time, we must have sweets all over India ready made for emergencies. Your affectionate Barindra K. Ghosh. The approver's story goes to prove that in the Society bombs were known as sweets, sweetmeats and "Rashgulla."

Swami Shankeranand

Brief Sketch of his Life

The arrival of the Hindu Sage, Shri Swami Shankeranand Shanyasi in South Africa has created a great stir among the Indians in particular and the Europeans in general. The former rejoice over the fact that a renowned religious preacher has travelled to South Africa to impart religious instruction. The Europeans, most of them are keenly bent upon knowing, if only to satisfy their desire, the religious philosophy of the East, rejoice to see in their midst a distinguished Indian scholar, philosopher and religious reformer.

Swami Shankeranand was born at Jullendhur (Punjaub) in the year 1866. He belongs to a well-known Brahmin family, being the son of Pundit Tulsiram Shastri, who was for some time Professor of the Oriental College of Lahore. Before he became a Shanyasi, he was known by the name of Pundit Shankeranath. The Swami was partly educated at a mission school and partly at the Dayanand Anglo Vedic College. While yet a boy he had a great desire to realise his Brahminhood. He felt that it was wrong for a Brahmin to accept any Government or such other service and it was equally wrong for him to sell his learning by carrying on the profession of a paid teacher. He wanted to do like the Rishis of old, and it was so difficult. Could he not become a religious preacher? He did not know how that could be done, while he was passing through this mental tribulation, which well nigh ruined his health, he was married but his married life did not last long, his wife having died early. The marriage, however, instead of lessening the zeal for knowledge and religious work, intensified it. The young Pundit felt that he should not remarry. He felt, too, that many young Indians should remain celebates and lead chaste lives, that religious reform must precede or go side by side with political and social reform. While this struggle was going on Mr. Sankeranath was learning languages and history. The Swami knows besides Hindi and Urdu, Persian, Gujerati and Sanskrit. He understands Bengali and Mahrati and thoroughly understands English. He is a disciple of that great Aryan philosopher Swami Shri Atmanandjee Maharaj, with whom he came in contact for the first time in 1887 while travelling in the Western parts of India in search of a Guru, who could teach Yog and higher philosophy concerning Atma. In those days he was known by the name of Kesranand Bramacharya. He did almost all his travelling on foot, cooked his own food besides performing other duties consistent with the life of a Brahmachari.

In 1891, he returned to the Punjaub and founded the Society of Celebates. Through it, he preached on the evils of child marriage. In 1892, he proceeded to Benares and carried on further studies. There he resuscitated the Society for popularising the Nagri character. He then edited an

Anglo-vernacular newspaper for advocating the use of home-made goods. In 1894 he founded the S. A. S. High School and in 1896 he became a Sanyasi and adopted the name he at present bears. The same year he established another High School at Sabarmuttee. He has stayed some time at Hardwar and some also on the banks of the Brahmputra in Assam. He has travelled through most parts of India and has now at the earnest desire of the Natal Indians come to Natal after visiting Italy, France, England, Scotland and Cape Colony. The Swami belongs to no sect. His aims that his duty is to preach the essence of religion to all who would listen to him and learn from him. The Swami is a typical Punjabi, well built and of commanding presence.

His coming to South Africa at this juncture has been a great boon to the Indians. The Hindus have learnt Sanskrit, Gayatri, the practices of Havan revived and to crown all some of them are abandoning such debasing and useless practices as drinks etc. The people here have already begun realising his religious influence and as a result a B. V. M. Society has been opened at Overport. They are at present earnestly considering the necessity of Schools and Patsalas where religious instructions could be imparted to their children.

A boxing contest will take place at the Victoria Theatre on the 12th December between V. L. Roberts and Samuel John. All-comers and there will be no

Correspondence

To the Editor,

"African Chronicle."

Sir,—It is impossible to glance at our present social problem and take no notice of the distress now experienced by the "unemployed." The "unemployed" question perplexes the most sanguine statesmen who are taxed to their utmost energy in finding a scheme for its solution. In Natal, this question does not present itself on a large scale like the United States and England: it is nevertheless being looked upon as a chronic social evil, which, if not eradicated, may do much more harm than some disinterested people appear to think. To one who closely follows this question in England, it would be quite clear that starvation and other attendant circumstances force them to loot in broad daylight thereby wantonly inviting the authorities' help to find them a place in gaol.

This sorry though questionable method finds sufficient support even from Home M. P.'s Although our situation is not so serious as it is in England etc, but, judging from burglaries that are going on now, it is apparent that they have something to do with the evil now under discussion: work is the chief remedy for it and we find, amongst Europeans, several institutions giving a good relief for the unemployed. I ask with all seriousness, why such institutions be not got up by Indians? Are they so devoid of public interest? Or are they going to let nationalism go to the dogs?

It is quite possible that a workable scheme may be made in order to alleviate the distress now prevailing. Bearing this in mind, I venture to put before the public a scheme which, besides answering our purpose, would give us a two fold benefit.

There are 125000 Indians in Natal. Out of this number, it is more than probable that we may get 2000 Indians who will have public interest at heart. Let this number subscribe to a "National" fund in the following manner. Entrance fee 2/-, weekly fee 3d, or monthly at 1/-.

In this way we would get £800 in 6 months. To collect funds and to generally carry on our work, it would require, say 6 men in Durban, 2 in Dundee, 3 in P. M. Burg, 1 in Ladysmith, 1 in Newcastle, and one, if necessary, in every small district. Here is work for at least 20 to 25 "unemployed." In order to raise the public into our confidence, we must employ intelligent and trust-worthy men. The salary, including stationary may amount to about £60 a month. So that in six months the fund will have a net surplus of £440. Out of this amount you may carry on other schemes that may bring in revenue. Or better still you may build a College thereby filling a great national want. You may reserve the fund or a part of it for occasions that may arise demanding national attention.

This, in short, is my scheme. I put it to your readers and to the public at large. I invite their suggestion, help, and opinion, and shall be pleased to give any information bearing upon the subject.

Yours Truly
R. N. MOODLEY.
461 Church Street,
P. M. Burg.

An Indian's Ear

Cut off by His Master

Claim for £250 Damages

In the City Court, before Mr. B. C. Clarence, Chief Magistrate, the hearing was commenced of an action in which an Indian, Manswar, claimed from John L. Armitage, residing at 510, Burger street, £250 as damages sustained by him "by reason of the malicious assault and injury committed on him by defendant on or about September 11th 1908, when defendant cut of a portion of plaintiff's right ear, causing him great pain and a permanent disfigurement of person."

The defendant in his plea gave a lengthy account of the provocation he received, and the way the plaintiff had assault his wife, for which the plaintiff was sentenced to six months' hard labour and twenty lashes. He thought that as the law permitted the marking of helpless, inoffensive animals he could do the same with the plaintiff, who defendant thought was a vile and cruel criminal, and had forfeited all claim to the protection and consideration of the law. He denied that he maliciously assaulted and injured the plaintiff, and that he had suffered any great pain, and his person was not disfigured, as the mark was scarcely noticeable. He denied that the plaintiff was entitled to any damages, and that if not been for his provocation, nothing would have happened.

Claim in Reconvention

In reconvention, defendant claimed £300 as damages against the plaintiff for "the malicious and most cruel assault committed by him on defendant's wife on February 10th, taking the precaution to commit the assault when she was totally unprotected, as the result of which defendant's wife and child suffered very much, and his wife's and nerves are will be affected."

Plaintiff in his plea to the claim in reconvention said that under Section 59 of Law 25 of 1891, relating to Indian immigrants in Natal, the defendant was debarred from making any claim in reconvention, the plaintiff being an Indian immigrant at the time the alleged assault took place.

Mr. J. D. Stalker appeared for the plaintiff, and Mr. Armitage defended himself in person.

The defendant's claim reconventions was dismissed, in view of the provisions of Section 59 of Law 25 of 1891.

Evidence as to the alleged assault and the nature of the injury was given.

The case was concluded on last 17th of November 1908, when judgment was given for the plaintiff for £10 and costs.—*Times of Natal*

Sir Charles Bruce on the Transvaal Crisis

(continued from last issue)

But Colonel Seely suggests difficulties in the way of obtaining a recognition of the claim from the Transvaal Government on the ground that it is a self governing colony. In my article in the February number of this *Review* I endeavoured to make it clear that whatever may be the constitutional position of other self-governing colonies, the Constitution of the Transvaal provided an elaborate machinery, designed expressly for the protection of the community excluded from the franchise by the purely arbitary interpretations placed on the terms of the Treaty of Vereeniging. It seems nothing less than an insult to the intelligence of the Empire to declare that the issue of Letters Patent and Instructions setting up responsible government destroys the validity of the reservations they expressly enact.

The only alternative is to admit that the Constitution of the Transvaal gives the Imperial Government ample powers to give effect to the policy it advocates with the assent of the nation. But in the exercise of these powers there is no reason why the reservations of the Constitution should not be dealt with as obligations under a treaty concluded with a foreign power and negotiations for their fulfilment carried on, by the Imperial Government and the Transvaal, in the same spirit and by the same methods as negotiations are carried on between allied or friendly nations. In the last resort there is, of course, the same tribunal of appeal. Otherwise the position of his Majesty's Indian subjects must become untenable, seeing that the Imperial Government is the sole trustee of their extra-territorial and international rights, and has the sole control of the power

to have those rights respected.

If friendly representations to the Transvaal are made as no doubt they will be made in this spirit, there seems every reason to hope that the policy declared by Colonel Seely may lead to an early settlement of the questions immediately in dispute, and finally to an effective and permanent settlement of the British Indian difficulty, not only in the Transvaal but throughout South Africa.

Our Social Evolution

(BASED ON HERBERT SPENCER)

N. K. Ramaswami Aiyar.

(continued from last issue)

(18) No more conspicuous illustrations of evolution can be found than those furnished by the study of social growth.

(19) Increase of specialization in social changes is accompanied by mutual dependence.

(20) All changes in the line of advance have been changes rendering the social structure more complex, while increasing its organic unity and this double-sided movement has by this time gone so far that we are to-day witnessing its effects in the modified interrelations of the great nations of the civilized world, giving rise to the new thought of the solidarity of the human race.

(21) For not only are the great nations becoming more and more completely specialized and unified within themselves, but the civilized world is itself slowly developing into a vast organic whole, made up of many such highly differentiated but mutually dependent aggregations.

(22) It is well that the lives of all parts of an animal should be merged in the life of the whole because the whole has a corporate consciousness, capable of happiness or misery, but it is not so with a society, since its living units do not and cannot lose individual consciousness and since the community as a whole has no corporate consciousness, and this is an everlasting reason why the welfare of citizens cannot be rightly sacrificed to some supposed benefit of the state, but why on the other hand the state is to be maintained solely for the benefit of citizens.

(23) Every man must be held free to do that which he wills provided only he infringes not the equal freedom of other men and when the state itself commits such infringement therefore it not only exceeds its duty, but it actively becomes guilty of that which it is its immediate and express duty to prevent.

(24) Enough has been said to prove that individualism or nationalism grows naturally out of and therefore properly belongs to the general doctrine of universal evolution.

(25) The goal of our nationalism is autonomy or Swaraj and the means of attaining it is individualism or Swadeshism which is best fostered by Swadeshi Panchayats or National Councils.

(26) Swadeshi Panchayats for national education, agricultural and industrial development and management by the people themselves of all their affairs must be formed in villages and towns and in course of time there must be Taluk Assemblies, District Assemblies, Presidency Assemblies and finally the National Assembly.

(27) We should learn all that is necessary for our national evolution.

(28) We should do our utmost to grow all that we can in the best way possible and to produce ourselves all that we require for our well being, depending on others only for what we cannot so grow or produce.

29. We should manage all our affairs ourselves.

(30) We should so pursue our personal ends in life that these may further the well-being of our family, so seek to serve our family that our service may advance the well-being of our community, so serve our community that it may secure the progress of our nation and so consecrate ourselves to the service of our nation that it may further and fulfil the ends of humanity.

(31) A which represents the first sound symbolises matter U which represents the middle sound symbolises spirit and M which represents the last sound, symbolises the Power, whose manifestations are spirit and matter and the whole syllable Aum is the symbol of unity of nature.

(32) Vande Mataram which means Hail Motherland ! Is the symbol of nationalism.

AFRICAN CHRONICLE.

VOL. I. DURBAN, NATAL - SATURDAY, 5TH DECEMBER, 1908. No. 25.

[illegible]

African Chronicle.

SATURDAY, 5TH DEC., 1908.

[illegible]

[illegible]

யான் எனதாணையை கட்டினேனை மீறி கடத்ததாகக் குற்றஞ் சாட்டப் பட்டு அவனுக்கு தண்டனை விதிக்கப்படலாம்.

நகையும், குத்தும் கொடுக்கும் எஜமான் மேலில் பிரது செய்ய டால் கொடுக்க வேண்டியென்ற ஒரு இந்தியன் கோட்டால், தொ ஜமான் கொடுப்பது சட்டவிரோதம் இல்லை. இந்த தனிப்பாலனில் எதி வழ்வாரு முடிவுரை இவர்களுக்கு நீ திக்கிடைப்பது எப்படிப் இவர்களின் அதேசுக் பதில் இன்பத்தால் அ வ்வாறில் மகிழ்ந்தும், அவர்களுடை ய மண்ணி மகிழ்ந்தும் வினாத்தால் இன்பங்களை பலரிந்தும், பதிய வாழ்வு இப்படைகளினுல் தொடங் இன்பத்தை வடைகின்றனர். இ வர்களின் நிலையும், இலாஞ்ச சிருந்து மலத்தான்னுக் கொல் லக்கூடாதபடி சிருகின்றது. ஆறு ந், சண்டையுண்டாகும். காலங்களி ல் உபத்தேசப்பட்டிருந்தும் குடை கின்றத் தீர்ப்பதால், ஆகிலேய ர் நிரதன் எல்லாவிதா தடவைகளில் கூறியும், அதினுல் யாதொரு பய னையும் காணும். சென்ற இரண்டு வாரங்களுக்கு முன் ஆர்மிட்டேஜ் என்ற ஒர் வெள்ளையன் தன்னிடத் தில் வேலைசெய்த இந்தியனின் ச ம்பளத்தை விடாமல். இதைப்பற் ற் கேஜிஸ்ட்ரேட்டி முன் வி சாரித்த பொழுது, இந்தியன் வே லைக்காலம் ஆட்டைப்பிலொற்ற ஒப்பேன்றும், ஆட்டை குதிரை டை வாங்கு தனக்கு அதிகார மிரு ந்ததேதா ஆதலினாலே தன்னு டைய இந்தியன் கடன்காரனின் சாலைபருக்க அதிகாரமிருப்பதாகவு ம் மிஸ்டர் வெள்ளையன் கூறினான்.

ஐரோப்பாகள் இந்தியன் வே லைக்காரனை மிருகத்தைப் போல் நடத்தினால் பிறப்பது கடந்தினை நமது காட்டாருக்கு இந்தாட்டில் ஏற்படுவது உறுமை ஏர்ப்படுவேண்டி யம்மாக் கம்பமுடிவுள்ள. ஆகையா ல் காய் வேண்டிய கடையுய மார்க் தத்தினைத் தேடவேண்டியது மல் லாது இந்தியரிடை கடையாரும் வேலைசெய்யவே இயாது கொடுக் தும்படி கேட்பதால் மகத்தி கி டைக்க சொதிலும் அதினல் பய னெதுவுமாராது. கம்முடைய விரோ முயற்சியாலும் சாம விரோதத்தா லும் அவர்களை நாம் வேலைக்கு வைக்கவேண்டியதாகும். முதன் முதலில் இந்தியாவினிருந்து எத்தியபோது வெள்ளையர்களிடம் இருந்த மரியாதையை இப்பொழுது இருக்க முடியாதென்பது நிச்சயம்.

இரண்டாவது வெள்ளையரின் பேரில் இந்தியருக்கு தொழி லதிகாரின் பேரபத்தால் சமபே னிகு முன்பாகவும், ஐரோப்பர் ந இந்தியருக்குப் பிறழ்புக் கிடமுண்டாகும். பிறகு ஐரோ குவது போல் வெள்ளையர் கவிட ம் மல்லக்காடிப் பிழைப்பதை ப் பார்கிலும், இந்திய முதலாளி கள் பணத்தைக் கொடுத்து தொ ழிலாளிகள் ஏர்படுத்தினால் இந்த வலிய வர்கள் பரியாதை மூலம் காலஞ்சும் செய்வக்கூடும். பிர கை அறுவகையால் வேதாத்தில் செய்தாலும், மானத்தை பிறர்து ரோகை பெற்றுக் கொண்டும் சோ கங்களாலும் இந்தியன் வேல ை விலைக்கு வாங்கல். இந்த கொட் டுண்டாலே விட்டு விட்டி. சம்முடைய சட்டமும் வெள்ள ர்களுடைய சுவதந்தரத் தட வி வேண்டிக்கு வரும். கோக் தத்தை நன்றொருவரும் கொண்டு வந்த அதிகை பாரும்.

காதை பருத்த

ஒ வெள்ளையன்

மலையர் சுன்று ஒர்டன்-பா டி இந்தியனின் காதை பருத்த ஒருவேன் என்ற வெள்ளையன் பேரிலாயர் கோர்டில் கிரிமி னல் பட்டி அபராதத்து 20 பவுன் அபராதம் விதிக்கப் பட்ட சில தின முனி கோட்டதிற்கிருந் தோர்கள். காதை பருப்பட்ட மனு வர் தன்னுடைய வருமானம் ஆண்டிற்கு பேரில் தாழ்வடைப தொழில் செய்தான் போதும், தன் னுடைய எஜமான் செய்த கொ லையால், தன்னுடைய காதில் ஒரு தினர் போதுமையில் அ திருப்தியாது உபத்திரவத்தப்பட் டதாயும் கூறினார்.

காதை பருத்த குற்றவாளி மெல்பான் கூர்டில் தோன்றினான்.

மானவர், முன்னாறு வெள்ளை பனின் மனைவை படித்ததாயும் ள் நடவை மேலில் தனக்கு கொ டுதை புண்டாக்கி கடிய செய் ததையே மானவர் கொடு கையால், முருடனையில் மானவருக்கு 6 மாத கொடினையும் 10 அடியும் அடிக்கப் பட்டாலும். ஆகி ய, முதலிய தினங்களே கடத்தி குறிப்பிடும் அதிகாம் மனிதர் களுக்குப்படுத்த போல், தனக்கும் குறிப்பிட் கொடுவோருக்கும் க ன் வாங்கு அபராதம் வைக் க அதிகார நிருபதாயும், தான் கொடுவை செய்ய வேண்டி வேள் ர் எண்ணத்துடன் கிராய் விடுவ வேண்டும், மானவர் மனிவர் அ வர்களைப் படிக்கிய வேண்டும்

மானவருக்கு டாமேஜ் கொடுக்க வேண்டிய நிலமை வேண்டும், ஆ மிடேஜ் கூறினன். மேலும் ஆ மிடேஜ் வெள்ளாதையை படித்தத நகை தவருக்கு 300 பவுன் டாமே ஜ வைக்க வேண்டி வெள்ளை யாயாதி பதியை கேட்டான்.

மேஜிஸ்ட்ரேட் வழங்கிய விட சித்தை, மிஸ்டர் வெள்ளையன் காதை பருத்தது உண்மையென முடிவு 10 பவுன் டாமேஜ் தொகை தர்மாக்கு கொடுக்கு மாறு ஆர்டர் கொடுத்தார்.

கனம் பத்திராதிபர் "ஆப்ரிக்க ன் க்ரானிக்கள்" போன்.

ஐயா,

தென் வர்ண மக்களுடைய ர் திதத்திற்கு தொடர்பாக இங்கு தந்தை எழுத ஆசைப்படுகின்றேன். சமீபத்தில் பிரசிடென்சாகத்தில் ள வேலைவெல்லம் தச்சாலத்தி வழுத்திருக்கும் கம்பளிகளின் நிலைமை பரிதாபம் விளக்கத் தக்கதே. வேலையாட விருத்தம் படைவர்களுக்கு அதிக முக்கி யமான தொழிலாகிய சமயம் வே றொரு தொழில் செய்வதை விட்டு விட்டார்கள். அதனை பொதுச் சமையத்திற்கு உபரிகை விடுதல் வேண்டும். இவைகளை எல்லையை ருத்து, தூசைக் கிராமங்களில் இந்தியர்களுக்கு நிரம் ஆபரிக்கு பூர்வீகமாய் ஸ்காட்லாண்டில் தென்னுக்கள் கவி. கன்பர்கள் ஸ வத்தைக் கருதியேதுறிருப்பதில் ம்பிய விவரக்கங்களைத் தெரிவித்த முதலியன்.

இப்படிக்கு

ஒ. காருமனாயி முதலியார்

FIFTEENTH.

இவ்வாண்டிற்கான சர்க்கரை ஆத்தி ஆதாம் 200 பொதன் மட்டை தேர்ந்தார்கள்.

***

பார்ட்டன் நிறுவனம் வெல்ல தி ஆத்தி ஒர் வெள்ளாயன் தூர கிழக்கில் கட்டிக் கொண்டி தரிவி லிருந்து வருகிறார்.

***

ஐப்பானியர் சேர்ந்த இண் டு சர்கிள கப்பல் முன்றிலிரு ந்து மெடி சேர்ட்டை சேர்ந்தா ன் 700 பேர்கள் வந்தார்கள்.

***

நோபல் சேர்ந்தைச் சேர்ந் சர்கிள ஒரு பொரு சென்றவர் சேர்ட்டை மெடிசின் பரிசுக்கு சமயம் கட் டுரையிலிருந்து சமயம் சமயத்தில் சமயம் ஒரு நிலையிலிருந்து சென்றார்.

***

சமய ஸ்காலர் ஒருவனுக்கு விருதுகள் கண்டி சிலக்க மு ஆத வெட்டி என்கிற பொருள் ஒ ன்பனி விபரத்தில்படி குறிக்கிறது.

***

டைபனிலிருந்து முன்றிலிருந் தொரு தொழு சொல்லுக்கு ஒரு நிறுவனம் பாலிலி சி சில பொறி கப்பலுக்கு சர் சேர்கள் முன்றன.

***

1000 இந்தியர் இந்தியாவிலிருந் வர்களால் ரான்பெண்ட் சமயத் கு கிடைக்கப்பதி சமயம் கட் டத்தில் வரி சமயம் சர்கிள ரூபாய் சேர்ந்து ஒர் பத்திரிகை கூறின்றது.

கிட்டவத்தில் ஒரு விருத்தாப்பியப் பிராமணரும், பிராமணியும் (இந்தியர்) கொலைசெய்த இரண்டு காரியங்களைக் கண்டுபிடித்து அவர்கள் இப்பொழுது ஆயுள்தண்டனை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

***

கல்கத்தாவில் சாராயக்கடை முறைக்கொண்டு வருகின்றது. மாலிபர்கள் கலகத்தை நோக்கிச் செல்லுதல் மற்றும் காரியங்களை செய்வதால் அதிகரிப்பு. அதனால் வாசனைகள் கடைகளை விடு பார்த்து செல்ல தாயும் வருகிறது.

***

லண்டனிலிருந்து ஒரு இன்ச தெலை தந்தியின் சமார் கோடி வரை முதலாண்டு வந்து ஆபீஸ் ஒப்பந்தம் பிறகிற படியால் வி தென்ன இன்னமும் செய்யும் தெரிட்டால் மைபர் (தெருப்பு) இன்னமும் கம்பெனிகாரர்கள் ஏற்படுத்தி பிருக்கும் சிலவை குறைத்துவிடுவார்களோ என்கிறது.

***

ஜப்பான் சாம்பத்திற்கும் அமெரிக்காவுக்கும் ஒரு ஐக்கிய உடன்படிக்கை செய்யப்பட்டது. அதின் நோக்கங்கள் இருதேசத்திற்கும் வாணிபத்தின் சார்ந்த விஷயத்தில் பிரவேசிப்பதில்லை என்றும், பசிபிக் சமுத்திரத்தில் அமைதியின் யுத்த கப்பல்களைச் செல்லவொட்டாமல் தடுப்பதாயும் உறுதிசெய்யப் பட்டது.

***

இதனி சாம்பத்தின்ன மகாஜனங்களும் ஆஸ்டிரியாவுக்கும் திருக்கிக்கும் போருண்டாகுமென்ற அபிப்பிராயப் படுகின்றார்கள். துருக்கிராஜ்யத்தின் எல்லையில் 22000 திருப்பு பட்டாளத்தை ஆஸ்டிரியா சேகரித்து வைத்திருப்பதாயும் பல்கேரியன் பாஷியேண்டு கலகத்தை போரினிட்டதாயும் சாபிட்ட தகதி கூறுகின்றது.

***

தருகி சுல்தான் சாம்பத்தின் விடயத்தின் சமாதானமாக முடிவு பார்த்தும், துருகேச்சிரியன் சாம்பியும் ஆஸ்டிரியாவும் ஒரு இரு டயமுடிவை செய்ய உதவிக்கிருப்பதாயும் வதந்தி. மேலும், ஆஸ்டிரியா சாம்பத்தின் ஸ்தாபுரி துருக்கி மந்திரியை சமத்தை மாய் கடந்தாம் விருப்பதாயும் ஒரு பத்திரிகை கூறுகின்றது.

***

நார்வேயரின் வைகிங் திருவிழா ஒரு ஐரோப்பாத்து 2 மாதத் கழுத சால விதிக்கப் பட்டது. அவன் திருவிழாவின் கார மின்னவென்ற வெளியிட்டே டி சேட்க, சரித்திரத்தில் நி குட்டோ பிறப்பை பதுகரிக்கதாய் கூறினை. இந்த முன்னும் குறிக்க கண்டிய அவனுக்கு விதிக்கப் பட்டது.

***

ஜோஸை பத்த, செட்டோல், சேப் கொலோனி முதலிய சாம்பங்களில் எதாரிக்கப் பட்டதுக்கும் பேர்க் கருக்கும் போதுமான உ ரில்லையைபால் அந்தந்த சோம் குவிய வேலை செய்யும் பெரும்பான்மை சம்பளத்தை குறைத்து விட போகுக்குச் சொந்த முடைய வர்கள் கிளர்ந்து இருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி முன்கூடிய பெரிய நிகழ்ச்சிகள் முனக் கலேஷத்தை படைத்து வேலையை விட்டு நீங்கிவிட உறுதிசெய்திருக்கிறார்களாம்.

***

அமெரிக்காவில் இந்தியாவை வென்ற ஒரு கிராமத்தில் பிரவேசிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு ஐரோப்பியன் விரும்பினார். அவர் மேலும் புரிந்து கொள்ளப் போவதாயும், அதின் பொருட்டு முதலில் ஒரு பத்திரிகையில் தெரிவிக்கவும் செய்திருந்தார். அவ்விளம்பரத்திற்கு பதிலாய், அநேகர் மருமொழி யெழுதியும், சுமார் 15 பேர்களின் கண்ணை வைத்தி விட்டார். அந்த ஐரோப்பியன் இருந்த வீட்டில் நிகழ்ந்த சமத்தை மாய் கடந்தாம் விருப்பதாயும் ஒரு பத்திரிகை கூறுகின்றது.

***

நார்வேயரின் வைகிங் திருவிழா ஒரு ஐரோப்பாத்து 2 மாதத் கழுத சால விதிக்கப் பட்டது. அவன் திருவிழாவின் கார மின்னவென்ற வெளியிட்டே டி சேட்க, சரித்திரத்தில் நி குட்டோ பிறப்பை பதுகரிக்கதாய் கூறினை. இந்த முன்னும் குறிக்க கண்டிய அவனுக்கு விதிக்கப் பட்டது.

***

ஜோஸை பத்த, செட்டோல், சேப் கொலோனி முதலிய சாம்பங்களில் எதாரிக்கப் பட்டதுக்கும் பேர்க் கருக்கும் போதுமான உ ரில்லையைபால் அந்தந்த சோம் குவிய வேலை செய்யும் பெரும்பான்மை சம்பளத்தை குறைத்து விட போகுக்குச் சொந்த முடைய வர்கள் கிளர்ந்து இருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி முன்கூடிய பெரிய நிகழ்ச்சிகள் முனக் கலேஷத்தை படைத்து வேலையை விட்டு நீங்கிவிட உறுதிசெய்திருக்கிறார்களாம்.

***

அமெரிக்காவில் இந்தியாவை வென்ற ஒரு கிராமத்தில் பிரவேசிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு ஐரோப்பியன் விரும்பினார். அவர் மேலும் புரிந்து கொள்ளப் போவதாயும், அதின் பொருட்டு முதலில் ஒரு பத்திரிகையில் தெரிவிக்கவும் செய்திருந்தார். அவ்விளம்பரத்திற்கு பதிலாய், அநேகர் மருமொழி யெழுதியும், சுமார் 15 பேர்களின் கண்ணை வைத்தி விட்டார். அந்த ஐரோப்பியன் இருந்த வீட்டில் நிகழ்ந்த சமத்தை மாய் கடந்தாம் விருப்பதாயும் ஒரு பத்திரிகை கூறுகின்றது.

ட்ரான்ஸ்வால்

சென்றவாரம் நாக முன்னுதாக இங்கிலாண்டிலிருந்து டல்கோடியர்களாய் நிரம்பவாதுக்குச் சென்ற 54 இந்தியர்களை சோபாட்டி போர்டில் வைத்தி செய்தும் பாப்பட்டவன் கோட்டில் விசாரணை யாயும் கபர் ஒன்றுக்கு 50 பவுன் அபராதம் அல்லது மூன்று மாதம் கடின சிறைவாசம் என்பதாய் மாஜிஸ்ட்ரேட் தீர்ப்பு செய்தனம் அபராதம் கொடுக்க தென்னாபிரிக்க இந்தியன் அசோசியேஷன் தலைவர்களில் ஒருவர் ஒரு தந்தி அனுப்பி, அதில் ஒரு பவுன் அபராதம் கொடுக்க வேண்டாமென்றும், நிராணவால் வைர்மெண்டாருக்கும் அதிகாரமில்லை. 3 பவுன் பாம் பேற்பெட்டுடன் வருபவர்களை எல்லையில் பெயரைக் கேட்டு குறித் தொண்டிய நிராணக வாதுக்குள் விடும் மாநோக்குள் புதிய சட்டப்படி பத்திரங்களை பார்த்தி கொண்டும் அனுமதிக்கொக்க வேண்டும். குறித்த காரணங்களில் பதிவு பத்திரங்களை பார்த்தி கொள்ளாமல் நிராகரிப்பாளனுக்கு அதிகாரம் கொடுத்தனால் அதிகாரி செய்ததாகம் தவறு என்று தெரிந்தால் அவர் மேல் கோர்ட்டில் நஷ்டஈடு கேட்டு வழக்கு தொடுக்கலாம் என்பதாயும் சட்டத்தில் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. இந்த சட்டத்தின் பிரகாரம் ஒரு இந்தியர் கோர்ட்டில் நஷ்டஈடு கேட்டு வழக்கு தொடுத்திருக்கிறார். அவர் கேட்ட நஷ்டஈடு 1000 பவுன்.

***

ஜோஹன்னஸ்பர்க் நகரத்தில் 1907 ம் வருடம் ஜூன் மாதம் 30 உ கடைசி வரை 1908 ம் வருடம் ஜூன் மாதம் 30 உ கடைசி வரை ஆகிய இரண்டு வருஷங்களில் ஜனங்களின் தொகை வித்தியாசத்தை கீழ்க்கண்ட பட்டியல் காட்டுகிறது.

	1907	1908
ஐரோப்பியர்	29,000	30,000
ஆசியர்	3,000	3,000
கலப்பு	1,000	1,000
ஆப்பிரிக்கர்	13,000	13,000
மொத்தம்	46,000	47,000

***

ஜோஹன்னஸ்பர்க் நகரத்தில் 1907 ம் வருடம் ஜூன் மாதம் 30 உ கடைசி வரை 1908 ம் வருடம் ஜூன் மாதம் 30 உ கடைசி வரை ஆகிய இரண்டு வருஷங்களில் ஜனங்களின் தொகை வித்தியாசத்தை கீழ்க்கண்ட பட்டியல் காட்டுகிறது.

	1907	1908
ஐரோப்பியர்	29,000	30,000
ஆசியர்	3,000	3,000
கலப்பு	1,000	1,000
ஆப்பிரிக்கர்	13,000	13,000
மொத்தம்	46,000	47,000

***

ஜோஹன்னஸ்பர்க் நகரத்தில் 1907 ம் வருடம் ஜூன் மாதம் 30 உ கடைசி வரை 1908 ம் வருடம் ஜூன் மாதம் 30 உ கடைசி வரை ஆகிய இரண்டு வருஷங்களில் ஜனங்களின் தொகை வித்தியாசத்தை கீழ்க்கண்ட பட்டியல் காட்டுகிறது.

	1907	1908
ஐரோப்பியர்	29,000	30,000
ஆசியர்	3,000	3,000
கலப்பு	1,000	1,000
ஆப்பிரிக்கர்	13,000	13,000
மொத்தம்	46,000	47,000

***

ஜோஹன்னஸ்பர்க் நகரத்தில் 1907 ம் வருடம் ஜூன் மாதம் 30 உ கடைசி வரை 1908 ம் வருடம் ஜூன் மாதம் 30 உ கடைசி வரை ஆகிய இரண்டு வருஷங்களில் ஜனங்களின் தொகை வித்தியாசத்தை கீழ்க்கண்ட பட்டியல் காட்டுகிறது.

	1907	1908
ஐரோப்பியர்	29,000	30,000
ஆசியர்	3,000	3,000
கலப்பு	1,000	1,000
ஆப்பிரிக்கர்	13,000	13,000
மொத்தம்	46,000	47,000

விட்ட படியால் ஜோஷிதுள்ள 250 பேர்களுக்கும் இவ்விடமிருந்தால் பிரிட்டோரியா சுவியாபிக்கு டிபார்ட் மெண்டு ஆபிசுக்கு கவர்மெண்டு 31க்குள் அப்ளிகேஷன் செய்துக் கொள்ள வேண்டு மென்றும் இருப்பதைக் கொண்டு ஜெயில் கதவை ஜன்னலின் அபிவிர்யாத்தைக் கொண்டோ, துக்கிருந்த பாலனும் தூதி மண்ணாப் இராஜதலை கவர்மெண்டார் சந்தன சுவிந்த. இதைகளை செலவித்தாலும் சரிய எல்லாம் ஆண்டத்தை ஜெயில் அதிகாரத்தை கனமெண்டு ஆபிசுக்கு 2வது ஆகஸ்ட் 1907 ம் ஒருவித்து சப்பரிசாரம் நிருவேண்டிய அபிவிருத்தி செய்யலாம்பேரிம ஆ சொல்லுதும் வரும் புது திரிப்பட் செல்ல விட்டார். ரே பாகிர பாத்திரிகா ஜெயிலிருந்து ன்ன கம்பெல்ல கம் கிரோதரிக எரியால் ஜெயிலுக்குச் செல்ல கிக்கிற ஜெயிலுள்ள கிராம ப துன்பத்தை மனம் சிலாவல் ஆபத்திலும் அச்சப்படாதை அ கிரிப்பு நிலை பென்ற மனவா கிபத்தல்லவோ இன போன் அக்கு நாற்றம் கவர்கால் ஜெ பிறகு செல்லும் 7 ரான் தெ வெ முடிந்து வெளிவந்தும் ஆ நினைப்பு இல்லாத வி ராமாரம் செய்வதற் நிருவிப் ஜெ யிலுக்குப் போகவும் வேண்டி வ ருகிறார்கள். இவரு மிருக்க அழு கிற பின்னர்கு வாழ்பவரும் கா வென்று போல் கவர் வேண்டா ஆன வார்த்தை பாகிர கவலுற கத்திரா கிணக்குவார்கள். இ

வ்னும் நான்வால் கவர்மெ ன்டார் இந்தியர்களே ஆசைவா தையால் படக்கலாமென்பது மு றும் மதியீன் மலவா.

செயினிருந்தோன்.

நேரில் நகரத்தில் தங் ஐரோப்பிய னதிர் தண்ணுடைய தாயையும், த ன் நூனடைய கணவனையும் கோஷ்பு ரிந்து விட்ட தாய் பத்திரிகைகள் குறிகின்றன. இக்கொலைபாளிசெ ர்ய் வருடங்களுக்குமுன் நோஞ்ச ராபிகளின் அதிர்ச்சி நுகிபதியை ரா கோஷ்புரிக் திருக்கலாமென் மை அறுபாளிக்கிறார்கள்.

பாராளுமன்ற

பிக்தமும், தலைவியும்.

நோகாளலாக்கில் மிஸ்கோரா முல்ல என்ற ஒருவர் வசித்தார் அவருக்கு 23 வயதிருக்கும், அவர் கிலவியாதும், பிக்தக்காரும் தொ ர் உபதிரப்பட்டார். குழந்தைப்பு முதலிலிருந்து பிக்தகால் தொ ர் தன்மையை படைத்தார். தங்ப வலியோ, சிக்கைகடாமலும் மிருக் கதை பயக்கமும் உண்டாகிறது. வி திலில் வந்த கொண்டிருக்கையில் மயக்கமுண்டாகி நுள்ளைவடைந்த நிழ்ந்துவதை முண்டு.

இப்படி திருக்கையில் என்ன டைய நிதிகளில் ஒருவர் வயில் ரின்ன ஒளவதத்தை சாப்பிட்டு ட்டேன். அதிலும் செலக்கியத் தையு மடைந்தேன். இதகலை ம ருந்தக்கடைகளிலும் புட்டி ஒன் தக்கு 1/6க்குக் கிடைக்கும்.

இவ்வாறு சொல்லப்பட்டுள்ளது.

வாலுதோரம்பி பார்பட்டியில் தென்னே பனைத்தொழிலாளருக்கு ஒயிடியா இன்னாரிக் தொ லைப்பட்டிபார்கள் கிரிட் கோப்பு ம் மரரிட்டியும் வைத்தி ருக்கிறது வதாய் விளம்பரபடுத்தியும் பிரசார மதபோதகர்களும் இந்தக்கிறும் சமிசாரனும் பார்கிறனும் மதனிலி கனுபாய் தார் 500 ஜனங்கள் க னுங்கள். மார்ச் 5மனி சமாரத் ருவிபார இவ்வாறு சொலைப ட்டே தொடர்ந்தும் வேறிக்கத் தி டனே கிரிட் மார் கொடுவிருந்த யார் விலைபடிருக்கள். அதேவட் த்தில் உட்காரவைத்த புலப் பட் மும் எடுக்கப்பட்டது. பின்னர் சுபா ருக்கு ஒரிடம் இவ்வாறு தொ லை தூரங்கள் பார்ட்டிவைத்து வழங்கிறும் இவ்வாறு தொலை பட்டு சோமன், தமிழ் ஆரோலி யேவன் சோமன் மிஸ்டர் வி. ஆழு ர்கிய சொற்பார் கமினை ஆ சொல்லிவேதன் சோன் மிஸ்டர் லேதருயின் இந்தியன் போல்டு மாஸ்டர் மிஸ்டர் வெஸ்டாயர் மிஸ் ட் வீபான வாலிகளுக்கும் தூர் அதாரப் பத்திரம் வாகிதருப்பட்ட து. அதன்பிருக்காதன் பெட்டால் ஜனத்தலிவர்களும் பார்பட்டியில் தென்னேபனைத்தொழிலாளர் சங்கமின பொருட்டு நந்தக்கிழமை கொலவத்தையும் நிலை நிலத் தையும் சங்கள் தங்களின் மனவி மக்கள் வருந்தி பாதனிப்பதையும் பெறினாமல் நிரல்வாழ்க்கு ன் சென்றும் எல்லைகளில் வாதி யாகிறும் அனியாயக் கொல்லை

ண்டா சாலனிக்கப்பட்ட, தென்ட ணக்குள்வாகியும் கதிரவனும் திரு மேனின் கருதப்பட்டும் கதிமை யான வேலைகளைச்செய்தும் காப்பி ரிடச் சாப்பிடும் சாப்பாட்டை ம னருனியா துண்ணை அருந்தாத னுபனித்து வந்த மேத்த கஸ்ட் நிலைமைப் பற்றி ரத்தனாடையும் அ தாபத்திற்கு எல்லாமே இல்லை. அன்றியே கீழ்கள் நிறைவேலைக ருக்குப்போது எல்லருக்கு சமுதி மிருந்தக் கருதலும், சாங்கள் ஜெயிலில் கஷ்டப்படுவதைப் போன் வர்களை கோதாரங்கள் பெண்ணி ம ன்களை வேண்டாம். கடந்த வா ர்ம் மதராஜனின் விருதினைக வா பிருந்தவருகிறோம், ஜெயிலி காரிகள் எல்லோ எல்லாத் தன்மர் னிக் செய்தாலும் அதுபனிப்போ ரே பொறிய ஏஞ்சி வெளியாகப் போகிறதில்லை. நிராலவர்கள் கை டன்கள் ஒருவரும் நீர்க்கும் என் தென் கிரோதரிகள் கலத்தைப் பெ ரவும் மதர கடினம் பிறர்கிறகள் நிறும். இவ்வாபில் இரண்டாவதி லேரிட உன்ன இழக்க நிதனா மிருக்கிறோம் என்ன நிரனோபர் எழுதி பிருந்தக் கடிதத்திற்கு நி ரால்வரால் இந்தியர்கள் என்ன ம தனாக கன்னி கொண்டவர்களா கடந்து வரக் கடமைப்பட்டுள்ள தென்ன வரிகை முடிந்தும் ஸ்ரீ நாவுத் மகாத் ஸ்ரீ பாரிச் ன்ஸ்டீவன்ஸ். ஆகியோர் ஸ்ரீ ச சாஸ்ரி சாஸ்திகளும் கலிந்தனி ட ன்னிபாக்கள் செய்த வர்களை ஓரே சாரம்மாக விருப்பதால் மு க்கிய கருக்கை எழுதினோம். அதாதன எல்லைபார்த்த நிரல் ன்னால் கோதாரங்களை நிக்கள் எ

நகஞ்சாக செய்கித்த நிர்கட் மி சோபாட்டையும் ம பார்ட்டியையும் அதாதாப் பக்நிரத்தையும் காங்க ள் பாவர்களும் மனப்பூர்வமா பங் கேகித்த தோடும் எல்லாம்பார்த்த வர்களும் மனிக்கின்றோம். தற் போது நான்னைதாதுக்குள் மதர நிறுவதும் நிதுக்களும் எளி பாயும் மதிரான் கோதாரங்கள் நி நமாரிருப்பதாயும் தெரிந்த மிட மதில் அன்னிருந்தும் மதிரான் ரோதாரங்களே கேவர்மெண்டா ரிடம் பெரிதி வாதமை நிலை யால் அதர்ட முன்னிட்டமத் த அனையுடனும் விடாமுயர்சியு டனும் தன்னை வருவதை காம் கேரி ல் பார்த்த வருகிறோம். எங்கும் அதிக மதிலாத்தனை இருந்தா தும் தமிழ் கம்பெயாதும் மிகவர் நபாடு அவர்களும் உலக முழுதில் இந்தியர்கள் என்ற வர வாக்கும் மிகிக்கவும் விளம்புகி நதென ஸ்ரீ காந்தியவர்கள் வால்கு றோடு ஜெயில் எங்களிடம் சொ ல்லி முழுத்த பிரிவத உண்மை பாகி விட்டதல்லவா. நான்வா ரின் முகதியாகும் இந்தக்கு ழு வாளர்ப் மிதமும் மதிரான் ம சொற்படியிருந்தும் நிரல்வ ாதுக்குப்பட்ட ஒருவரு ஜெ யினும் தமிழரினாகிலே தூற முக் கலகம் மிகழ்திருக்கிறார்க ள். பொருட்டனக்களுக்கு முன்கு க்கிய வனைதரியும் விழுமிய ர்பும் தற்சமையும் புருஷத்தன் மையும் எல் எடதிய சனிதும் இ த்தக்கலியு மேற்படியில் ஜனக. பல் சிகோதரர்களே சமது மதா சாந்திக்கும் கொலவத்திற்கும் பொருத்த வற்ற சட்டத்தை எற்ற செய்ய கொள்வென்டார்பிம் க மதுபருவத்தலையைக் காப்பி மெதித்து வாகட மின்னையு ம பொது தர்பேரு எல்லாருந்து செய்யும் மரியாதையும் அனுதாப த்தையும் புகிகரிக்கப்படி எங் கள் மகன் இடதருவேன ஜெங் கிரதன். கண்டரின நாற்கள் வ ல்லுரைப்பி ஜெயிலினிடி விதிகில யிள் ஜோஷ்வெலையாகுள் வி ரது செப்தி- ஒன்னிடம் பிரார் ணை செல்லிக்கொள்கி நிறுப கொட்டதாகு செல்ல கதிகி யாய் வரிக்க எண்ணி வந்தாகள் என்ன. ஜோஷ்வெலையரிம் நென்ன இல்லாத நெலைதர் விய ராஜரிசெய்து கொள்ளுமுடிய ம கிலைக்கருள்ளாகி ஜெயிலி லெலிசெய்ப வெண்ணி வந்தித கிறேன். ஜனவரி சகோதர ரை உங்களுக் குள்ளிருந்து ப ஜனர்கத்தை இனியாதிரு ப சாதனுடன் ஆபிக்கனைக் காப் ஜெயிலுக்கு வர்வேண்டிய இ ருக்கடத்த கிரிஜப் பத்து வீர வாட்டை என் சகோதரர்கள் ஜெ யிலில் காட்டவேண்டிய இப்பெரிய க்கூட்டத்தில் காணாதும் ச ன்றிக் கலந்தவேண்டும் அரிசா னதால் நிகழ்மயம் இதகு ஜெல வாகிக் கொள்ளு செய்த பரிச தனையும் சிகோதர அன்பையும் ஆக்கிரிக்க எல்லா மனம் திட் தருமென் கம்புகிறேன். என்ற சொல்லி பயர்களும் வாக்களும் கிகோபித்த ஜெயிலுக்குச் சென்ற அருகோமென் வாக்களித்தும் ஜ வர்நல்வர்களுக்கு வர்வமனித் னும் கட்டம்கிர்த்தது.

உற்றனைப்போன்

மேரிட்ஸ்பர்க் இந்து வாலிபர் சங்கம்.

கடந்த வாரம் கவம்பர் மீ 25 ஆ புதன்கிழமை மாலை பயின்டஸனி ல் இவ்வூரைச்சேர்ந்த முக்கிய அங்க த்தினர் ஐ. கோவிந்தசாமி பையா ரின் அல்லது மேரிட்ஸ்பர்க்கு கொ ண்டு வருதல் சம்பந்தமாய் அங்கத் தினர்களுடைய வண்டியுடன் உபசரி த்தாரும் இன்னும் மற்ற பிரஜைக ளுடன் ரேயில்வே ஸ்டேஷனில் எதிர் கொண்டு பிரேதத்தை நன்கு அ ணைத்து இரத்தத்தை வெளித்து வ ரப்படி அலங்காரம் முதலிய திரு வாசகம் வாசிக்கப்பட்டு மற்றும் தலைவர்கள் மிருத அங்கத்தி ன் சமயத்தில் தொல் சமனில் க ருப்புத்தணியும் அணிவித்தார்கள். பேட்டி சமாதானப்பட்டு புகை த்தில் வெகு அலகா முன்னல் வேலும் நூசெண்டினரும் கப்ப சபாநாயர் சனம் திருப்பதி சாவி ர் அவர்களும் சமயக் பேர்பட்ட முதலாளி யூனியன் சனம் அ வையர் உடுப்போடு வையில்லே ற் தொலில் புலவர்களோடும் க வையில் அவர்களோடு புற ப்பட்டு பிரேதத்தை கண்ணுற்ற பிரேதம் கிடக்கும் வண்டியின் மே லுக்கில் இருபுறத்திலும் யூனியா ன் அங்கத்தினர்களும் அங்கத்தினர் க ளும் கருப்பாகவே தொடர்ந்து சவ சமாதி முத்தையும் செல்லும் வரை திருவாசகம் வாசித்துக் கொண்டு போய் இரவையே கடந்தி சமாதி யிடப்பட்டது. குர்யும் வகையற்ற ஜனங்கள் சுமார் 500ச் குறையாட போது. இதல்ம் நிகழ்வில் கூலி த்துச் தொடுத்தவரும் ஜோன் தோ மஸ் உபாத்தியாயர் மிருத்த பரீச பத்துடன் தனது பணிப் பின்பு கோலெடி ருக்கும்வரையில் சென் றனர்.

கென்ற வாரம் கவம்பர் 2ஜூ ஞாயிறுக் கிழமை வழக்கப்பிரகா ரம் சபை 3-30 மணிக்கு தொடங் கவுள் வணக்கமும் திருவிண்ணப் பமும் வாசித்து அங்கத்தினர்களா ல் ஸ்ரீ மந்தரமூர்த்தி கவுண்டரு டைய சரித்திரத்தை வெகு தெளி வாகவும் இனிமையாகவும் பிரசங் கித்தனர். இரண்டாவது சரிபதரி ன் கனம் வெஸ்லேயாத்தர் அவர் னால் ஸ்ரீ அழ்வார் சுவாமிகளுடை பண்பைப் சரித்திரத்தை வெகு தெ ளிவாகவும் தேர்ப்பதற்கு இணி யாகவும் சொல்லி முடித்தனர். சந்தத்திற்கு ஸ்ரீ இ.அகதராம் பி ள்ளை அவர்களால் பிரசங்கித்த இ ரண்டையும் ஆர்வத்தோடு கேட்டு யோகங்களால் கரகோஷத்துடன் வந்திருக்கப்பட்டு சபை முடிவடை நாது. வெளி பிரசங்கத்திற்கு ஆ யத்த நடவடிக்கையில் விநியோ ஏற்பாடு செய்து சங்கத்தின் பொருள் யும் விசேஷமாகப் பார்வையிடவும். கடவுள் வணக்கம் செய்து முடிவு பெற்றது.

சொண்டிக்கள்.

கேப் கொலோனியை சேர்ந்த போண்டில் வசிக்கும் கப்பர் எழு தியுள்ளான் "ஒருநாள் காப்டி ப்பரும் நீக்ரோ கொண்டுக்கை யில் தர் மீதும் எல்லோரும் பாய்ந் து எல்லாரையும் காயப் படுத்தி விட்டது. அபிவருத்த எல்லா ரோ ஒளவுக்கொண்டும் போகித்த ம் கொண்டாடும் பிரதாபம் ஒ ர் ஒலவுக்கை கபோனித்த கொண்டு மடிந்தேன். ஜாம்பவ் ஒளவுக்கால் எல்லாரை சனம், கொரி, சொக்கு, வாழ் முதலியவை ளும் கீழே கொண்டவரும், கொ ட்டி ஒன்றுக்கு 1/6 வீதமும் 3/9 வீதமும் கிடைக்கும்.

பிரிட்டிஷ் காட்டிலுள்ள பத்திரி கை களும் இந்தியாவில் ராஜத் துரோகமும்

மிஸ்டர் டன்லப் ஸ்மித் என்பவ ர் இங்கிலாந்திலுள்ள பத்திரி கைகளில் ஒரு வருப்பார் இந் தியாவில் ராஜத் துரோகக் கோட் பாடு எவ்வளவு தூரம் பரவுக் கொ ண்டு வருகிறது என்பதை ரி போர்ட் செய்யும் பிரதிநிதியாகி நுக்கிறார். அவர் பஞ்சாபில் மாஜிஸ்ட்ரேட் ஜட்ஜ் மிஸ்டர் ரட்டே வன் வீட்டில் தங்கினார். இப்போ ழுது கல்கத்தாவுக்கு போயிருக் கிறார்.

ஒரு பாதிரி இரட்சிக்குக் கொடுப்பது

தொளரவில் புட் மாஜிஸ்ட் ரேட் மிஸ்டர் N. C. கட்டாக் எ ன்பவர் சீனா முன்னாள் ஜீவனம் செய்துவரும் தருணத்தில் அ சரித்தையில் முதல் முதல் த ங்களிடம்படுவதற்கு வெறுமை யுடன் மாறியபோது முகத்தி ல் மிகு மகிழ்ந்தான். அந்த செரு ப்பு அவர் இடை கணத்தில் ம ளம் பட்டது. அதைப் போட் டவன் "என் ஜென்மத்தும் போ க மாட்டார்கள். இவன் தும் மற்றவர்களை ஜெயிப்பது அ ப்படியே. இந்த கட்டளை எ ன்னுக்கு தெரியும் அவன் ரும் ஏ ன் அவர்கள் போல" என்று சொ ன்னான். அவன் உடனே இந்த ரு நாற்றிரண்டாக பிரித்து செய்து இரண்டு பாகமும் கண்டித்த கிட் டார்கள்—"இந்தியா."

. . Greyville . .

Electric Mineral Water Works.



தயாரிப்பு, தூய்மையும், தரமும், மிகுந்த முதன்மையான சுவையும் தன்மையும் உடையவை

எல்லாவித கனிப்பு நீர்களும் தயாரிக்கப்படும்.

A. Dookan, 84, FIRST AVENUE, DURBAN.

African Chronicle.

Rates of Subscription

Yearly	Natal ...	15 -
Half Yearly	,, ...	7 6
Quarterly	,, ...	4 -
Yearly	(Transvaal, Cape Colony, England and India ...	15 -
Half Yearly	,, ...	7 6
Quarterly	,, ...	4 -

சேட்டாக்குக் கட்டண விகிதம்:—

1 வருடத்திற்கு	15 -
6 மாதத்திற்கு	7 6
3 மாதத்திற்கு	4 -

ஏனைய கண்டங்களுக்கு தனி கொண்டு செலுத்தப்படும்:—

1 வருடத்திற்கு	15 -
6 மாதத்திற்கு	7 6
3 மாதத்திற்கு	4 -

P. SUBRAMANIA AIYAR,
Proprietor, 'African Chronicle'
88, Victoria St., Durban.

Moodley Bros.,

WHOLESALE & RETAIL

Fruits, Vegetable & Produce Dealers, and Commission Agents.

—Bankers—

African Banking Corporation, Ltd.

Orders taken for upcountry at Lowest Market Prices.

Good Packing, empty packages will be charged for

Weekly Price Lists issued and posted punctually.

Natal-Leaf Tobacco always on hand.

—Address.—

461, Church St., 154 Queen St.,
Tel. Add. P.O. Box 47,
"PRODUCE." Tel. 'NAARTJES.'
P. M. BURG. DURBAN.

Speciality, Lowest Market Prices. Try once & ascertain before placing your orders with others.

DEHLOO BROS.,

GENERAL DEALERS

Bakers and Confectioners, Mineral Water Manufacturer —and Farmers.—

FRUIT AND GENERAL COLONIAL PRODUCE

of all descriptions supplied in any Quantity

—at Short Notice—

Estimates given.

MAIN ROAD, ISIPINGO.

G. Ragavaloo,

3, Groom Street,
VERULAM.

Makes of

Galvanized Corrugated and Flat iron Tanks, Guttering & etc. Fixed neatly to order.

Baths Tanks and other utensils repaired at moderate terms.

Also Wood & Iron Builder & etc., etc.

Works neatly done and at Cheap Price.

ஜி. ராகவலு,

3 குரூம் வீதி, வெருலம் சோளம் கொட்டில் போடுதல் ஆகிய வேலைகளும், தகரம் வேய்தலும், மரவேலை செய்தலும், வேறு முக்கியமானதும் வேலைகளுக்கு செல்லலாம்.

Printed and published by P.S. Aiyar, 88, Victoria Street, Durban.

PRICE 3d. REGISTERED AS A NEWSPAPER.

AFRICAN CHRONICLE.

ஆபிரிக்கன் வர்த்தமானி.

Published Every Saturday.

Vol. I. — Durban, Natal—Saturday, 12th December, 1908. No. 26

R. Bughwan,

Art Potographer,
Stratford Rd., Durban.

ENLARGEMENNS from 30/- upwards.

Portraits enlarged to any extent.

No matter how faded. Photos may be. Customers visited at their homes by arrangement.

KAIN BROTHERS,

Fruit, Vegetables and Produce Dealers.

Fruits and Vegetables supplied in any quantities at the Lowest Market Prices.

Poultry supplied to order.

A trial solicited. All orders receive prompt and careful attention.

Please write for quotation.

467, PIETERMARITZ STREET,
P. M. BURG.

JACK MOODALY, Manager.

M. J. Mahomed,

General Merchant & Direct Importer.

All Indian goods, Sago, Dholl, Ghee, Sadee, and English Grocery stocked and sold at Lower quotations. Upcountry orders carefully attended to.

470 & 480, Church Street,
P. M. BURG.

Tel. Add. "MOOSA" Tel. 306.

K. C. PADAYACHEE,

Fruiterer & Commission Agent.

P.O. BOX 104, DURBAN, NATAL.
Tel. 154, Queen Street.

ஏ. நாராயண படையாச்சி,
பழக்கடை, கமிஷன் வகை.

Alfred C. Pillay, CARRIAGE & UPHOLSTERY WORKS,

398, Corner of Pine Street & Cathedral Road.

Carriage, Rickshs, and Cart builder, Cabinet and Picture Frame maker, Polishing, Painting and Trimming. General Carpenter and Coffin Decorator, and various kinds of English and Indian House Furniture maker. Repairings a speciality and neatly done. A Trial Order solicited. Steam saw mill Joiner.

ஆல்பிரட் சுந்தரசாமி பிள்ளை

"ஏசுவே நமது பட்டயம்" என்பதினது வாசகம் கொண்டிருக்கும்

கொட்டில் செட்டுக்கும் வண்டி செய்வதிலும் முதல் 398 நெம்பரில் எதையும் பிரத்தியேகமாய் செய்யப்படும்.

மாடு, சாமான் வண்டி, ரிக்ஷா, குதிரை வண்டி, தோல் பெட்டிகளும், படங்களுக்கு சட்டங்களும், இந்தியா மற்றும் ஐரோப்பிய வீடுகளுக்கு வேண்டிய மரவேலைகளும் செய்து கொடுக்கப்படும்.

கட்டிலை வேலைகளும் இன்னும் பல்வேறு வகையான வேலைகளும் மிக நன்றாகவும் குறைந்த விலைக்கும் செய்து கொடுக்கப்படும். மேலும் விபரங்களுக்கு தபாலில் எழுதவும்.

AFRICAN CHRONICLE.

VOL. I. DURBAN, NATAL—SATURDAY, 12TH DECEMBER, 1908. No. 26.

Edited by P. Subramania Aiyar.

PUBLISHER'S NOTICE

Subscribers are requested to forward their subscriptions to the Publisher without any further delay; failing which, further supply of the *African Chronicle* will be suspended until such time as the account is squared up.

African Chronicle.

SATURDAY, 12TH DEC., 1908.

Unmerited Punishment

Out of the many grievances and ill-treatment to which British Indians in this Colony are subjected, none surpasses the treatment which is being meted out to some of our countrywomen who happen (through no fault of their own) to fall under the grip of the inexorable law known as Act 17 of 1895. It has no parallel in the history of any civilised nation, ancient or modern. It cannot be characterised as anything less than a deliberate and wanton attack on the liberties and weakness of defenceless women; we can use the word chastity as well, for in their helpless and destitute state, they may be tempted through sheer force of circumstances over which they have no control, to lead a not virtuous life in order to get the money necessary to pay the Government for the privelege of being allowed to remain in this British Colony. The money thus obtained is freely utilised by this Christian Government for the furtherance of carrying out the policy of unjust laws against defenceless women and unrepresented section of a law abiding community.

Section 6 of the Act referred to requires an Indian, on completion of his or her indenture, to either (1) return to India, or (2) to re-indenture for a further period, or (3) to take out an annual license of £3 to remain in the Colony. Under this Act, at the City Police Court a week before last Mr. Hime is said to have sentenced a woman to 14 days imprisonment with hard labour for having failed to comply with an order of Court, made previously to pay 10/- per month in liquidation of arrears of license due by her to the Government. The accused is said to have pleaded for mercy, stating that she was unable to get employment on account of her baby (which she produced in Court) having sores all over its body, and that having no husband, she was absolutely stranded and impecunious. She might as well have pleaded to a stone wall, for everything she said fell on deaf ears. The Magistrate, as might have been expected, sent her to gaol in spite of her entreaties for mercy. This, though be legal, to say the least is highly impolitic and unrighteous. Without enlarging much on the wisdom of the sentence, let us ask whether the policy of the Government is to raise the women in the moral scale or to lower them? Is it just, is it humane to send these unfortunate victims to gaol when they cannot by legitimate means get money to pay? Even under the civil law, if a person proves himself to be without means of paying towards his just debts, the law relating to enforcement of punishment is non-exercisable; but in the case of these defaulters, this is a debt more of honour than of actual money lent by the Government the established

canons of the judiciary seem to be suspended!

We want to know why these people are sentenced to undergo imprisonment in spite of the fact that they are penniless and as such they are not punishable either under the Civil Debts Act or under Criminal Law?

Would not such a merciless action encourage immorality among women? Is the unfortunate women's hair to be cut short, and she to be branded for the rest of her life as a criminal and an ex-gaol bird? If so, for what infamous and heinous crime? This crusade against innocent and defenceless women may redound to the glory of our legislators, but it is certainly not in harmony with the teachings of the Christian religion or in consonance with the sentiment of equity. Instead of subjecting these people to persecution, it would be better if the Government offer all the defaulters under the Law a free passage back to India; in which case we are sure that thousands would only be too glad to return to their native country, instead of suffering needless imprisonment.

Stray Notes

BY "SANATANI"

Although the poor helpless Indians are contributing more than their share of payment to the Colony, now we learn that Government has introduced a new levy on them. They have increased the scale of charges for the issue of passes to Colonial born Indians to 20/- per male and 10 per female; whereas formerly it was only 5/- irrespective of sex. It should be interesting to know the necessity for the existence of a Colonial born pass. If it is the intention of the Government to distinguish the Colonial born from an Indian immigrant, then it could be easily done without adding further burden on the already overtaxed Indians.

* * *

There are in existence two public bodies who are supposed to protect the interest of the community, but strange to say they do not seem to have raised even a voice of protest against this iniquitious system of extracting money from the poor Indians. Will the Congress and the Patriotic Union wake up to their sense of duty? One may imagine that they are at present engrossed in the Transvaal Passive Resistance Movement; but that is no reason why the cause of the community here should be neglected.

* * *

It isalleged that 12 Indian males and 4 women who were indentured to a white man in Zululand deserted their work on account of ill-treatment and came to Durban and lodged a complaint with the Protector. In the meanwhile it is said that they seem to have been charged with the crime of desertion or disobedience, and they are now undergoing 2 months imprisonment in Durban Gaol.

* * *

Another curious incident is reported to have occured at the Point. Five Indentured Indians in the employ of a firm at the Point is said to have demanded the labourers to work after the prescribed hours and on their refusal to do this unlawful act, they are now serving their time at the gaol. Really it is time that the civilised world take a couple of lessons from Natal in the science of Jurisprudence and equity.

Our readers will remember the callous ill-treatment to which three Indentured Indians Ramasamy Naidoo, his wife and son were subjected and the exposure of punishment meted out to them occupied the columns of this journal during the month of October. Now we understand that these Indians originally indentured to Robinson of Cato Manor have been transferred to some other individual. We are satisfied with the arrangement, and in this connection we should say that Mr. Saunders, Magistrate of the Umlazi Division deserves great credit for the humanitarian feelings he has shown towards these unfortunate beings.

Correspondence

To the Editor
African "Chronicle."

Sir,—Messrs Smuts & Co. not only have encroached on the liberty of the British Indians resident in the Transvaal, but also paid no heed or respect to their creeds by supplying their prison diet mixed with animal fat, and their goods too were sized for fines.

These unworthy proceedings, combined with fetters and gaol, vindictiveness and outrageous treatment, could not retract their fortitude in the least.

Old Æsop was very fond of relating fables to enlighten mankind; let us see whether the General will take a lesson to improve his Imperial duty due to the vast Empire, from the following fable, related by Lord Macaulay:—

"Ariosto tells a pretty story of a fairy, who, by some mysterious law of her nature, was condemned to appear at certain seasons in the form of a foul and poisonous snake. Those who injured her during the period of her disguise were forever excluded from participating in the blessings which she bestowed. But to those who, in spite of her loathsome aspect, pitied and protected her, she afterwards revealed herself in the beautiful and celestial form which was natural to her, accompanied their steps, granted all their wishes, filled their houses with wealth, made them happy in love and victorious in war. *Such a spirit is Liberty.* At times she takes the form of a hateful reptile. She grovels, she hisses, she stings. But woe to those who in disgust shall venture to crush her! And happy are those who, having dared to receive her in her degraded and frightful shape, shall at length be rewarded by her in the time of her beauty and her glory."

In fine, tyranny would never last to long, as righteousness exalth a nation.

In the meantime, the sufferers are making history in the jails, unalluded by the Caxton Hall speakers lately.

I am etc.,
JUNIUS.

Bellair
1st December 1908.

Cato Manor Murder—The eight Indians who have for some time past been appearing before Mr. Saunders, the Umlazi magistrate, on a charge of murder, at Cato Manor, were discharged on Wednesday afternoon, the Magistrate, on the close of the Crown case, being of opinion that there was no evidence to submit to a jury.

. . GO TO . .
"African Chronicle P. Works"
—FOR—
GOOD JOBBING PRINTING.

Review of Books and Magazines

The "Surat Congress and Conferences."—Published by Messrs. G. A. Natesan & Co., Madras, price 12 annas or One Shillings.) This is a book containing about 187 closely printed Crown pages together with an appendix *re* the split in the Congress Camp in the last year. This is the first book of the kind we have seen published in India embodying the progress made in the country in various paths of reform. As regards political, the masterly address delivered by Dr. Rosh Bihari Gosh at the Session of the Congress should give complete satisfaction to the student who looks for the latest development of the political movements in India. The Temperance reformer could find the last word on his favourite question in the very able address of Mr. Babu Norendro Nath Sen, the President of the All-India Temperance Conference. The Social Reformer will in no way be disappointed in his researches for information on his pet topics of Social reform, which is dealt with in a scholarly manner by Mr. Lalshanker Umiashanker in his presidential address at the Indian Social Conference. Nor is this all. Mr. Lala Lajpat Rai's address on the All-India Swadeshi Conferance evokes the latent sympathy of all true lovers of their Motherland to promote the Swadeshi movement in every direction. The Theistic Conference and the

All-India Moslem League has each its own place in this Book. This is a book which must be indispensable to all public workers and in fact to every one who takes an intelligent interest in the welfare and progress of his country, and the publishers, Messrs. G. A. Natesan & Co. deserve warm congratulations for the creditable work they have done for the enlightenment of the Indian peoples.

"Biographies of Eminent Indians.—(Published by Messrs. G. A. Natesan & Co., Madras, price 4 annas or 4d.) We have received from Messrs. Natesan & Co., the enterprising firm of publishers in Madras, Seven Volumes, Biographies of some of the most eminent leaders of public thought and action. The Biographies consist of every branch of public activity. Politics and statesmanship is represented in the personality of the "Hon. M. G. K. Gokhale," Finance and Commerce is embodied in Mr. "Dinsha Eduljı Vacha," Mr. "Mahadev Govind Ranade" represents the Scholarly attainment and the new and ardent spirit of the age and that of a Reformer; "Dr. Rash Behari Ghose, C.I.E" proves a living embodiment of virtue, patience, moderation and a fund of Juridical wisdom and classical learning. "Mr. Lala Lajpat Rai," a veritable prototyped Dr. Booth of the East combined with the burning essence of a self-less, disinterested political soul. "Swami Shri Ramakrishna Parmahamsa and Swami Vivekanand," Preceptor and disciple, represent the latest development of the catholic religious ideal of New India, a study of which should prove a through antidote for cleansing the fanatical spirit of the ignorant and bigoted cheap Jacks.

These Biographical booklets can justly be said to take the same place as those which are published by Macmillan year after year under the series of "Men of Action" or "Statesmen Series." The booklets, evidenty compiled by the best literary men of the day and written in simple but good English style, prove a delightful reading, and the example set by such great men amidst adverse circumstances gives additional stimulous to those who work for the realisation of national ideals in India and elsewhere. In connection with these booklets, we must specially lay stress on the fact, that these biographies ought to prove a practical educating element for the thousands of colonial born Indians in South Africa who have had no opportunity either to be acquainted with India, her history, her traditions or the thousand and one other things. These biographical booklets in a very concise but sufficiently solid from, put before the readers, how these great men arose, and how they worked for the cause of the people, and how they elevated themselves to the position which they occupy or occupied. So for as we can see and judge, not one of the heroes of these sketches seems to have been born with a silver spoon in their mouth. Hence the colonial born Indians would do well to study these books and we promise that they would profit by it immensely. For lack of space, we are reluctantly compelled to briefly review these books, and we believe that Messrs. Natesan & Co. have done a unique service for the national cause by the publication of these very useful and interesting Biographies of eminent Indians.

"India" Office Publications, Pondichery. "Shri B. G. Tilak's Two Lectures" with Tamil translation 2 annas.

The "Surat Congress."

"Shri Arabindo Ghose's Lecture" with Tamil translation, 2 annas.

"National Songs" in Tamil composed by C. Subramania 2 annas.

"Bepin Chandra Pal's Speeches in Tamil, 4 annas.

The "Surat Congress" is a book that gives the extremist version of the story that brought dissension in the Congress Camp of last year. However, the narrative in question is a very interesting and instructive reading.

The thrilling speeches of Messrs. Tilak and Arubindo Ghose form the contents of the other two pamphlets, which no doubt contain more intellectual food to digest than any similarly sized pamphlets we have ever seen. Messrs. Tilak and Arabindo Ghose are famous men in modern politics and their speeches imprint their individuality in the mind of their readers. We should be surprised that after reading one of the speeches of these great men, one of our readers will put away the volumes without honestly confessing that he is a new convert to the party to which the lecturer belongs.

"Vivekabodhini" is a Tamil Magazine published monthly by the General Supplies Company, Mylapore, Madras. We have received the last 4 numbers, and judging from its contents it contains information on various topics commencing from the highest to the lowest. In fact, it is replete with information on political, social, agricultural, hygine, religion, drama, and a score of other things. The publishers, besides making an effort to bring out to light the hidden treasures of India, are endeavouring to translate into Vernacular the English classics. And pages are set apart for stimulating knowledge among women and children. We note with pleasure that the contents are full of interesting and absorbing topics, and the style, like English Journals, is simple and majestic. Unlike some of the Vernacular Journals that are disfigured by sheer verbiage of pundits' ebullition, it is refreshing to observe that Vivekabodhini, as its name indicates, instructs the Tamil speaking peoples, in a manner befitting a simple people. On the whole we congratulate the publishers for the up-to-date Tamil Journal they have given to their readers and we wish them every success.

Anniversary of Durban Hindu Young Men's Society

The third anniversary of the above society was held on Sunday 29th November 1908, at the Congress Hall, Plowright Lane. The Hall, which is very commodious, was gorgeously and tastefully decorated with evergreens, buntings, flags, artistic paper chains and flowers. On the walls of the Hall were hung large portraits of Indian sages and patriots which were decorated with beautiful wreaths of flowers around them. At the head of the Hall there was a dias erected with a canopy of drapery, and immediately before it, was a small brick vase prepared for the performance of Havan.

At the appointed time the Secretary and officials of the Society took their seats close to the dias and the President Mr. V. R. R. Moodaly and Shri Swami Shankeranand (the learned Vedic preacher who recently arrived from England) seated themselves on the dias. On the right were prominent members of the Hindu Community including Messrs. P. V. Sanghavee, Odhav Kanjee, M. M. Diwan, K. Bhutt, and others; and on the left were the Delegates, Messrs. R. N. Moodaly, S. R. Naidoo, S. Hamamanthu, and others of the Maritzburg Hindu Young Men Association. Messrs. S. Ramathal, V. N. Thumbadoo and others of the Overport Hindu Young Men Association. Mr. G. B. Desai and others of the Hindu Sanatan Dharma Sabha, and delegates from various other Associations and altogether there were more than 600 Hindus.

The members of the Sathyayana Sabha (girls and boys) and the Choir of the Society sang hymns in Tamil. Havan the buring of the sacred fire was then commenced, at which the purification was performed. The performance of the ceremony and the chanting of the Mantras lasted quite half-an-hour. After the interval, the proceedings recommenced with the singing of hymns, and patriotic songs. The President Mr. V. R. R. Moodaly first thanked Swami Shankeranand, for his kind presence and addressed the gathering at length in Tamil, dealing with many subjects. He pointed out that prior to Prof. Pramanand's advent in South Africa there were no religious associations among the Hindus and it was he who established this and many other associations for their moral and spiritual betterment. He was glad to note that only a month ago a Hindu Young Men Association was established at Overport. He was not despairing at the limit-

ed number of members the Society had on its list at the present, and the slow progress it was making. Owing to the Swami's presence he perceived great enthusiasm among the Hindus and he felt happy in the effect of such enthusm. which was working so forcibly in removing their racial differences and establishing better understanding between the various sects, and he concluded that it may be necessary in the near future to establish an institution for higher education of the Indians, which he felt confident, would receive the warm support of the public.

After the Secretary read his report of the work done by the Society during last year, Mr. Mokumchsad spoke in Hindusthani and Mr. R. C. Naidoo in English as official members of the Society. They dealt with the establishment and expansion of Hindu Societies in South Africa.

Mr. R. N. Moodley of the Maritzburg Hindu Young Men's Association spoke on the importance of instructing their children in their mother tongue and the opening of vernacular schools. He asked the Hindus not to act with motives of self interest and self praise which is injurious to the interest of the Community but to place the Community's interest first and theirs after.

Messrs P. B. Desia, S. B. Naidoo, S. Ramathal, and and other delegates from various Institutions spoke touching on various subjects. The Swami who was received with a great ovation, said that he desired to address them on the "meaning and usefulness of Society" since seeing that so many of the official speakers of the Society were despairing of the future strength of the Society. First Society means the union of persons in one interest. Society is the collection of different units and the unification is for a set purpose. The sun, moon, planets etc, are collections of certain elements. Governments are the collection of men, schools are the collection of boys and teachers. If the members of a Society are civilised men, pure in heart, pious in mind, noble in thought, and high in ideals, with aspirations bent upon doing good to others, that Society is a fit one, and such a Society is this! When members of a civilised Society meet, they improve themselves by free discussions and exchange of thoughts and enlighten those who are not perfect in their knowledge. In every Society there are men who are suffering from some "defect" or "decease" which can only be cured by the doctoring influence of others of higher culture and quality. Therefore it should be remembered that Societies are necessary and of as much importance to the inhabitants of a place as hospitals. If a Society is not progressing or working properly, there must be some "defect" or "wrong" in it which the members must investigate and remedy at once; for to allow it to grow will be dangerous to the existence of the Society. The keynote of success in a Society is the determination of its members to achieve what they aim at. They must not be down hearted, because of trifling disappointments but, that they must work against failures. It must be remembered the members of the human race are at the different stages of evolution and therefore one cannot expect them all to be of one mind. Those who agree upon a common ground, let them work with a determination, having complete command over their mind and acting as wise men, observing all interest. It may sound strange to the gathering when they hear that unity can be "bought." It is true it could be bought with the "price" of work. If unity is wanted, causes for unity should be created. Work requiring attention of more than one person leads to unity. If a Society has no work to do it dies out. If one physical organ has not work to do it becomes useless.

Another great draw back among the Hindus towards unity is the fact that they have so many different ideals and aspirations and so many ways of realising

their God. The Mohamedans have one Koran, one prophet and therefore one thought which brings them to a common centre. The Hindus also must have one thought in their Vedas and God and must set aside the manifold methods of devotion to the several attributes of God which is misleading to an untutored mind.

The Vedic doors are open to all mankind; India is the motherland and common heritage of all Indians and they must take interest in her welfare and existence. All the difficulties and hardships suffered by the Indians to-day are the fruit of their bad actions. He hoped they will improve and befit themselves as decendants of the noble Rishis of India.

In a word he said they should have learned and and wise men in all Societies and work must be created for the moral, social and spiritual independence of their race. They must be determined in spirit to succeed, however few in members they may be and that their efforts will sooner or later be crowned with success.

The gathering terminated partaking of the refreshments served them and singing of hymns.

EMPEROR AND KING

Royal Message to India

The following is the full text of the remarkable message to the Princes and people of India, sent by His Majesty the King on the fiftieth anniversary of the British Government of India. The message was read by the Viceroy in Durbar at Jodhpur, the capital of the Rajput State of that name, and of the country known as Marwar. This city—one of the most picturesque and interesting cities of India—was chosen for delivering the Imperial greeting for the reason that the Rajput States have, with the aid of Great Britain, maintained not only their ancient political institutions, but their ancient dynasties.

TO PRINCES AND PEOPLE

It is now fifty years since Queen Victoria, my beloved mother and my August predecessor on the throne of these realms, for divers weighty reason, with the advice and consent of Parliament, took upon herself the Government of the territories theretofore administered by the East India Company. I deem this a fitting anniversary on which to greet the Princes and peoples of India, in commemoration of the exalted task then solemnly undertaken. Half a century is but a brief span in your long annals, yet this half-century that ends to-day will stand amid the floods of your historic ages a far shining landmark. The proclamation of the direct supremacy of the Crown sealed the unity of Indian Government and opened a new era. The journey was arduous, and the advance may have sometimes seemed slow: but the incorporation of many strangely diversified communities and of some 300,000,000 of the human race, under British guidance and control has proceeded steadfastly and without pause. We survey our labours of the past half-century with clear gaze and good conscience.

Stimulating industry

"Difficulties such as attend all human rule in every age and place have risen up from day to day. They have been faced by the servants of the British Crown with toil and courage and patience, with deep counsel and a resolution that has never faltered nor shaken. If errors have occurred, the agents of my Government have spared no pains and no self-sacrifice to correct them; if abuses have been proved, vigorous hands have laboured to apply a remedy.

"No secret of empire can avert the scourge of drought and plague, but experienced administrators have done all that skill and devotion are capable of doing to mitigate those dire calamities of Nature. For a longer period than was ever known in your land before, you have escaped the dire calamities of war within your borders. Internal peace has been unbroken.

"In the great charter of 1858 Queen Victoria gave you noble assurances of her earnest desire to stimulate the peaceful industry of India, to promote works of public utility and improvement, and to administer the Government for the benefit of all residents therein. The schemes that have been diligently framed and executed for promoting your material convenience and advance—schemes unsurpassed in their magnitude and their boldness—bear witness before the world to the zeal with which that benignant promise has been fulfilled.

"The rights and privileges of the feudatory Princes and ruling chiefs have been respected, preserved, and guarded; and the loyalty of their allegiance has been unswerving. No man among my subjects has been favoured, molested, or disquieted by

reason of his religious belief or worship. All men have enjoyed protection of the law. The law itself has been administered without disrespect to creed or caste, or to usages and ideas rooted in your civilisation; it has been simplified in form, and its machinery adjusted to the requirements of ancient communities slowly entering a new world.

"The charge confided to my Government concerns the destinies of countless multitudes of men now and for ages to come; and it is a paramount duty to repress with a stern arm guilty conspiracies that have no just cause and no serious aim. These conspiracies I have known to be abhorrent to the loyal and faithful character of the vast bulk of my Indian subjects, and I will not suffer them to turn me aside from my task of building up the fabric of security and order.

Royal Clemency

"Unwilling that this historic anniversary should pass without some signal mark of royal clemency and grace, I have directed that, as was ordered on the memorable occasion of the Coronation Durbar in 1903, the sentences of persons whom our Courts have duly punished for offences against the law should be remitted or in various degrees reduced; and it is my wish that such wrongdoers may remain mindful of this act of mercy, and may conduct themselves without offence henceforth.

"Steps are being continuously taken towards obliterating distinctions of race as the test for access to posts of public authority and power. In this path I confidently expect and intend the progress henceforward to be steadfast and sure, as education spreads, experience ripens, and the lessons of responsibility are well learned by the keen intelligence and apt capabilities of India.

"From the first, the principle of representative institutions began to be gradually introduced, and the time has come when, in the judgment of my Viceroy and Governor-general and others of my counsellors, that principle may be prudently extended. Important classes among you, representing ideas that have been fostered and encouraged by British rule, claim equality of citizenship, and a greater share in legislation and government. The political satisfaction of such a claim will strengthen, not impair, existing authority and power. Administration will be all the more efficient if the officers who conduct it have greater opportunities of regular contact with those whom it affects, and with those who influence and reflect common opinion about it. I will not speak of the measures that are now being diligently framed for these objects. They will speedily be made known to you, and will, I am very confident mark a notable stage in the beneficent progress of your affairs.

"I recognise the valour and fidelity of my Indian troops, and at the New Year I have ordered that opportunity should be taken to show in substantial form this, my high appreciation of their martial instincts, their splendid discipline, and their faithful readiness of service.

"The welfare of India was one of the objects dearest to the heart of Queen Victoria. By me, ever since my visit in 1875, the interests of India, its Princes and peoples, have been watched with an affectionate solicitude that time cannot weaken. My dear son, the Prince of Wales, and the Princess of Wales returned from their sojourn among you with warm attachment to your land, and true and earnest interests in its well-being and content. These sincere feelings of active sympathy and hope for India on the part of my Royal House and Line, only represent, and they do most truly represent, the deep and united will and purpose of the people of this Kingdom.

"May Divine protection and favour strengthen the—nation and mutual good will that are needed for the achievement of a task as glorious as was ever committed to rulers and subjects by any State or Empire of recorded time.

Education

To the Editor,
"African Chronicle."

Sir,—The article of Mr. Moodley which appeared in your last week's issue deserves hearty congratulation and support by all Indians. Mr. Moodley has brought out a wise suggestion: I think that it is time that the suggestions are carried out. If we all really wish for the welfare of our Indians, then let us follow his views and form a plan to carry it out. I wish Mr. Moodley's suggestions will be considered by all Indians and hope that the public would give him the support in bringing the work forward.

I am etc.
WELL WISHER.

AFRICAN CHRONICLE.

VOL. I. DURBAN, NATAL—SATURDAY, 12TH DECEMBER, 1908. NO. 26.

கைவரப்பெற்ற காரணத்தினால்

நமதுடைய சந்தாதாரர்களில் அனைவர் சந்தாவையும் தவறாமல் அனுப்பிவைத்து, தபால் செலவு அதிகமாகாமல் தடுத்து கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம். அவ்வாறு தவறாமல் அனுப்பிவைக்கத் தவறினால் அடுத்த புதுப்பருவத்தில் பத்திரிகை அனுப்பப்படமாட்டாது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

African Chronicle.

SATURDAY, 12TH DEC., 1908.

மூன்று பகுதி கட்டுப் பத்திரிகளின் விலை.

இங்கிலாந்தில் தனது சட்டசபை சம்பிரதாய திறப்பின் போது அரசர் தன் வாசிப்பதும், புதிய அரசாங்கத்தின் சார்பாக உடனே தெரிந்தெடுக்கப்படி கேட்டுக் கொள்ளுவதும், அவர் தெரிவிக்கின்ற புதிய திட்டங்களை விளக்கி பிரதம மந்திரி பார்லி. 1895 வருஷத்திய சட்டப்படி டன்பாரம் வரும் நவம்பர் மாதம் பெண்ணுக்கு முதல் பதவி கட்டை வேற்றுமையை நீக்கி பட்டது. இதற்கான மற்ற சட்டம் எல்லாத்திலும், பார்பார்பட்ட. வாலன்டைன் ஹோலை சம்பிரதாயத்தின்படி

இங்கிலாந்தில் தேவைக் கமிஷன் பற்ற பத்திரிகளின் கருத்தையும் பேர் அனைவரின் அபிப்பிராயத்தையும் கொண்டு அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது. மேலும், பிரிட்டிஷ் ராஜ்ய தெரிவிக்கப்பட்ட இந்த அபிப்பிராய வேட்டையில் கலந்து கொண்டவர்களில் பெரும்பாலோர் இந்த நடவடிக்கையை ஆதரித்திருக்கிறார்கள். அதனால் இந்த விஷயம் சம்பந்தமாக இனி ஒரு கேள்வியும் கேட்கப்படாது என்று நம்பப்படுகிறது.

முக்கிய கட்சிகளின் தலைவர்களில் ஒருவரான திரு. ஆஸ்டன் சேம்பர்லேன், இந்தியாவுக்கு ராஜ்ய சீர்திருத்தம் செய்வதைப் பற்றி ஒரு கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார். அதாவது, இந்தியாவில் ஒரு பாராளுமன்றம் ஏற்படுத்தி, அதில் வெள்ளையர்களும் இந்தியர்களும் சேர்ந்து இருக்கவேண்டும் என்பதாகும்.

ராளமாக கேகனில் பெண்ணின் மேகனின் தலையிலை வெட்டியும், மோட்டை யாக்கியும், அற்ப குற் றங்களுக்கு தண்டப் படித்தியு மிருக்க இதைப் பற்றி ஏப் எவ்வி ஏது உரக்கக் கத்தியும் பயனற் றதே. இருந்தும், வில் சட்டப் படி, கடன் காரருந்தான் தொ த்த வேண்டிய கடன் தகைவை ஒருவன் கட்ட கத்தி பற்றதுற் குரதால், அவனை இமுத்தாவது வைக்க வேதென்ன சாப்பட் டோதே இவொழுதோ இதை வழியிற் அற்பாக்கிய நிகையை யுமத்திருப்பும் நீதிகாரரும் க வர்ன மெண்டாரும் எச்சட்டத்தி ன் படி இந்த சனியனின் ஜெரி லியனுக்கிருதன்? எதோக்கபா ய்தெரித்த கடன் காரனின் வா யில் மிரில் வைத்து கொஞ்சி பே சி, சக்காரருக்குச் சொற்ற பே வையும் கடன் தொற்றை விரல் அளவுக்கு நெரில்லையென்பது இவ பலோ? பேதும், சக்காரர் இவ ருக்கு முன்ன பணன் கொக பாய் கடன் தொகித்தவர்கல் எவே இவ்வாறுக்க வேண்டின் னேன் வருவுக்கியும் இச்சம் ருவின்பன்றி, கடத்தவர்கள் ச் சுகளின் கிழிக்கே குளைவ புண்டாக்கி வருகின்றது. இவ்வா றும் வெள்கள் பேரில் படையெ ப்பதால், செட்டன் பார்லெ ன்றி பேய்களுக்கு மலக்கலி ப்பலவும், புளிகளுக்கு சர்காலி ப்பத் தீரம் கொட்டத் போதுமட் கன்பார்க் கேவுக்கை கருக்கு வி சேத மான வைகொண்ட சம் செல்லாமே என்னும். இவ்வ ரீ இவ்வாறு தன்பத்தைக் குன் நாக்குவதை விட ஓர் சருக்கமா ன வழியிருக்கின்றது. அது பா தனில் மூன்ற பவுன் கட்டத் த வரும் மவிதர்கள் இந்தியாவுக் கனுப்பிவிட்டால் வெகு நிசேய மாயிருக்கும்.

ட்ரான்சுவால்

ஜோகான்னஸ்பர்கில் தூ ஐரோபி ப் லிட்டில் குவெ வேலைசெய்த காபிர் அல்லிட்டினிருந்தஸ்ரோபிய பெண்ணுடன் அசாதியமான தை பனையைச் செய்ய எத்னிக்கு ற்றத்திற்காக 15மாதச் சிறை தண் னையும் 15அடியும் விதிக்கப்பட் டது.

டிரான்சுவாலின் உள்ராட்டுன்ற வனப்பகில் ரோமன் கத்தோ லிக்குகளை பிரிப்பதற்கு கண்டி பிடித்திருக்கி ன்றனர்.

கனம் குன்னியர, தாவர் மைம் மந், பார்தூவேஸ்டி, ஆல்லெயிர, சர்டிஸ் நதிகால் இவர்களுடன் 15பேர்கள் சென்றனி 30கூக்குன் நீதிலட்சேஷன் செய்யாத குற்ற திற்காக வாரண்டு வர்து மருதினம் சேரில் அரஸ்ராஸ்கள். ஆனல் அ வர்களின் வேண்டு கோளின் பேரி ல் கேசை நிப்பாட்டி, மீனைய நதி லான ஆன்றதினமே மலையிட் டு அப்புரப்படுத்தி விட்டனர்கள். புதிதாய் செட்டல் மார்ஜமால் சென்ற 18பேர்களை அம்டு செய் த அவர்கள் இப்பொழுது விசார னை யிலிருக்கிறார்கள். ஆனல் அவர் களில் ஒருவன் கோல்லெரானதால் அவனை மட்டும் மாதொரு தினம் பயன்படுத்தாமல் டிரான்சுவாலுக்கு ள் செல்லும்படி விட்டதாய் வதந்தி. கனம் பார்சோட்டையும், ஆங்கில யாவும் சென்ற சனிகிழமை ட்ரய ன் வரிகள் உதவி செய்யாம லிருப்பதைப்பற்றி வெகு மனக்கிலே மாய் பேசினார்கள். ஆனல் காந்தி ரேஜின்ட்ரா சொல்லுவிபோன் பி ரதானத்தை விருத்தமையால், டர் ன்ஸ்வால் சபையில், கலத முன்டாடி ஆந்தாவில் முடியும் போலாடி டு பேசியில் கருவாட்டுக் கடையில் உச்சரிவெதுவிபால் கூச்சலிட்டுச் சொன்ன சதவரும் வெளிபேசைவ் ன் காங்கிரஸ் கிளைந்தது.

1903ல் இந்தியர்களில் 8,000 பேர்கள் எர்கலேரை பதிவு செய்த தாய் கூறப்பட்டிருந்த சமாசாரத்தி ன் உண்மையைவிசாரித்ததில் அது பொய்யென்று தெரியவந்தது. சோலனி பாகத்தில் இருந்தவர்க ளற்றவரொரு இந்தியருடன் டான் சுவாலில் பதிவு செயலில்லை யென் று வெளியாகிறது.

ஸ்பெயின்

பார்ஸிலோன் நகரில் அடைக் கப்பட்டிருந்த இந்தியர்களின் பொருட்டு செய்த அபில் தேசி ன் ஜான்னால குரிசி கோடி ஒ ப்பிக் சாதேசத்துக் கிடைத்தி சுக்களுடன் அபிப்பிராயத்தை தெரிவித்தனர்கள். அதனாதலில் செப்டம்பர் 30ல் வரையில் பதிவு செய்ய ஆன்ற ஒத்தி கொடுத்திரு ந்த ஆத்தலீன சமயம் முடிவதற்கு முன் அவர்களைப் பிடித்த கிடைப் பது அறியவந்தும், முன்கூறிய சட்டத்தின் கனித்தாலை அத்த ஈ மில்லாத பதங்களைக் கொண்டு எழுதி பிருப்பதால் சட்டத்துக்கு ந் தகுந்த அர்த்தத்தைக் கொடுக்க கஷ்டம் பினதாலும் அபிபிராயம்

பட்டனர்கள். கனம் காந்தியை ஜெ யிலிலைட் நிருப்பதும் இதபோ லிஸ் அதிகாரம் செய்கையென்ற காமயிப்பிராயப் படுகிறோம்.

விரிவிக்கில் வர்த்தகம் செய்து வரும் மிஸ்டர் ஆல்வதென்ற ஒ இந்தியர் நமது நாட்டாரின் ந ன்மையை முன்னிட்டு ஜோகான்ஸ் ப ர்கில் வோக்ஸ் ஸ்பாபாரம் செர். ஜ ஜெயிலுக்குச் சென்றார். ஜெயின் ற் சென்றதின் ஒர் வெள்ளைப் அதருடைய ஜனிசோல் கட்டி கபர் அரைமணி நேரவரையில் அனைரையும், இன்னும் ஐதரையும் ரி ருவாணமார் நிருத்தி வைத்தார். மற்றொரு தடவையிலும் இதேபே லாம் நம்மவர மணிகோல் வரை ரில் அலைரையும், இன்னும் இரை யும் திருவாளர்ப் நிருத்தினர். இரிர்ப்பட்ட வெட்கத்தெட்ட செய்கையை சிகார் உதறியோக வதாகன் செய்வது இவர்களின் அ தினமையும், அதகாரத்துக்கும் கன்று விளக்குகின்றது.

மிரிப்பட்ட பிரகனின் இவ பொர்க்கோ ராஜிபத்தைத் தொந்த டெலிகோபேத்துக் சென்று அர்ச டரசரின் பிரசாரச் சேருவ தாயும் வந்தி.

ஜோப் டோக்ஸ் ஜன்னெஸ்பர் ஓ, மிஸ்டர் பொல்லாரு முதலிய ம வர்களின் இந்தியர்களினாசரப் அதிகாரருக்குள்ளடர்பத்தினால் வின்ராருஞ் சொந்த வருக்காக. முன்கூறிய பதிரிகையில் அதிரு ள் கண்டுள்ளதி ட்டியையொட்ட ருவருக்கிய சாமாசாரத்தை தி ந்த மையல் இப்பொழுது அப் பத்திரிகையே ருருவாரப் இரக்கு வருகிறது.

மிட்டினபர்கில் வியாபாரம் செ ய்தமிஸ்டர் பாபி வென்றவர் ஜெ ன் கன்றி வர்த்தகஞ் செய்தமை பால் அவருக்கு ருருபாத கடுங்கா வல் விதிக்கப்பட்டது. அவர் ஜெயி லுக்குச் சென்றும் அவருடைய சேவியான் கடையைத் திரந்து வர்த்தகஞ் செய்த குற்றத்திற்கு மே ல் ஜெருக்கும் நண்டனை விதிக்கப்பட் டது. இந்த நியாயம் அநியாயம் து. ஏனெனில் ஸ்டோர் செய்யும் குற்றத்திற்கு வேறொரு பாத்தில் ப்பட்டவர்களை இதற்பறமி குர் சீம் சோல்லிக்கு அப்பில் செய்திரு ப்பதைக் கேட்க சந்தோஷிக்கிறோ ம்.

மிஸ்டர் ஆபிரகாம் என்றவர் இ ந்தியன் விரஸ்டையாளன் கோபாத குற்றத்திற்காக இரண்டு வாரம் ஜெ யில் கொடுக்கப் பட்டது. அவரு டைய 14ரான் கழித்த பிறகு கெ ரிய விடுப்பு வர்டனைக் கேட் க. அந்த வெற்றியுக்கு நெட்டிய ன்ன அந்தி மருவும் 14ரான் ஸ்டைதை வைதாரும். பிரிட்டி ஷ் அதிகா அல்ல வாபுகர்பா ரதெரிவிலில்லை.

மிலைடோனும் கொடுப்பதை நு ன்னிபி தகொரே புரிந்த மரித த ஒர் கைதுகாரின் ஸ்டாபை மென் ஜரித்தார் 200பவுன் வெண்டி ர் பிரிமையைச் செய்து தோகா லபர்கில் வைத்திருக்கிருன். பரிதாளின்பேபு தொன்றுவெற்.

தேபோகோலனியைச் சேர்ந்த சல்லண்டில் அதிக சரைகள் சாங்களுக்கு வர்க்கஞ் செய்யும் பரோன்னாரத்த செய்து விட்ட ர்கள்.

சுமார் 2000 போர்களுக்கு நி மாகா ஜனச் கூட்டம் ஜோகான ஸ்பர்க்கில் சென்ற ஞாயிற்றுக்கி ழமை கூட்டப்பட்டது. சபாகாகர் இந்தியர்களின் குமாவைப் பற் றி பேசி, பார்படன், வான்கூரோ வ்ட் முதலிய விடங்களில் கடந் காட்டாரை தன்பப்படுத்தின அ க்கிராமங்கள் பல்லாம் பெரித் ஜக் கண்டித்தார். பழைய மஜி ஸ்டில் கட்டளைகளும் சத்து சே ர்ந்து ஐரோபிய பாமக்களை கற்ம ருந்த இந்தியர்களை மாத்திரமு மாகும் படியான அவுதி ஸ்டில் ஸ்டி தன்மையில் கவர்மெண்ட் பாரு டன் வாதாடியதிலெல்லாம் தி ருப்தியடைய வில்லை.

லண்டன் இந்தியர்கள் கூட்டம்

1908ஆம் வருடம் பிப்ரவரி 23ஆ ம் தேதி மாலை இலண்டன் மா நகரிலுள்ள இண்டியன் ஹவில் சுமார் 150 ஜனங்கள் கூடியிருந்த னர். அக் கூட்டத்திற்கு மாண்புமி கு. திவாசாரு மூலிபார்டானுக ருவதிருந்தார். சபாநாயகரை நோக்கு இந்த வரிய வந்து இ ருப்போர்கள் பிரபு ஜண்டாகவே ல்லாம் சேர்ந்த நினைவி இந்தி சுகளைப்பற்றி ஸ்டாபனை பிரத் நிதியாக ஒருவரை அனுப்பி வை க்கும்படியான அபிப்பிராயத்தை ஒருமனமாய் பிரேரிப்பதாகவும் வந் திருப்போரு - ஆரு கனங்க ளுக்கு எல்லாரும் பாத்திரப் பதி நதாகவும் உருதி மொழி வாக்கள் தீர்ததுடன் இரண்டாம் பேராசிரி பர் ஜதிரின் சபையர் அவர்கள் ப பேருரை ஆதரித்து அவர்களு டைய பிரேரணையை ஆமோதித்தார். பிரபு சிங்கர் அவர்கள் பேசுகை யில் தாம் இந்தியாவுக்கு போன போது அங்கு ஜனங்களுக்கு இரு ந்த ஆர்வத்தை தாம் கண்டதாக வும் அவர்களுக்கு ஸ்டாபனை ஏற் படுத்தி கொடுப்பதில் தாம் மிக்க சந்தோஷமடைவதாகவும் கூறினார்.

டர்பன் ஹிந்துவாலிபர் சங்கம்.

—o—

வருஷாந்திர உச்சவம்.

கார்திகை மாதம் சென்ற சுவம் பர்மீ 29ஆ நாயற்றுக் கிழமையில் இச் சபையின் வருஷாந்திர உச்சவம் கொண்டாடினோம். உச்சவத்தின் பொருட்டு சபை அலங்காரமாய் ஜோடிக்கப்பட்டு, நேரமும் வரவே ரும் ஜனங்களும் செம்மாப்பட்டு, ஒரு பிரசித்தி பெற்ற கலியாண வீடாகவே காட்சி தந்தது. சங்கத்தின் பொருட்டு ஜனங்களும், மற்ற இந்தியரனைவரும் சுமார் 600பேர்கள் வரையில் வந்திருந்தார்கள். மேலிடமான இரண்டு வரிசை கதிரைகளும் பிரமுகர்களும், முக்கிய வாசலும் முன்னாய், சுமார் சாயுங்கால மாதாக இலாகரும் வீற்றிருந்தார்கள். வேதாரம்பமும் பூஜையும் செய்வதற்குமுன்பாகவே சபையில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் சுதியிலும் சுருதியிலும் சாவகாசமாய் சங்கீதம் பாடுவதற்கு ஆரம்பித்தார்கள்.

பிறகு, இச்சபையின் காரியதரிசி பேரவைக் கந்து முதலியார்களும் பேசினார். மேரிடியார் சாயுங்காலம் 5 மணிக்கு வரவே, முதன்முதலில் தாம்பூலங்களும், முதன்முதலில் தாம்பூலங்களைக் கொடுக்க வேண்டி வந்தன. பிறகு, இச்சபையின் காரியதரிசி பேரவைக் கந்து முதலியார்களும் பேசினார். மேரிடியார் சாயுங்காலம் 5 மணிக்கு வரவே, முதன்முதலில் தாம் முதலியார் தூ இனிய உபசரிப்பாகத்தில் பேசினதாவது:— சிறுவர் களுக்குக் கல்வியை போதிக்கிறதே மனோன்னம

மெரெஸ்து வந்த டிரிந்தியர்கள் சட்டப்படி குறிப்பிட்ட கோதுக்கு மேல் வேலைசெய்ய முடியாதென அவர்கள் ஜெயிலுக்கு அனுப்பப்பட்டனர்.

***

இப்பொழுது ஆப்பிரிக்கா கலவரமென்ற அறிகுறியாக தென் ஆபிரிக்கா சமுதாயத்தின் ஒரு முக்கிய சமுதாயத்தின் மூலதனத்தை பிரித்தானிய ஆட்சியாளர்கள் ஒழுங்கு செய்து வருகிறார்கள்.

***

திருநெல் வேலியில் தனது பாதியில் பாளையங்கோட்டை செமினரி ஏற்படுத்தி வெகுகாலமாக நடத்தி வருவதாக நாம் அறிகிறோம். அதில் பாளை தெற்கு, வடக்கு, கலங்குளம், முதல் பாளை மெதடிஸ்ட், கலங்குளம் முதல் பாளை மெதடிஸ்ட் அசோஸியேஷன் ஆகிய ஆறு சபைகளை சேர்ந்த 11 மாணவர்கள் படித்து வருகிறார்கள். இவர்களில் ஒரு மாணவன் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால் ஒரு கிணற்றில் விழுந்து விட்டான். அவனை வெளியே எடுக்க முடியாமல் போய்விட்டது. அவன் தகப்பனார் அவனுக்கு பதிலாக வேறு ஒரு மாணவனை அனுப்பி வைத்தார். அவனும் ஒரு கிணற்றில் விழுந்து இறந்து போனான். இப்பொழுது மூன்றாவது மாணவனை அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். இவனாவது பிழைத்து வரட்டும்.

***

தென்னாப்பிரிக்காவில் ஒரு பெண்மணி தன் கணவனை விஷம் வைத்துக் கொன்றதாக குற்றம் சாட்டப்பட்டு விசாரணை நடந்து வருகிறது. அவள் தன் கணவனுக்கு விஷம் வைத்ததை ஒப்புக் கொண்டாள். ஆனால் அவன் தன்னை அடிக்கடி அடித்து துன்புறுத்தி வந்ததாகவும், அதனால் தான் அவனை கொன்றதாகவும் சொல்லி இருக்கிறாள். அவள் மீது குற்றம் நிரூபணமானால் அவளுக்கு தூக்கு தண்டனை விதிக்கப்பட

டிரான்ஸ்வால் கியூல்

பதினெய்ம் சட்டப்படி பால் எடுக்காமலிருந்த 35 மனிதர்களை ஜோஹான்னெஸ்பர்க் மெஜிஸ்ட்ரேட்டி முன் விசாரித்த கேசின் வழக்குமன்ற முற்றாகு இடத்தில் பிரசித்திருக்கிறோம். அவர்களிம் ஐவரைவிடுவித்து இவ்வாரம்தின் தொடர்க்கப்பட்டது. முன் கூறிய 35 பெயர்களையும் ஜனவரி 13 அழைத்து பதிவுமாடி மெஜிஸ்ட்ரேட் உத்தரவிட்டார். கர்னல் தோர்ந்து அப்பில் செய்தி நகரிராகள் ஆஸ்ஸ்,அவர்களிலர் மிஸ்டர் பிளாக்பர்ன் ஜூலன்பெர்டர் ஆகியோர் வாதாடினர்கள். அவர்கள் உடனே ஜாமீன் விடுத்து தாக்கல் செய்தனர். அந்த தீர்ப்பையும் அப்பீல் செய்திருக்கின்றனர்.

தென்னாப்பிரிக்கா தர் இரண்டின் இரு தேதி 14 சனிக்கிழமை பேசுவதாகும், இரண்டு அதிக ஆட்கள் வேலை செய்ய வேண்டுமென்றும் கோரிக்கை செய்ய தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் தெரிவித்துள்ளனர். இதைப்பற்றி ஆராய்வதற்காகவிருந்த அரசாங்க கமிஷனரின் கோட்டை இரண்டாம் இரண்டாம் உத்தரவுக்காக ஒத்திவைக்கப்பட்டது. முன் கூறிய 35 பெயர்களையும் ஜனவரி 13 அழைத்து பதிவுமாடி மெஜிஸ்ட்ரேட் உத்தரவிட்டார். கர்னல் தோர்ந்து அப்பில் செய்திருக்கின்றனர். அப்பீல் தாக்கல் செய்ய ஜாமீன் விடுத்து ஜனவரி 13 அழைத்து பதிவுமாடி மெஜிஸ்ட்ரேட் உத்தரவிட்டார். கர்னல் தோர்ந்து அப்பில் செய்திருக்கின்றனர்.

தென்னாப்பிரிக்கா தர் இரண்டின் இரு தேதி 14 சனிக்கிழமை பேசுவதாகும், இரண்டு அதிக ஆட்கள் வேலை செய்ய வேண்டுமென்றும் கோரிக்கை செய்ய தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் தெரிவித்துள்ளனர். இதைப்பற்றி ஆராய்வதற்காகவிருந்த அரசாங்க கமிஷனரின் கோட்டை இரண்டாம் இரண்டாம் உத்தரவுக்காக ஒத்திவைக்கப்பட்டது. முன் கூறிய 35 பெயர்களையும்

தேதியா ஆபிரிக்க கிளக்கர்களுடைய
தமிழ் பத்திரிகை.

1. பத்திரிகைக்கு—உ. வரும் முன்பு பணம் வாங்கி அனுப்பிய பிறகே கொடுக்கப்படும். இதை விஷயம் அறிவதற்கு 0 2 0

2. விளம்பரங்களுக்கு—ஒரு வரிக்கு 0 1 0

3. இந்த பத்திரிகை சம்பந்தமான எந்தவிதமான விஷயமாகவும் இதில் வரும் விலாசத்துக்கு தபாலில் எழுதிக் கொள்ளலாம். 0 1 0

4. ஆண்டு சேர்ந்தது—இந்தியாவிலும் தென் ஆப்பிரிக்காவிலும் போஸ்டேஜ் 0 2 0

5. இந்தியாவுக்கு—தபாலில் வெளியிட வேண்டியதில்லை. 0 6 0

"தேதியா" என்னும் பேரை ஒரு வேடிக்கையாக இதைப் படிக்கிறவர்களுக்கு ஞாபகம் வரும்படி தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம். இதை ஒரு விதமான வியாபார சம்பந்தமாக உபயோகப்படுத்தி கொள்ளலாம் என்று நினைத்திருக்கிறோம்.

முதலில் சட்டத்திற்கும் தமிழ் தெரிந்தவர்களுக்கு வாசிப்பதற்கு மிகவும் தமிழ் பத்திரிகை இதுவரை.

சந்தா—முன்கூட்டியே வருஷத்துக்கு போஸ்டேஜ் உள்பட 5 0 0
அரை 2 12 0
¼ வருஷத்துக்கு

ஆபிரிக்க கண்டம் முழுவதிற்கும் தகுந்த விளம்பர வேண்டும். பரவலாய் படிக்கப்படுகிறது. ஆபிரிக்க ஜனங்களுக்கு இதில் ரொம்ப நம்பிக்கை.

Moodley Bros.,
WHOLESALE & RETAIL,
Fruits, Vegetable & Produce
Dealers, and Commission Agents.

—Bankers—
African Banking Corporation, Ltd.

Orders taken for upcountry at Lowest Market Prices.

Good Packing; empty packages will be charged for

Weekly Price Lists issued and posted punctually.

Natal Leaf Tobacco always on hand.

—Address.—
461, Church St., Tel. Add. "PRODUCE." P. M. BURG. 154 Queen St., P.O. Box 47, Tel. 'NAARTIES.' DURBAN.

Speciality. Lowest Market Prices. Try once & ascertain before placing your orders with others.

DEHLOO BROS.,
GENERAL DEALERS
Bakers and Confectioners, Mineral Water Manufacturer —and Farmers.—
FRUIT AND GENERAL COLONIAL PRODUCE
of all descriptions supplied in any Quantity
—at Short Notice—
Estimates Given.
MAIN ROAD, ISIPINGO.

G. Ragavaloo,
3, Groom Street.
VERULAM.
Maker of
Galvanized Corrugated and Flat Iron Tanks, Guttering & etc. Fixed neatly to order.
Baths Tanks and other utensils repaired at moderate terms.
Also Wood & Iron Builder & etc., etc.
Works neatly done and at Cheap Price.

ஜி. ராகவலு,
3 குரூம் வீதி, வெருலம்.
சோலை செய்யும் பொருள்களும், கல வேலைகளும், கண்ணீர் தேக்குகளும் மிகவும் மலிவாகவும், செய்து முடிவாகவும் கொடுக்கப்படும்.

African Chronicle.

Rates of Subscription

Yearly (Natal, Transvaal, Cape Colony, England & India	15/-
Half Yearly ,,	7/6
Quarterly ,,	4/-

தென்னாப்பிரிக்கா, தூரதேசங்கள், கேப் சொசைட்டி இந்தியா. இவ்விலாசத்துக்கு வெளிதேசங்களுக்கு :—

1 வருஷத்திற்கு	15/-
6 மாதத்திற்கு	7/6
3 மாதத்திற்கு	4/-

P. SUBRAMANIA AIYAR,
Proprietor, 'African Chronicle'
88, Victoria St., Durban.

Printed and published by P.S. AIYAR, 88, Victoria Street, Durban.

PRICE 3d. REGISTERED AS A NEWSPAPER.

AFRICAN CHRONICLE.

ஆபிரிக்கன் வர்த்தமானி.

Published Every Saturday.

Vol. 1. Durban, Natal—Saturday, 19th December, 1908. No. 27

R. Baghwan,
Art Photographer,
Stratford Rd., Durban.

ENLARGEMENNS
from 30/- upwards.
Portraits enlarged to any extent.

No matter how faded Photos may be. Customers visited at their homes by arrangement.

JACK MOODALY, Manager.

KAIN BROTHERS,
Fruit, Vegetables and Produce Dealers.

Fruits and Vegetables supplied in any quantities at the Lowest Market Prices.

Poultry supplied to order.

A trial solicited. All orders receive prompt and careful attention.

Please write for quotation.

467, PIETERMARITZ STREET, P. M. BURG.

M. J. Mahomed,
General Merchant & Direct Importer.

All Indian goods, Rice, Dholl, Ghee, Sadee, and English Grocery stocked and sold at Lower quotations. Upcountry orders carefully attended to.

470 & 480, Church Street, P. M. BURG.
Tel. Add. "MOOSA" Tel. 206.

K. C. PADAYACHEE,
Fruiterer & Commission Agent.
P.O. BOX 195, DURBAN, NATAL.
Tel. 154, Queen Street.
கா. குப்சாமி படையாச்சி, பழக்காரர், கமிஷன் ஏஜண்ட்.

Alfred C. Pillay, CARRIAGE & UPHOLSTERY WORKS,
398, Corner of Pine Street & Cathedral Road.

Carriage, Rickshs, and Cart builder, Cabinet and Picture Frame maker, Polishing, Painting and Trimming. General Carpenter and Coffin Decorator, and various kinds of English and Indian House Furniture maker. Repairings a speciality and neatly done. A Trial Order solicited. Steam saw mill Joiner.

ஆல்பிரட் கந்தசாமி பிள்ளை

"சாக்ஸ் கேல் டிப்போ" கதவுக்கு எதிரில் மார்க்கட் ஸ்குயரை கொண்டிருக்கும் பழைய வீதியில் வந்திருக்கும் முதல் 398 நெம்பரில் வந்திருக்கும் பட்டணத்தில் சகலவிதமான வேலைகள் செய்யப்படும்.

வண்டி, ரிக்ஷா, சிட்கேர்ட், பிரேம் அமைப்பு, சோப்பா, கொ தலையாய் பட்டிருக்கு சட்டங்களில் கெடிய வேலைகளும், இன்னும் பலவிதமான இருப்பு வேலைகளும், மலைகளில் செய்யப் வேண்டிய தச்சுவேலை இன்னும் அதிக பலதரப்பட்ட வேலைகள் மறுபடியும் செய்து தரப்படும். இவைகளை பார்த்தவர்களால் அறியப்படும். இவைகளை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தமிழர் களுக்கு பரிசய மான இவ்வளவு வேலைகள் முந்தான், சந்தான், முதலானதும் நடத்தலாகச் செய்யப்படும். எனக்கு மான பிரதிபட்டிகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேலைகளை சொல்லி அனுப்பினால் கொடுக்கப்படும்.

AFRICAN CHRONICLE.

VOL. I. DURBAN, NATAL—SATURDAY, 19TH DECEMBER, 1908. No. 27.

Edited by P. Subramania Aiyar.

PUBLISHER'S NOTICE

Subscribers are requested to forward their subscriptions to the Publisher without any further delay; failing which, further supply of the *African Chronicle* will be suspended until such time as the account is squared up.

African Chronicle.

SATURDAY, 19TH DEC., 1908.

Sedition in India

The Anglo-Indians and Englishmen in general advocate that drastic measures are to be adopted to suppress sedition in India. But it is strange that why is it that Englishmen should smell sedition there and not in any other part of the Empire. There must be some cause for entertaining such uncivilised methods.

Many persons take it as a sensation when a cable of this kind reaches these shores. They are very glad to clap their hands and point out the disloyal nature of these Indians.

We do not plead justification for the diabolic deeds of wicked persons but we do say that the so-called sedition mongers actuated by good will towards the maintenance of British Raj in India on the lines of the Self-governing Colonies, are doing their duty as human beings because we know that "Resistance to tyranny is service to humanity and a necessity to civilization." But if the Indians had no solid reason for such actions we would not hesitate to say that they are the worst scoundrels whoever tries to infringe the laws of any land.

In the first place, the Indians are unrepresented and the Law-makers are foreigners who does not exactly understand the ideas and aspirations of these people. Then how do you expect the Indians to sit with folded arms and endure such hardship! It is absurd to think that they are going to sit with folded arms generation after generation and endure misery, privations and cruelty.

As the Indians are unrepresented and as the Rulers would not concede their reasonable demands, therefore, they express their grievances through the medium of newspapers. They have for doing what they are legitimatly entitled to do, been transported for years, which in other words is practical banishment from home. What a pity! and such a state of affairs exists under the suzerainty of the British Raj. The Indians after ventilating their grie-vances through papers, find that their cries are unheard and they naturally think that the best thing to do is to speak out frankly; and that they have done. What are the consequences? The nostrils of the rulers would not smell candid speech. The so-called offenders are brought before the administrators, who seem to have no mercy and many an editor has been victimised at the altar of the prejudiced rulers.

Some persons suggest repressive measures to be taken to check this ever growing spirit of unrest; but, neither repressive measures nor the British might, will find remedy in that direction. Indians are not cowards, and they would not accept denial of their rights and they would not submit to humiliation; the right they have, is not from the British, but, from the

Supreme being. The Indians have arisen from their lethargy and are eager to realize their true position, as human beings, as sons of the soil, in the face of the universe.

The Rulers think that their sternest measures will check the new spirit of the Indian people, but it is patent that they are making a great mistake, and they are only courting hatred and discontent. We know of a journalist who was brought up for sedition and sentenced to imprisonment, thinking that the journal would be closed, but what was the consequence, his younger brother took up the paper, and his candour also lead him to His Majesty's cell; then the third brother undertook the journal and he also met with no better success. Here one should have expected the end, as the three brothers were in gaol; but to the surprise of many, their sister turned out a powerful journalist. When each and every person in a family is ready to sacrifice themselves for their country's sake including women, surely it is time that the Rulers give the matter their serious attention.

To day we hear that one of the national cry of the Bengalies is "Let Life go!" We wonder if they don't care for their life, what else they would care for.

The British Government is not likely to restore tranquility and foster contentment without the grant of Responsible Government to India and to Indians all over the Empire. How long are the Indians going to live on one meal a day? How long are shylocks going to traverse through their lands? How long are the Plague and Famine going to ravage? It is utter nonsense to say that Indians are disloyal in the face of such a state of affairs.

The entire population of India contribute 1/- per head for the maintenance of the military and the government spends a Farthing per head for the education of Indians. Do you think any nation will be contented with it?

The English beauracrats say that the Indians are not fit for Self-government; who on earth can believe it. The great leaders of the present day are Messers Tilak, Lala Lajpat Rai and Bepin Chandral; and they all have visited His Majesty's Cell. Such is the reward for the strenuous efforts of our patriots and leaders.

The British people carry away from India £35,000,000 every year and even the plunder taken from S. America and Mexico by Spain shrinks into insignificance when compared with this enormous drain. Nothing like this has ever been heard in the history of the World, when you remember that this from the poorest people on Earth.

STRAY NOTES

—o—

IT IS INTERESTING TO note, that the youngmen residing at Sydenham have formed a Hindu Society. It would not be out of place to throw some light on the subject for we had the privilege of associating with such and similiar institutions; whenever there appears in the midst a great cultured person, whose ideas are noble, some local gentlemen, take the opportunity of getting fame, gathers their admirers together and establish an institution, which for a while pretend to show great work but in the long run very little of it exists or in fact nothing at all. So, it is to be hoped that the Sydenhamities would consider the seriousness of their task, in that they should translate their avowed object into action which would prove a fitting example for the coming generation to follow. It would be advisable for others to join hands, and with the co-operation of other Societies it would not be a great labour to have an accomplished person to reside in this country permanantly. Will the Hindu community now at least realise their sense of duty to the community?

* * *

THE SERIOUSNESS OF the Passive Resistance Movement, has been greatly realised by the Transvaal Government; and they have not lost time in resorting to the vulgar policy, of "divide and rule" in that they have tried to show the Imperial Government, that, the present crisis is the agitation of the Hindus, and that the "Mahomedans are apart from the movement."

* * *

THE REMARKABLE MESsage of the King Emperor, in commemoration of the fiftieth anniversary of British rule in India, was presented to the Princes and people of India, by the Viceroy in the Durbar at Jodhpur, the full text of which is to hand. In perusing it, we notice that "No secret of the Empire can arest the scourge of drought and plague, but experienced administrators, have done all that skill and devotion are capable of doing to mitigate those dire calamities of nature." We daresay every skill and devotion had been used to mitigate the evil. What of the taxes? Colonel Briggs says; "A Land Tax like that exists in India, professing to absorb the whole of the landlords rent, is never known under any Government in the Empire.

* * *

"IN THE GREAT CHARTER of, 1858, Queen Victoria gave you noble assurance of her earnest desire to stimulate the peaceful industry of India, to promote works of public utility and improvement, and to administer the Government, for the benefit of all residents therein. The schemes that have been deligently framed and executed, for promoting your material convenience, and advance—schemes unsurpassed in their magnitude and their boldness—bear witness before the world to the zeal with which that benignant promise has been fulfilled." Here is a witness, the British manufacturer, in the words of the historian H. H. Wilson "employed the arm of political injustice, to kneel down and ultimately strangle a competitor, with whom he could not have contented in equal terms;" hence millions of Indian artisans lost their earnings, and source of wealth, and improved the condition of the alien ruler.

* * *

AGAIN, THERE ARE REforms intended to be introduced, which would give better scope in the administration of the Government; but as India at present is starving for National autonomy it is to be seen what the nature of it would be.

* * *

INDIAN REFORMERS—Among the Indian reformers who are at present in England Pandit Rambhaj Dutt Chowdry, the proprietor of the Lahore journal *Hindusthan*, is a successful lawyer of high caste, belonging to the aristocratic fighting stock of the Panjab who wields considerable power, which has been increased by his marriage with the talented Bengalee Nationalist lady, Sarola Devi B. A. Mr. Chowdry incourse of an interview with the representative of *The Daily news* said "Many of us still believe in Englands boasted sense of justice and fairplay. Some have had that belief killed in them by repeated rebuffs. I myself am convinced that if we can but get the ear of the English people they will understand and act. There the problem lies. How can we make you listen"? Such is also our problem here!

* * *

RE-INCARNATION!-There is an interesting cartoon in the latest "Shri Venkteshwar Samachar." The cow is represented as "Mother India," and on its right hand side Mahadeva, Bramha, the Rishis and the population of India, are standing with outstretched hands, praying for re-incarnation of Shri Ramchanderaji. Right at the extreme is, I believe, Sivaji's Fort. Among the other prayers the following is—not quite a translation but the essence of one—addressed by the people to Shri Ramchanderaji—If you think, Maharaj, that it would not be proper to come with your companions, then come alone; we would have companions ready for you here. Instead of Lachmanji we would allow Tilak Maharaj to follow you; instead of Hanumanji, we would allow Bepin Chand-

era Pal; instead of Angad, we would allow Shrimann Kharpde. By not having Soogreev, we would allow Surrendranath, by not having Null we would allow Laj Pat Rai; by not having Maalwan we would allow Maanea Malbea and instead of the cleverest and venerable prime minister Jambuwan, we would allow the talented and venerable Dadabhai Naoroji. Therefore, come, Maharaj come! And relieve the troubles and misery of Bharatkhand.

* * *

FEELING IN INDIA! I have just received a letter from a friend of mine, who writes about the rice and other food grains selling at famine prices and thinks that there is no likelihood of the price going down. But what is more interesting to learn is this:—He says "I am afraid the Government will persue its policy of repression for some more years to come. They can imprison our bodies but the soul of India shall elude the whiteman's grasp and shall rise about storms and tyrants." By this we can see, there is no getting out of it that the East is really awakening particularly India and China!

Sydenham Hindu Young Men's Society

The ordinary weekly meeting of the above was held on Sunday last the 13th inst. In the Ganesh Sabha's Hall Overport. The President (Mr. S. Ramtahal) presided over a good number of members. After going through the business of the day, the Chairman then delivered a lecture on "Society," in which he dwelt on the benefits and usefulness of Societies. The lecture which was a very edifying one, was much appreciated by the meeting. Mr. Lunganbarthy has kindly consented to deliver a lecture on "Caste" (in Hindustani) on Sunday the 20th inst at 10 a. m. in the Ganesh Sabha's Hall on which the lecturer invites discussion. All members are requested to attend without fail.

Correspondence

Right way of Intergreting

To the Editor,
"African Chronicle"

Sir,—"Taught by that power which pities me, I learn to pity them." The above line from Dr. Goldsmith, which sentiment, he copied from Virgil's Aeneid, reminds us of the conception of course, taken by the venerable Sannyasi in our midst at present.

He has forsaken kindred ties, pomp and glory, as well as other worldly vanities, and has assumed the garb of a humble hermit to impart what he believes, to the benefit of his fellow—creatures, based on the sacred Vedas. His profound learning and other necessary qualities, essential to a spiritual preacher, entitle him as a distinguished interpreter of the Vedic teaching. Besides, it is beyond my ability to command suitable words to express the greatness of the Vedas, and about the land of its origin; therefore, I have recourse to the following often cited, famous passage from the Right Hon. Professor Max Muller's "India":—

"If I were to look over the whole world to find out the country most richly endowed with all the wealth, power, and beauty that nature can bestow—in some parts a very paradise of earth—I should point to Indian. If I were asked under what sky the human mind has most fully developed some of its choicest gifts, has most deeply pondered on the greatest problems of life, and has found solutions of some of them which well deserve attention even of those who have studied Plato and Kant—I should point to India.

And if I were to ask myself from what literature we, here in Europe, we who have been nurtured almost exclusively on the thoughts of Greeks and Romans, and of one Semitic race, the Jewish, may draw that corrective which is most wanted in order to make our inner life more perfect, more comprehensive, more universal in fact more truly human, a life, not for this life only, but a transfigured and eternal life—again I should point to India.

Well under the propitious circumstances to hear the learned Swami's lectures is a great treat indeed; but unfortunately the revered Guru does not understand Tamil, and I regret to say that the interpretation of his interesting and instructive discourses is couched in Johnsonian Tamil.

The majority of Tamilians that attend the Hall are not so cultured as to comprehend the "high caste" diction; in fact it is just blowing horn in a deaf man's ears. Every language has words and phrases peculiar to itself, yet one must know where and to whom such peculiarities to be used. Buddah's disciples spoke to their hearers in the vulgar dialects of the districts, and even Kalidasa condescended to use simple language in most of his esteemed works; at all events simplicity becomes the universal dictum in almost all the recognised languages in the civilised parts of the globe.

For advocating ordinary Tamil to be adopted in interpreting the Sage's lectures, I doubt whether I stand in the same predicament of the shepherdess who was attacked by a half-cracked Tamil grammarian, for dragging a vowel sound more than grammar allows.

I am extremly sorry to mix gall with honey; at any rate the cause, and the obligation as well as respect due to the holy man need this gentle rebuke, so let "him wear the cap whom it fits."

I am, etc.

JOHNSONIAN.

Indian Immigration Commission

The following correspondence took place between the Patriotic Union and the Government:—

Durban, 26th November, 1908.

To, The Hon. Colonial Secretary, P. M. Burg.

Sir,

The Natal Indian Patriotic Union takes this opportunity to congratulate the Government on its having taken the first practical step in the appointment of a commission for the solution of the Immigration Indian question.

On behalf of the Union—an organ of public opinion—that has a great state in this country—I beg to submit that it is imperative that the members must be selected from the parties who are interested in the question. Should the commission be comprised of a majority of Planter's members, then the object of the commission may not bear fruition; but should the labour party members predominate over the destiny of the commission, then too there is the danger of its being nullified by impossible schemes. Now, sir the Indian community is watching the movements of this commission with much more interest than the Europeans are, because, there are a large number of old residents and their children on the brink of starvation, and there seems to be no prospect of any remedy for them. Therefore, I most respectfully submit that the appointment of two Indians as commissioners in this commission would greatly enhance the labours of and the representative character of their commission. The Indians know the real wants, and wishes of the labouring classes, and they know the various side of this question; and besides, their very presence on the commission would influence the labourers to speak out in their own language the inherent defects of the system.

The Colony has embarked on a new era of prosperity, and it would reach its consummation by inviting the co-operation of those who, in however humble way it may be, are able to contribute to the solving of complicated racial questions. It is my belief the best interests of the Colony would be served by taking into confidence the leaders of the Indian community, and by so doing the power of the Government over the people is considerably strengthened. I earnestly hope that you will favourably consider the suggestion of mine, and I assure you that the Patriotic Union would do all that lies in its power to render the labours of this commission a success.

Yours Obediently
P. S. AIYAR.
President.

P. M. Burg.
30th November, 1908.

Sir,

The Colonial Secretary desires me to acknowledge the receipt by him of your letter of the 26th Ultimo on the

subject of the personnel of the Indian Immigration Commission.

The Colonial Secretary regrets that it is not in his power to advise the Governor to accede to the suggestion contained in your letter under reply.

The Commission will shortly be in Session, and it will be open to you and your compatriots to evidence before it

I am, Sir,
Your obedient Servant,
C. BIRD
Principal Under Secretary.

The Commission to inquire into the question of indentured Indian labour, which was promised by the Government in the last session of Parliament, has at length been appointed. The Commissioners being as follow :—Lieut. Col. F. Addison, the Hon. Mr. W. F. Clayton, M.L.A., Messrs. C. H. Haggar, M.L.A., F. A. R. Johnstone, M.L.A., J. Schofield, M.L.A., D. Taylor, M.L.A., and J. Williamson.

The terms of reference state that they are to inquire and advise upon the question of Indian Immigration, with special reference to the following matters.—

(1) The advisability of discontinuing or restricting the immigration of indentured Indians to Natal.

(2) The nature of the alterations, if any, that should be made in the laws relating to the establishment of the Indian Immigration Trust Board and other Acts and regulations affecting Indian Immigration, so as to secure more effectual control by Government of Indians introduced into the Colony since the passing of the Act No. 17. 1895 whether under any present or future system of indenture.

(3) The existing laws and regulations as regards the re-indenture of Indian Immigrants and the question whether the present rate of pay as fixed by law operates adversely against the renewal of indentures.

(4) The substitution of an alternative labour supply from within Central or South Africa in the event of its being decided to suspend or abolish the further introduction of Indian immigrants into Natal. In considering this question, regard should be had to the following points. (a) The climatic conditions of the coastal and inland portions of the Colony ; (b) The continuity and reliability of labour ; and (c) the requirements of the different classes of industry carried on in Natal.

(5) The medical supervision of indentured immigrants and the control by Government of the Indian medical officers ; and

(6) The question whether the introduction of Indian immigrants has in the past operated in the direction of displacing the aboriginal native, and thereby curtailing his field of labour.

The Commission is directed to appoint its own chairman, to call witnesses and to have access to all official documents and records. Mr. W. R. Morrison has been appointed secretary to the Commission.

A Lecture on Vedic Religion

The second lecture on "Religious Morality" was delivered by Shri Swami Shankeranand at the Congress Hall, Pixley Kaie Seme Lane Durban, on Thursday 10th. The most notable feature of the occasion was the presence of a goodly number of European ladies, which is no doubt a clear indication of the keen interest taken by the ladies of Durban in the religious philosophy of the East. Mr. E. G. Martyn presided and amongst those present were Messrs Knox (President of the Spiritualists Society,) Bell (Secretary of the Theosophical Society,) Martin and Williams.

The Chairman in the course of a short speech, said it was hardly necessary to tell the audience who the lecturer was. They had heard his lecture on "The Practical Aspect of Religion" and they were all aware of the fact that the lecture was not only interesting but it was highly instructive. They had again come to the hall for another intellectual treat and he earnestly hoped they would return home satisfied and perhaps wiser.

The Swami, who on rising was cheered, briefly expressed thanks for the kind manner in which he was received. He was anxious, he said, before proceeding with the immediate purport of his presence there that evening, to remove a certain misunderstanding. He was, he said, in the local press credited with saying that he was a professor at the College founded by Mrs. Annie Besant in India, and that he had come to South Africa to visit the different lodges of the Theosophical Society to expound the tenets and principles of the Buddhic religion. He was sorry to find that such spurious statements had found their way into the press. He was practically at a loss to know where from the reporter of the Durban (Pictorial) paper obtained the information. The only conclusion he could come to was, that it must have been some journalistic flights of fancy. He was a Sanyasi and consequently could not identify himself with any particular institution or sect.

After dilating at great length upon the meaning of the term "Sectarianism," he said, every student of the religious history of the world, knew that Sectarianism was the most formidable and subtle enemy of religion and it was always on the alert to sap the foundation of religion. It was the cherished progeny of the so-called civilisation of modern time and it need scarcely be said that it was synonimous with religion. The world was governed and swayed by the mighty power of Sectarianism, which instead of bringing together mankind was gradually but surely doing its most mischievous work of disintegration. Libraries, the depositaries of the world's knowledge, from time immemorial, were looted and burnt, temples, the home of the Gods of one or other sect demolished and the unfortunate idols trampled under foot, countries devastated and to crown all, thousands upon thousands of innocent men, women and children were slain in cold blood, and all these were done in the name of religion and God. It was perhaps done to propitiate the the wrath of their God.

Whilst such was the case with those who confounded religion with Sectarianism, the matter was quite different with the Sages of the Aryavarta (India.) The Sages of India laid no claim to infallibility and though they firmly believed in the teachings of their Vedas and Shastras, they tolerated the views of others who happened to differ from them because they realised the fact that it was contrary to the Laws of psychology to expect all men to have the same view on doctrinal points and philosophical questions. They taught that one could make religious progress without entering into the arena of philosophical disquisition. They taught that dogmas and rituals were not religion nor were they manifestations of religion. They were aware of the fact that the surest means to the solution of the intricate problem, What is Religion? was found only within the pages of the sacred Vedas and Shastras of Aryavarta. Even the great metaphysical speculator of the West, Schopenhaur, could not help saying that "the Upanishads were the solace of his life and would be the solace of his death."

Proceeding the Swami said that the Sages of India did not teach atonement and obliteration of actions ; they taught that acts must be followed by their consequences and that the natural results of action could not be warded off or stoned for by any means. Said the Vedas, "An act cannot wear away without bearing fruit even in millions of years." A man must necessarily eat the fruit of his good or evil deeds." Again elsewhere, the Vedas said a man's deeds were like children born to him, and they live and act apart from his own will. Children might be strangled, but deeds never ; they had an indestructible and imperishable life both within and without his consciousness. One could not sin without leaving an effaceable and indelible stain on his character. One of the preliminary requirements of the Vedic Religion was that a man should pay great regard to his conduct in life as he would have to eat the fruits of his good and bad actions. The Vedas also drew the attention of the people to the real and the practical side of religion and asked them to perform virtuous deeds and to love and worship the One true and just God. The Law of Karma taught in unmistakable language that a man ought to work for himself for his own salvation. Neither the Law of Karma taught, nor did the Sages of India believe in the doctrine of vicarious atonement. How could the All-merciful Father be so cruel, so unjust, and so hard hearted as to condemn the whole human race to death in consequence of an unpardonable and inexplicable sin? Repentance could not obliterate past sins, nor could it change character. The doctrine of atonement took away that sense of moral responsibility, which was most essential to morality and such removal of responsibility explained the ease with which the followers of some creed had combined fervid religiousity with vice and crime. Though the theories of morals advanced nowadays, may forbid the issue of indulgences yet the consciousness that full and free forgiveness was always waiting for the offender, whenever he felt inclined to repent, even if it be not until his last moment, was most pernicious in its results. The Aryan Sages held that a man was responsible not only for his actions but even for the words and thoughts he may utter and conceive ; people may think that by denying forgiveness and obliteration of sins, God is reduced to an unfeeling law,

destitute of the element of love. The Law of Karma was not fringable and one must suffer the consequences of his deeds and the sternness was only necessary manifestation of perfect love and justice.

"We cannot" said Professor G. Watkin, "believe now in a love Divine which wavers and changes and has moods and tempers. clear the world of all that weakens and debases the loving self surrender of the noblest mortals and you will see more and more clearly, that the awful sternness of Nature is no greater, and may well be no other than the sternness of perfect love in doing its work of love; if nature wavered, this would prove that God is, at any rate, not perfect love."

"According to Kant" said Professor Pleiderer, "belief in a mere historical proposition is dead in itself, and is of no avail to salvation. the dogmatic theory that the guilt of men is vicariously expiated by Christ death's cannot, according to Kant's conviction be correct in a proper sense, because guilt the most personal of all things, is not transferable; the truth is that redemption is not a miraculous process external to us, which was accomplished long ago and once for all by the sacrificial death of a god in our favour, but that it is a moral event happening within the Soul, which always repeat itself, the self-sacrifice of the will of God, obedience, love and patience."

He hoped his audience would not be surprised when he told them that Christ himself taught the theory of the Law of Karma. If they referred to Mathew, Chap 7 verses 21-23, he would find the principle of Divine Justice clearly and concisely explained.

Said the Vedas: "Let Dharm or virtue, Oh! moral be the strength of thy physical energy and of conduces to that energy: of the strength; and of the means whereby that strength may be had: of thy soul and its aspiration; of thy body and allits parts; and of thy household and all that is in it; of thy activities and of the use of those activities; of thy big limbs and of thy small ones; of thy bones and of thy veins; of thy vital parts, and of what keep up virtality; of the persons of thy relations and friends; of thy longevity, and means whereby that longevity may be attained; of thy old age and thy youth."

"And again elsewhere said the Vedas: "The entire universe, both animate and inanimate, is pervaded by the Supreme. What has been given by him, that do thou enjoy, but never covet the belongings of others."

"Ceaseless activity, patience and forbearance at all times, accumulation of energy, mental and physical, truthful speech, a thorough control over the mind and the senses, desire for righteous wealth and virtue in its comprehensive sense, should be the distinguishing characteristics of every man."

It might be said and be rightly urged, that it was not always possible to know what was virtuous and true and what was not. Again the Vedas come to the rescue and said:

"That which accords with natural promptings of conscience, which is approved by the heart, which the mind and other senses have verified in Nature the same let all men believe and follow. Thus alone can an individual hope to attain to that blissful state to which the ancient Sages, well versed in Divine Knowledge and devoted to God, have attained before him."

He concluded the lecture with the definition of Dharma as given to him by his Guru (religious preceptor) Swami Shri Atmanandji Maharaj, well known as a great Aryan Philosopher.

A long discussion followed and after the Swami had answered all the questions that were put to him, he said: "It is of great importance that questions religious should be decided upon at the present time, because the struggle for existence has become so acute and the study of Sciences has made people lose their faith in religious dogmas. Real morality and sympathetic attitude towards one another are simply ideas of the past.

"Men are becoming animals, seeking on to wrest away that which belongs to others, simply because either the weak ones cannot protect that which is theirs or they do not wish to degrade themselves to the same state of animality as the usurper."

The meeting terminated with a hearty vote of thanks both to the lecturer and the Chairman.

Reuter says—London Dec. 14.—Reuter's correspondent at Calcutta states that recent arrests and searches have revealed a native conspiracy more serious and extensive than is generally believed.

The conspiracy is remarkably organised, and the leaders have issued a special publication with financial and militia intelligence section. It was found that the financial section did not shrink from raids, to procure resources, while the militia section was collecting arms and making bombs.

AFRICAN CHRONICLE.

VOL. I. DURBAN, NATAL—SATURDAY, 19TH DECEMBER, 1908. NO. 27.

கையோப்பு கருஞ்சுக் கிரக்க

கருமையுடை சுக்காதனில் அ
கையர் சுக்காலை தெரிக்காய் விரு
பியதால், தாயி செப்து அவர்க
ளின் சுக்காலையுட இசை தெரிக்த
படி சேட்டுக் கொண்டுகொறை.
அவரது தெரிக்காக்கலதனுக் ப
கிரிசை பறிப்புலை திருக்கின்
டுமை குறிக்கள் தலைவ
யுகு செய் சேரிறை.

African Chronicle.

SATURDAY, 19TH DEC., 1908.

இந்தியாவில் குழப்பம்.

இந்தியாவிற்பொழுதுகுப் பழம் ஜன்கள்ளாகதிரிக்கும் பிரிவும், பத்திரிகைகளில் எழு தவொட்டியன் தரிக்கும், பத்தி திரைகள் கொலைவாக்கும், நே சம்பவமைப் செப்த எருரோ கொன்ற சம் சாகளில் ஆயின் தரிருக்கிறோம். அந்தவிடயம், இப்பொழுது புதிதாபோடித்தி ருக்கும் சட்டைய சோர்வின் ச சாகளையே ஜன்கள்ளி பிருத்த தே சோபிரைட்டி செய்ய ம், அவர்களின் சுவரைப் புரிய த்துக்கு பிரிக்கப்படி அதிகார ம் இந்தியாவின்ன வெல்லியர் ருக்கு அனுக்கப்பட்டு இருக்கிற து. இந்த அதிகாரப்பு பத்திரிகையின் பத்திராதிபர் பி மாள் துபாரத்தை எழுதிக் ச செல்லவர் இரவில் இருந்து நீரி ச் தொனியேறிறி அவரியான இடங்கெரியாக விருக்கிறது. மே லும், பல்லாத்திலுள்ள 7 தலைவ ர்களையும் இந்த பிரகாரம் சோத பரிக்கப்பட்டம் செய்து விட்டார்கள். இவ்விதமாக செல்லைகள் ஆயி லேய பத்திரிகைகளும், அதிலேய ர்களும் தெரிக்கு கொள்ளுவது ம ன்றி இதிலிருக்கின் சருத்தை ச வரக்கிற இல்லை என்ற உண்மை பொதிந்துள்ள.

ஆனால், அவர் எட்டியர் ரச பூர்ண கூடப்பொதுவ சாதியின ரென் கலையையும் கூடச் சுட் தென்று அதிக விட்டன். ஆன் லேய, மற்ற இராஜாங்கத்தி ன் ஆயுள்ள் கண்ணைப் பறி ச்ச விட்டு நக்ஞடைய வாழ்வ வளித்த பிரிந்த மகாற்ற ரசர் பிருக்கின்றார். அருக்கி ரு இதற்கும் கட ஜனங்களின்பே ன் சட்டங்களைத் தம்பாதில், சிட்டுக் ஆசிலை, பேலைகள், சாருதலும் குற்றம், அதற் செலிஸ்வர்கள் சொல்ல விரு வேலைச் செல்லிக்கட்டை செல் ப்படுகிறன். இதுவேறுப்பட் ா ராஜ்யமே, இதனின்ன விதமா ன நீதிபோடவுருக்குக்கான் ப லம்பும். இவ்வள ஆபாத்தை

ன ஆதிலேயர் அரசரிய, நாம் சுக்கில் சமய தலைவரை மை மையமறிய ராஜ்கீயமும் இவை ன் பதிக்கிறார். இவர் பிர வொரு வெடிகெட்ட சுக்க கை பார்ப்பது திலை.

ட்ரான்ஸ்வால்

சென்ற செப்டம்பர் 30 இ ன்னால் கலெண்டர் செ படல் கொள்ளர் திருந்தாது 1908 ஜூன் மாதம்முதல் 30ம் குள் தென்றும் பிரகால் தால், வெளி வரிகளிருந்தே இந்தியர் திருவிதா செய்தன ரை ஏனை நிறைவேற்ற சட்ட மிட்ட போட்டுக் கொண்டா தாகுள வாதிருக்கும் வண்ண ன் புதிய சட்டமொன்றை அ மோ வரும் மாதம் 30ம் குள் நிறைவேற்ற அரசாங்க ம் செய்துவிட்ட வேண்டி. வாலெண்டர் உதாரண மே ற், ஆசியாபார்கள் சட்டம் ாரை வாக்குரிமை கை ற் செய்த தரிக்கவேர், எல் லோரை விட்டார்ம் பதிக்கவே. 1908 ஜூன் மாதம் 1ம் தேதி முன் ஒத்திரை செய்தார் பிரிவை ஆ திலைப் பற்றி 1-9-1908 முதல் ஜோஹான்ஸ்பர்க்கில் 1-10-1908 முதல் பிரிட்டோரியா

னும் எதிர்பார்க்கிறேன். இவ்விஷயத்தைப் பற்றி, இவ்விஷயத்தில் நான் அபிப்பிராயம் கொடுக்கிறதற்கு முன்னால் இன்னும் சில விஷயங்களை நான் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் 3 பகுதிகள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளைப் பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அவைகளைப் பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லாமலிருப்பதற்கு காரணம் அவைகளைப் பற்றி நான் ஒன்றும் தெரிந்துகொள்ளாமலிருப்பதுதான். அவைகளைப் பற்றி நான் ஒன்றும் தெரிந்துகொள்ளாமலிருப்பதற்கு காரணம் அவைகளைப் பற்றி நான் ஒன்றும் தெரிந்துகொள்ளாமலிருப்பதுதான். அவைகளைப் பற்றி நான் ஒன்றும் தெரிந்துகொள்ளாமலிருப்பதற்கு காரணம் அவைகளைப் பற்றி நான் ஒன்றும் தெரிந்துகொள்ளாமலிருப்பதுதான்.

எச். எச். ஜோட்டன் சொல்லியதாவது:— மிண்டி ஹாரிவால் காந்தி கவர்ன்மெண்டாரும் நிறைவேற்றிய சட்டப்பிரகாரம் நிறுவேற்றின சட்டங்கள் முற்றிலும் கொள்ள அபிப்பிராயம் தெரியாதிருந்த குற்றத்திற்காக நான்வால் எல்லையை விட்டு வெளியாக்க நிமித்தம் நிறுத்தினேன். மேற்கூறிய மிண்டி ஹரிவால் கேட்டுக் கொண்டபடி, கேப்டன் ஹரிவால் கான்ஸ்டபிள் ஒருவனை அனுப்பி, ஸ்ரீ சாந்திலாலை அழைத்து வரும்படி சொன்னேன். அவர் வந்தபோது, அவரிடம் நான் சொன்னது:— நீர் இப்பொழுது இந்த நாட்டை விட்டுப் போகவேண்டும். நீர் இந்த நாட்டில் இருப்பது நல்லதல்ல.

ட்டுக்கொண்டதாவது மிஸ். மெரிவிலை கோட்டார் தபஷ் செய்து விசாரித்து மனதில் சமதானமடையில்ல் கேஸ முடிவு பெற வேண்டுகிறேன்.

மிஸ் ஜோட்ன், எண்ணகாரணத்தை முன்னிட்டு.

மிஸ். போலக் எனக்குத் தெரிந்தவரையில் 36 வது ஷெடிக்குள் நிலைப்பட்டராக முருவரையும் நியமிக்கவில்லையென நினைக்கிறேன்.

மிஸ். ஜோட்ன் மிஸ். மெரினிலை நியமிக்கப் பரிந்துரைக்கிறது.

மிஸ். போலக் மிஸ். மெரினிலை 2 ஆக்ட் 1907ம் வருடம் சட்டத்திற்கு மேற்பட்டதன்மை 36வது ஆக்ட் 1908ம் (இது புதிய சட்டத்தை நமது நிறுவனம் இன்னோரன்ன பற்றாய் நியமிக்க வேண்டும். ஆகையால் என்னுடைய கட்சிக்காரர், வாஸ்து நிறுவனமாகவே தெரிந்துக் கொள்கிறது. வாரிசுதாரில் புதிய பதிவு பத்திரங்களை பெற்றுக்கொள்கிறது அப்படி இருக்க நிறுவனமாகவே சட்டபடி வலிமை காணப்பிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மிஸ். ஜோட்ன் கொள்ளென் & கொம்பனி கேஸ் 951 1908ம் வருடம் அக்டோபர் முதல் வாரம் 30ம் வகையில் ஜோதன் கொஞ்சம் வெளிநாட்டிலும் கொஞ்சம் மற்ற இடங்களிலும் நிறுவனமாகவே சட்டபடி இயங்கிவருவதாக மனுச்செய்துக் கொள்கிறது அப்படி இருக்க நிறுவனமாகவே சட்டபடி வலிமை காணப்பிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மிஸ். போலக் எனக்குத் தெரிந்தவரையில் 36 வது ஷெடிக்குள் நிலைப்பட்டராக முருவரையும் நியமிக்கவில்லையென நினைக்கிறேன்.

மிஸ். ஜோட்ன் மிஸ். மெரினிலை நியமிக்கப் பரிந்துரைக்கிறது.

மிஸ். போலக் மிஸ். மெரினி வாக்குமூலத்தால் நான் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது இதுவே. என் முக்கிய கருத்து இன்னொரு விதமான கேள்வியும் கேட்பதில் ஆகையால் நான் கொட்டாருக்கு தெரிவித்துக் கொள்வது அதாவது மிஸ். மெரினி வாக்குமூலத்தில் நான் கேட்டதற்கு மேற்படி ஆக்ட்படி 36வது ஷெடிக்குள் நிலைப்பட்டராக இருக்கிறாரா. 2வது ஆக்ட் 1907 வருடத்தில் சட்டப்பிரகாரம் வேறு யாரேனும் வந்திருப்பதும் கோர்ட்டார் முன்பு தெரிந்த விஷயமே. அன்றியும் 2வது ஆக்ட் 1907ம் வருடத்து கம்பனி பிரகாரம் நிறுவனமாகவே இன்னொரு தரம் கோர்ட்டார் தெரிவிக்கும் 1908ம் வருடத்தின் வரவேண்டி நிலுவைகளை சட்டபெட்டிபாக 36வதுஆக்ட் 1908ம் வருடத்து கட்டத்திலிருந்து வரவேண்டிய பத்திரம் ஒன்றும் பாக்கி பத்திரம் சுவதில் நிறுவனமாகவே இன்னொரு போர்டு இருக்கிறதாக தெரிவிக்கிறது. மூலமாக வேறு ஆக்டிற்கும் 36வது ஆக்டிற்கும் சம்பந்தமே கிடையாதென்பதாக் கேள்விப்பட்டேன். தற்போது கேஸுக்கு தேவையான எவிடென்ஸ் மற்ற எவிடென்ஸ் போலவே இல்லையென ஆட்சேபனை பரிசோதித்தும் பார்த்தும் இல்லாதபடியால் நான் கேஸை தள்ளுபடி செய்யும் இல்லாதபடியால் நான் கேஸை தள்ளுபடி செய்யும் இல்லாதபடியால் நான் கேஸை தள்ளுபடி செய்யும்

மிஸ். மெரினி என்னை நியமித்திருக்கிறார்கள்.

மிஸ். கோட்டன் 36வது ஆக்ட்டின் பிரகாரம் நியமித்திருக்கிறதா?

மிஸ். மெரினி அதற்காக முக்கியம் தேவையில்லை.

மிஸ். ஜோட்ன் எந்த ஆக்டிற்கு கம்பனியை நியமித்திருக்கிறீர்கள்.

மிஸ். மெரினி 2வது ஆக்ட் 1907 வருடம் சட்டத்திற்காக?

மிஸ். ஜோட்ன் இதற்கு முன்பாக எந்த ஆக்டினாவது நியமித்திருக்கிறதா?

மிஸ். மெரினி 1885 வருடத்து 3வது ஆக்டிற்கு நியமித்திருக்கிறார்கள்.

மிஸ். போலக் மிஸ். மெரினி வாக்குமூலத்தால் நான் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது இதுவே. என் முக்கிய கருத்து இன்னொரு விதமான கேள்வியும் கேட்பதில் ஆகையால் நான் கோட்டாருக்கு தெரிவித்துக் கொள்வது அதாவது மிஸ். மெரினி வாக்குமூலத்தில் நான் கேட்டதற்கு மேற்படி ஆக்ட்படி 36வது ஷெடிக்குள் நிலைப்பட்டராக இருக்கிறாரா. 2வது ஆக்ட் 1907 வருடத்தில் சட்டப்பிரகாரம் வேறு யாரேனும் வந்திருப்பதும் கோர்ட்டார் முன்பு தெரிந்த விஷயமே. அன்றியும் 2வது ஆக்ட் 1907ம் வருடத்து கம்பனி பிரகாரம் நிறுவனமாகவே இன்னொரு தரம் கோர்ட்டார் தெரிவிக்கும் 1908ம் வருடத்தின் வரவேண்டி நிலுவைகளை சட்டபெட்டிபாக 36வதுஆக்ட் 1908ம் வருடத்து கட்டத்திலிருந்து வரவேண்டிய பத்திரம் ஒன்றும் பாக்கி பத்திரம் சுவதில் நிறுவனமாகவே இன்னொரு போர்டு இருக்கிறதாக தெரிவிக்கிறது. மூலமாக வேறு ஆக்டிற்கும் 36வது ஆக்டிற்கும் சம்பந்தமே கிடையாதென்பதாக் கேள்விப்பட்டேன். தற்போது கேஸுக்கு தேவையான எவிடென்ஸ் மற்ற எவிடென்ஸ் போலவே இல்லையென ஆட்சேபனை பரிசோதித்தும் பார்த்தும் இல்லாதபடியால் நான் கேஸை தள்ளுபடி செய்யும் இல்லாதபடியால் நான் கேஸை தள்ளுபடி செய்யும்

மிஸ். போலக் அதுவே என்முக்கிய கருத்தாகும். இன்னொரு விஷயமும் தெரிந்துக் கொண்டேன

கலியடைந்த விகாரமிருப்பதாகி விடுவதுண்டு.

***

தமது காட்டாரின் பொருட்டு வாக்குரிமை தெரிவிக்கும் பூமை பட்ட தீவான் காதியர்களின் தெற்கு வெளிநாடுகளிலும் மிதந்து சென்றனர். அவர் அண்மை முன்னே ஜோகானஸ்பர்க் நிலையத்தில் பட்டாளத்தார் இருவரிடையும் உத்தியில் பெரிய சண்டையில் இத்தினங்களை ஏற்படுத்தி வைத்தனர்.

***

இரோபாதேசத்தில் துள்ள ஆங்கிலேயருக்கும், சேர்மேயருக்குமிடையே பேதம் உருவாகி விட்டதாகத் தெரிகிறது. சேர்மேயின் நடவடிக்கைகளில் அவர்களுக்கு அவ்வளவு நம்பிக்கை இல்லையாம். அவரை நீக்கி விட்டு வேறொருவரை நியமிக்கும்படி ஆங்கிலேயர் பிரதிநிதிகள் இங்கிலாந்து அரசாங்கத்தாரை வேண்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

***

ஜோகானஸ்பர்க் வெள்ளையர்களின் வர்த்தக சங்கத்தார் அதாவது ரிபப்பிளிகன் வர்த்தக சங்கத்தாருக்கு ஆர்வலரான இந்தியர்களைப் பற்றி ஒரு தகவல் எழுதியிருக்கிறார்கள் —அரசாங்கத்தின் அனுமதியுடனில் ஒருவருக்கு ஈராயிரம் பவுன்களுக்கு மேல் வியாபாரம் செய்ய முடியாதாம். இந்த விஷயத்தைப் பற்றி நாம் ஏற்கனவே எழுதியிருக்கிறோம். இந்தியர்களின் வியாபாரத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்பதே ஐரோப்பியர்களின் நோக்கம் என்பது இதனால் நன்கு விளங்குகிறது.

***

தென்னு சமுத்திரத்தின் அந்தமான் தீவுகளில் ஒன்றான ஸெயிண்ட் ஹெலினாவுக்கு ஈராயிரம் கப்பலுக்கு சென்ற ஸ்டீமர் கப்பலுக்கு சென்ற ஆர் ரோஸ் பிரஸ்லியும் தெரியவருகிறது. அவரைத் தேடி பிரஞ்சு பொருட்டு மற்றொரு ஐரோப்பியர் சென்றிருக்கிறார். சமீபகாலத்தில் இந்த சமுத்திரம் பலரை சுற்றுப்பயணம் செய்ய, நெப்போலியனிடமிருந்து ஏதாவது முக்கியமான சேதி, வெளிவர எவ்வாறும் ஐரோப்பா முழுவதிலுள்ள பத்திரிகைகளுக்கும் கொண்டிருப்பதாக ஸெயிண்ட் ஹெலினாவிலிருந்து தெரிகிறது.

***

ஜோகானஸ்பர்க் வெள்ளையர்களின் வர்த்தக சங்கத்தார் அதாவது ரிபப்பிளிகன் வர்த்தக சங்கத்தாருக்கு ஆர்வலரான இந்தியர்களைப் பற்றி ஒரு தகவல் எழுதியிருக்கிறார்கள் —அரசாங்கத்தின் அனுமதியுடனில் ஒருவருக்கு ஈராயிரம் பவுன்களுக்கு மேல் வியாபாரம் செய்ய முடியாதாம். இந்த விஷயத்தைப் பற்றி நாம் ஏற்கனவே எழுதியிருக்கிறோம். இந்தியர்களின் வியாபாரத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்பதே ஐரோப்பியர்களின் நோக்கம் என்பது இதனால் நன்கு விளங்குகிறது.

***

தென்னு சமுத்திரத்தின் அந்தமான் தீவுகளில் ஒன்றான ஸெயிண்ட் ஹெலினாவுக்கு சென்ற ஸ்டீமர் கப்பலுக்கு சென்ற ஆர் ரோஸ் பிரஸ்லியும் தெரியவருகிறது. அவரைத் தேடி பிரஞ்சு பொருட்டு மற்றொரு ஐரோப்பியர் சென்றிருக்கிறார். சமீபகாலத்தில் இந்த சமுத்திரம் பலரை சுற்றுப்பயணம் செய்ய, நெப்போலியனிடமிருந்து ஏதாவது முக்கியமான சேதி, வெளிவர எவ்வாறும் ஐரோப்பா முழுவதிலுள்ள பத்திரிகைகளுக்கும் கொண்டிருப்பதாக ஸெயிண்ட் ஹெலினாவிலிருந்து தெரி

யும் கல்வியிருந்தும் ஏழ்மையும் செல்வமிருந்தும் தரித்திரமும் காலப்படியாகவோ யோழிய எக்காலத்திலும் தங்கள் இயற்கைப்பாவத்தோடு மிளங்கமாட்டார்கள். மேலும் இக்கள்ளாராயம் அருந்துவதால் ஆயிரமுயிரி மானம் முயிரை அழிவதுடன் பரிவின் மிதுக்க மாதாவும் பத்தியுடைய பத்தினியும் ஆகிய கிரைந்த சகோதரரும் மிரிய மேலும் பிள்ளைகளுட கோபித்து வெறுத்த புறமே அனுப்பியும் தேரிறிது. அன்றியும் ஆதிபரக்கத்தால் ஏழ்ந்தெடுத்து வளமிழந்து திரிகையில் குடிவரைகளுக்கோ + அதிகாரஞ் ஜீதி வைகன்மாற் பேசும் தீயபாதகர் பரித்தரி பேறும் அநீதிபடித்தி இகழ்ந்து அவிருப்பாய் சாயம் எல்லாரு நீடி கட்டிய தெய்வீகமாதிரி புலவர் பெரியோர் கண்ணைக் கெடுத்த படிக்கணக்கு விளம்பியதால் இக்கு ஏகமதிபிரு முற்படைக்குர் ந்ருடைய தரின்றது. செல்வரும் மான கீரந்த அரசாளுவ தோக் கறிஞராயும் அறிஞர்களும் கூடிய பேரவையின் வருதிரைத்து ஈ ஏஎரிடை முதிய பண்டு திகட்டி பாடுவோர். கபத்து மிப்பாழுக் கூடாஎழுக்கப் பதிவ் ஏதேது பெரியோர்களால் அவர் ரிக்க நேரமுக் பட்டிபோயா வுக்கு மதிப்பு கொடுப்போரு வெளியேன்ற விருவுலகிற்று பாரோ அவரின அங்கதனை ப குந்தர வேண்டும். உள்ளபடி அரியவுல் புலவ சான்றோரல் எங்ளை வெண்டதாகவே கீழ்ப்ப டவுதிலை. பிறரால்தானை அபாத்தவராகிலு நமக்குக் கி டைத்த பொருளைக் கொண்டு அற வழியே அபிவிர்த்தி செய்த அறிவுத்திறமைத் தேடிப்புகழடைக் து பலரா மகன்றுமதிக்கப் படி வதை விட்டு அப்பொருளை தகாத வழியிலழித்து அவனைக் கெடுத்துத் தான் கொண்டு சீங்காப்பழி பூண்டு அரசனாலும் இகழ்தலைக்கு ம்படி கடந்து வறியவராய் விடுவது எல்லாளு மதிவீனம்.

சகோதரர் பற்றாளர்பன்

கனம் பத்திரிகாதிபரவர்களுக்கு நமஸ்காரம். மேலை மீபம்பரிசு பிரசுரிப்பதே வேண்டு கோள்.

வின்னிபெக்கு நிலைதாழ்ந்து கனம் ஸ. முகதாசன் பிள்ளை வேறொர் கிடையில் விஜயத்தை மிடம் 11ம் தேதி வெள்ளிக்கிழ மை மேலை வண்டியில் வருகிற கடமுள்ளோர். நமதூரை அடை யுமுன்பு சென்ரோ அவரை எதிர்கொண்டழைக்க சென்றிருந்தே ம்பவில் வருகையால் கனம் ஸ. முதாசன் பிள்ளை அவர்களை வரவேற்று மை கொண்டு சேர்ப்பதற்கு ஏற்பாடுகளை முன்னமே செய்திருந்தோம். ஆனால் கனம் ஸ. முகதாசன் பிள்ளை அவர்கள் வரவேற்ப

இந்திய ஆபீஸில் வைத்திருக்கும் தமிழ் புத்தகங்கள்.

1 சரித்திரதீபகம்.—இ. கம்பெ யனிய பாதி மாகாண் பட்ட டவை. இவை இங்கு அனுப்ப ம் படவில்லை. அதி ரிக்கிறதில் வே லை பார்த்தவரை. வேண்டுவோ ர் சிலரதிலிருந்து வருகிற வெற் றக் கொள்ளலாம். 0 2 0

2. இதோபதேசம்.—இ வியாபாரிகளு பாதுகாவலாக வேறுபடுத்தப்பட்டவை 0 2 0

3. இ காரியம் கலிபோர்னிய சர்க்கரை முகவரை ஆரிய ம படுத்தப்பட்டது. இதில் தமிழ் ஆங்கிலம். இதைத் தொழி சாலைகளில் வைத்தி வேண்டும். தமிழ் பாகத்தை தருவிக்கலாம். 0 1 0

4. தந்தை சேவை.—இ ஆங்கில சபைகளுக்கு செய்த சுயசரித்திரம். வெளியீடு ஆகவில்லை. 0 2 0

5. இ இங்கிலீஷ் பாஷையை எப்படி கொஞ்சமாவது 0 0 0

"இந்தியா" சமயம் பார்த்து ந்த கட்டுரைகளை இலவசம் முறை வரவேற்கும். தொகை கொண்டுவரும் வரையிலும், ம வரவில்லை. வருகிறவரை வரை பிரசுரிக்கப்படாது. இந்த தெரிவிக்கவும். தமிழ் வாரமு பிரசுரிக்கப்படும்.

அன்பர் சுப்புரத்தினம் தம் பொருளாதார நிலைமைக்கு ம் உற்சாகமாக தமிழ் சுப்பிரமணிய பாரதியார் தொகுத்து.

சந்தாவைத் தவறாமல் க்கு மேலும் ஓர் வருஷ திற்கு 5 0 0

½ வருஷத்திற்கு 2 12 0

ஆகவே கண்ட விலாசத்திற்கு சுக்ல முதலிய வேண்டும். மாறவும் "இந்தியா" ஆபீஸ் ம் வருஷச் சந்தா இரண்டு.

Moodley Bros.,
WHOLESALE & RETAIL.
Fruits, Vegetable & Produce
Dealers, and Commission Agents.

—Bankers—
African Banking Corporation, Ltd.

Orders taken for upcountry at Lowest Market Prices.

Good Packing, empty packages will be charged for

Weekly Price Lists issued and posted punctually.

Natal Leaf Tobacco always on hand.

—*Address.*—
461, Church St., 154 Queen St.,
Tel. Add. P.O. Box 47,
"PRODUCE." Tel. 'NAARTJES.'
P. M. BURG. DURBAN.

Speciality, Lowest Market Prices. Try once & ascertain before placing your orders with others.

African Chronicle.

Rates of Subscription

Yearly (Natal, Transvaal, Cape Colony, England & India	...	15/-
Half Yearly	...	7/6
Quarterly	...	4/-

சுட்டால், ஏரால்களில், வேப் சொலவி இந்தியா. இந்தியாவைச் முகவரி வேண்டுவோருக்கு:—

1 வருஷத்திற்கு	15/-
6 மாதத்திற்கு	7/6
3 மாதத்திற்கு	4/-

P. SUBRAMANIA AIYAR,
Proprietor, 'African Chronicle'
88, Victoria-St., Durban.

DEHLOO BROS.,
GENERAL DEALERS
Bakers and Confectioners, Mineral Water Manufacturers —and Farmers.—
FRUIT AND GENERAL COLONIAL PRODUCE
of all descriptions supplied in any Quantity
—at Short Notice—
Estimates given.
MAIN ROAD, ISIPINGO.

G. Ragavaloo,
3, Groom Street,
VERULAM.
Maker of
Galvanized Corrugated and Flat iron Tanks, Guttering & etc. Fixed neatly to order.
Baths Tanks and other utensils repaired at moderate terms.
Also Wood & Iron Builder & etc., etc.
Works neatly done and at Cheap Price.

ஜி. ராகவலு,
3 குரூம் வீதி, வெருலம்
சோலை செய்யப் பேருக்கும், தகர் செய்வதும், கூரை பேருக்கும் வேலை செய்வதும், வேறு முகவரிகளும் வெளியிடவும்.

Printed and published by P.S. AIYAR, 88, Victoria Street, Durban.

PRICE 3d. REGISTERED AS A NEWSPAPER.

AFRICAN CHRONICLE.

ஆபிரிக்கன் வர்த்தமானி.

Published Every Saturday.

Vol. I. Durban, Natal—Saturday, 26th December, 1908. No. 28

R. Bughwan,
Art Potographer,
Stratford Rd., Durban.

ENLARGEMENNS
from 30- upwards.
Portraits enlarged to any extent.

No matter how faded Photos may be. Customers visited at their homes by arrangement.

JACK MOODALY, Manager.

KAIN BROTHERS,
Fruit, Vegetables and Produce Dealers.

Fruits and Vegetables supplied in any quantities at the Lowest Market Prices.

Poultry supplied to order.

A trial solicited. All orders receive prompt and careful attention.

Please write for quotation.

467, PIETERMARITZ STREET,
P. M. BURG.

M. J. Mahomed,
General Merchant & Direct Importer.

All Indian goods, Rice, Dhall, Ghee, Sades, and English Grocery stocked and sold at Lowest quotations. Upcountry orders carefully attended to.

470 & 480, Church Street,
P. M. BURG.
Tel. Add. "MOOSA" Tel. 106.

K. C. PADAYACHEE,
Fruiterer & Commission Agent.
P.O. Box 1057, DURBAN, NATAL.
Tel. 154, Queen Street.
எ. சோளம் பழவர்க், பழைதர், கமிஷன் ஏஜண்ட்.

WHY NOT GO TO

'African Chronicle' Printing Works
88, Victoria Street, Durban,

All kind of Jobbing Work done neatly, at Shortest Notice.

Wedding Cards, Business Cards, Visiting Cards,
Law Forms, Billheads Circulars,
Receipt Books, Account Forms, Promissory Notes,
Memorandums, Delivery Books, etc., etc.

AFRICAN CHRONICLE.

VOL. I. DURBAN, NATAL—SATURDAY, 26TH DECEMBER, 1908. NO. 28.

Edited by P. Subramania Aiyar.

African Chronicle.

SATURDAY, 26TH DEC., 1908.

Indian Immigration Commission.

—o—

The Commission to inquire into the question of indentured Indian labour which has been appointed by the government is, although in keeping with the promise made to the Parliament, not likely to be productive of any good results. For, the terms of reference confine the commission to a specific field of activity which clearly indicates the line of policy of this colony to continue the Immigration for the exclusive benefit of those who are interested in the importation of cheap foreign labour. Any little hopes that may have been entertained as regards the good work of this commission find little room for encouragement in clause 3 of the terms which distinctly shadows forth the ultimate result of this commission. The clause referred to says: "The existing laws and regulations as regards the reindenture of Indian Immigrants and the question whether the present rate of pay as fixed by Law operates adversely against the renewal of indentures."

This clause alone provides us the trend of thoughts that actuate the ministry for the solution of the Indian Immigration question.

The majority of the Indian and the European population of this colony do not want state—aided—labour supply. The system now in vogue—a system that has brought national degradation to the employees—a system that has only brought wealth and luxury to the few at the expense of the happiness and comfort of the many—is most injurious to continuous prosperity of this colony. We have all along maintained that in no shape or form indentured labour should be continued any longer. It seems that there is a propensity to introduce a compromise in the affair. It looks us as if that there is a tendency to continue the Immigration from India by holding out fresh hopes of additional wages to the employees. No matter in which ever form the state—aided—labour department is suffered to exist, it would prove in the long run a vicious system pregnant of continued misery and hardship to the operatives. The mere fact of giving an increment in the employees' pay would not alter the aspect of the question and the evil would always remain so long the indenture system exists.

All along the electors in this colony, oblivious of the common prosperity of this country, have been blind to the interests of the individual and have been supporting the policy of imported labour which has brought prosperity only to the planters. The planters, as we all know, are wealthy men in the country; and they dominate every where: even the parliament they move and close. They take good care that whatever form of taxation is imposed, their share of burden is made slight and they do not contribute to the public revenue in proportion to the enormous wealth they make, because they are law-makers. Their influence seems to be omnipotent and omnipresent; and in fact they wield such an influence over the fate of this country from the lowest scavenger to the top—most man in the state that unless the majority of the Electors make a mighty

effort to shatter this powerful ring there is no hope for the middle and poorer class of men to make a living in this colony.

We have on more than one occasion pointed out that there is plenty of free Indian and native labour supply in the country which would meet all the demand; but unfortunately the planters do not seem to accept this inevitable fact. What they insist is that because there was scarcity of labour about a decade ago therefore the same state exists at the present day. They could not see with eyes wide open that there are thousands of men and women trudding along the streets in search of work but without any success. If these unemployed were given fair living wages, the planters would find no difficulty in getting the required supply of labour. Indeed the Indian community would support any movement that has for its object the unreserved condition of the abolition of indentured labour from India. But should the present commission do anything short of this ideal, we presume it would not meet with the acceptance of the majority of electors and unrepresented people in the country.

Notes & Comments.

OUR READERS MAY REmember the letter addressed by the Chambers of Commerce of Madras and Bombay to the Chamber of Commerce of Johannesburg on the Asiatic question. The Rand Chamber, in its reply, defends the position taken up by the Transvaal authorities and states that "the reasons given for the passive resistance movement are utterly inadequate, and that resistance to the law is really actuated by the desire to prevent effective registration and control of Asiatics in the Transvaal; further, that such passive resistance could not be allowed in a country such as South Africa, where there are millions of natives who might at any moment imitate the example of the Indians thus undermining law and order throughout South Africa.....and that the interest of the Transvaal demand protection against further unrestricted immigration.....That Asiatics could expect no modification whatever in the conditions laid down for them until they first became amenable to the Transvaal regulations, and have rendered themselves law-abiding citizans in the country of their adoption."

* * *

THE RE-JOINDER OF THE Rand Chamber of commerce, though very ingenuously worded, yet it would not hoodwink the Merchants in Bombay and Madras because they are not devoid of common instincts to construe the true purport of this epistle. The Johannesburg Chamber bitterly complains that the reasons for passive resistance is inadequate and insinuates motives against our countrymen which are foreign to them. It is a well known fact that the Asiatics from the begining of the struggle have volunteered to register themselves in an effective manner, but all overtures for an amicable settlement were insultingly ignored. The Transvaal officials imagining that co-ersion and oppres-sion to be the just remedy and that it would bring about the necessary results passed the enactment, and what was the result! The result has been that they goaded our compatriots across the border to defy the law and suffer the consequences arising therefrom.

* * *

AGAIN THE JOHANNESburg Chamber is of opinion that the reasons for passive resistance is inadequate. Now, by the magical workings of an unknown power should the gentries that form the Chamber be transformed to Asiatics, and should they be required to undergo a process of treatment together with their women and children like traditional criminals, we want to know whether these magnates would be law-abiding or whether they would resist the law at any cost? We know as well as

the wealthy magnates on the Rand do, that the struggle now carried on in the Transvaal is undermining law and order; but who is the cause of it? It is the very gentlemen who are dictating the policy of the government. Why, if these worthy citizens be pricked by the attitude of the Asiatics, that is the very reason they should hasten to mend matters in an upright manner.

* * *

AS REGARDS THE REgistration of the Asiatics in an effective manner, it has been done long ago, and the cry against unrestricted immigration is moonshine. The Asiatics themselves do not want it, but what they object to is that in the endeavour to restrict immigration, the Asiatics alone should not be placed under the ban of class legislation or ostracism. We agree to passing any enactment that would further the common well-being of all, but under no circumstances what-so-ever shall our compatriots be a party to or acquiesce in an action that would disinherit the in-born rights of free British citizenship. These are the principles underlying the Passive Resistance Movement, and it is a pity that those thick-headed blocks in the Johannesburg chamber have not yet comprehended the situation.

* * *

It is useless to complain against the Asiatics being disloyal to the country of their adoption; for, every jack man in the country knows that the Indians are a proverbially loyal people. The mere fact of our being loyal and polite have been grossly misunderstood, and the result has been that a studied system of insult and injury has been awarded us. No wonder, our countrymen throughout this subcontinent, have now learnt that loyalty does not always pay unless it is accompanied by its necessary rights and duties. The present struggle in the Transvaal is the concomitant result of the action of the white people there. It is the Europeans who attempted an unprovoked assault on a section of the law-abiding subjects, and it is now the duty of the assailants to bring about loyalty and peace should they choose to have it. The Asiatics have no faith in the fascinating hopes held out for modification in the existing arrangements, because more than once in a similar manner, we have been humbugged, and our leaders, we are sure, would no longer submit themselves to be treated by illusory hopes. It would be to the advantage of the Transvaal that the Europeans should be well informed of these simple but precious truths. The Asiatics would rather live and die in gaols than submit to a class of degrading legislation which must be abhorrent to every self-respecting citizen including the magnates that constitute the Johannesburg Chamber of Commerce.

* * *

A VERY IMPORTANT CASE affecting the interests the landlords was decided by Mr. G. Brunton Warner in the Bourough Court. The decision of the Court being such as it has introduced a new element in the vested rights of property owners within the municipal area we have to comment on the case. A local firm of merchants Messrs C. K. D. Pillay & Co. own properties within the Borough, which they have been letting to tenants for rents payable monthly. The firm in question, in the present case defendants, have been, since a considerable time past doing so unmolested. But recently, the Corporation Inspector seems to have inspected the premises and he enjoined them to take out a lodging house license which the defendants refused to do saying that they did not keep a lodging House. Thereupon the defendants were summoned before the Court, and after a lengthy augument by Mr. Airth of Messrs Shepstone, Wylie and Binns, the defendant's firm was found guilty but cautioned and discharged.

* * *

NOW, AT THE PRESENT stage of the case, we need

not dwell at length on the important issues involved in the decision of the court, but suffice it to say that it is highly imperative that the case must be appealed to the Supreme Court. The very vital element in the decision is this. The proprietor of a free hold property within the Borough is, subject to his taking out an annual license, entitled to let or in other words to use it for productive purposes; failing which he is liable to be convicted for contravening the Borough by-laws. On the whole the new law and the old law do not seem to work in harmony, and in fact the man who keeps a lodging house, caters for a random customer with boarding and lodging, and the man who lets his property to a monthly or yearly tenant come under the same category. We have never heard of such a novel system of law in force in any other part of the world. No one grudges to pay water rates to the Corporation, because we know we drink water supplied by them; we know we have to pay rates on land together with Building, because it is subjected to the administration of the Corporation which must be kept up. But we cannot, by any stretch of imagination conceive the reason why the proprietor of a house or building should take out a license for letting his premises to any one he chooses. It is absurd, should such a law exist with the interpretation now put on it, to imagaine that the people would submit to such a thing. The decision of the Borough Court Magistrate is far reaching in its consequences, and so we sincerely hope that the Indian community will make a test case of this judgment and fight it out in the Supreme Court. No time is to be lost in this matter and it would be to the advantage of all men concerned in the affair to work in harmony with definite objects in view.

Land and Income Tax

What is beneficial occupation?

The following are the important clauses worthy of the attention of the public:—

28. (1) Every person shall, subject to the exemptions granted by this Act, be liable to pay in each year ordinary land tax at the rate fixed by the Income and Land Tax Act for the time being in force on the aggregate unimproved value of all the land of which he was the owner at noon on the 30th day of June in the preceding year: Provided that for the purpose of the first assessment and levy of the tax the date of the promulgation of this Act in the *Natal Government Gazette* shall be substituted for the foregoing date.

(2) In the case of lands beneficially occupied and used by the owner or by a European tenant for the sole purpose of deriving income there from by pastoral or agricultural pursuits, a deduction from the aggregate value shall be allowed up to two thousand pounds and if the owner or tenant reside upon or near to such land the land upon which his residence is situated or such portion as the Commissioner may consider sufficient for the purposes of residence shall be included for the purpose of making the deduction.

31. (1) A special land tax equal to three times the ordinary land tax shall, in addition to the ordinary land tax, but subject to the exemptions granted by the Act, be charged on all lands which are not beneficially occupied.

(2) In the case of land owned by an absentee, a special land tax equal to four times the ordinary land tax shall be payable by a resident owner upon lands beneficially occupied or upon lands not beneficially occupied, as the case may be.

None of the deductions provided for in this Act shall apply to lands owned by an absentee.

(3) In deciding whether any land is beneficially occupied the Commissioner shall consider whether the occupation is such as, having regard to the extent, nature, and situation of the land, and any natural circumstances affecting its use, constitutes an active and reasonably sufficient utilization according to civilised methods, for agricultural, pastoral, or industrial purposes, or for any lawful purpose of utility or enjoyment.

In the case of lands owned by Natives or Indians, allowance shall be made for any deficiencies naturally to be expected in the cultivation or use made of the land, provided that it is utilised in a reasonably proper manner, but no such allowances shall be made in determining whether the land owned by any other than a Native or Indian is beneficially occupied.

Land owned by a European shall not be deemed to be beneficially occupied, if the same is occupied solely by Natives or Indians unless such land is not suitable for European occupation.

1. The rates of the income and land tax which shall, pursuant to the Income and Land Assessment Act, 1908, herein referred to as the principal Act, be charged, levied, and paid to the Consolidated Revenue Fund for the year ending on the thirtieth day of June, one thousand nine hundred and nine, are hereby declared to be as follows:—

(1) Income Tax.

(*a*) Incomes other than those of Companies. On incomes not exceeding £240 per annum.....Nil.

For every pound sterling of the amount of taxable income over £240 and up to £750...6d.

For every pound sterling of the amount of taxable income over £750 andup to £1,000..9d.

For every pound sterling of the amount of taxable income over £1,000 .....One Shilling.

Provided that in the case of an unmarried man, or of a widower without children dependant on him, the limit of exemption shall be £150 per annum instead of £240, and accordingly such persons shall be liable to pay tax at the rate of sixpence for every pound sterling of taxable income over £150 and up to £750.

(2) Land Tax.

(*a*) For every pound sterling of the assessed value of land chargeable by Law, a duty for the year by way of Ordinary Land Tax of.....½d.

Provided that the minimum amount of Ordinary Land Tax payable for the year by any individual taxpayer upon land owned by him, and not coming within the deduction allowed by subsection (2) of section 28 of the principal Act shall be...Five Shillings.

Transvaal Asiatic Question

Public Meeting to be Called

The Situation in India

A meeting, which was called by invitation, was held in the Masonic Hall, Jeppe-street, on Friday evening, to hear Mr. Gandhi make a statement as to the present position of the Asiatic question. Invitations were issued to representative bodies, such as the Town Council, Chambers of Trade and Commerce, clergymen and ministers of the various Churches, and to others who are known to be personally interested in the question. There was a good response to the invitation, and about 100 persons were present at the meeting. Mr. Wm. Hosken, M.L.A., was in the chair.

Mr. Gandhi made a full statement of his view of the case, and, at the invitation of the chairman, questions were asked, and a number of points, such as the withdrawal of Law No. 2 of 1907, and the reason why the Indian community ask for six educated Indians to be given personal right of entry and residence yearly, were discussed and elucidated. Mr. Gandhi was given a very good hearing, and was thanked for the statement he made.

In response to a reques,

from several of those present, it was arranged to hold a public meeting at an early date, so that the Indian question may be generally discussed and debated.

At the close of the proceedings the following resolution was passed without dissent:—

"That this meeting of Europeans, called to hear Mr. Gandhi's address on the Indian question in the Transvaal, welcomes the programme of Indian political reform proposed by the Imperial Government, and expressed its horror and detestation of the crimes of violence against British officials and civilians reported from India. That the chairman be requested to communicate this resolution to the High Commissioner and the public press.—*Leader* 21 Dec. 1908.

We understand that in response to a request made by certain gentlemen to the General Manager of the Natal Government Railways relative to the stoppage of the early morning train on Public Holidays from the City, it has been decided by the Railway authorities to comply with the request of the passengers: arrangements have been made whereby this train will be available for 3rd class passengers being set down and picked up on Public Holidays at stations South of Bothas Hill.

Poll-Tax Case

Before Mr. Brunton Warner, last Thursday morning, A. D. Erwin was summoned to answer a charge of contravening the provisions of Section 9 of Act No. 36, 1905 the Poll Tax Act, in that, being a person liable to the poll-tax, he did wrongfully and unlawfully fail to produce his poll-tax receipt for the year 1908, when called upon to do so by a constable.

Mr. R. L. Hitchins appeared for the accused, and took exception to the summons, on the ground that it did not disclose any offence under the Act. Counsel read the section, and pointed out that the offence consisted in failing to produce a poll-tax receipt, or answering reasonable inquiries made by the constable. Merely to fail to produce the receipt was no offence.

Inspector Mallinson, who appeared to prosecute, said he had to frame his summons on the information supplied by the police, and all the information he had in this case was that defendant had failed to produce his receipt. At one time he had held the same opinion as Mr. Hitchins—that this in itself was no offence—but he had been overruled by the Law Department.

His Worship said it was ridiculous to summon a person for failing to produce his receipt. The offence lay in the latter part of the section—failing to answer reasonable inquiries. As there was no allegation of this in the summons, the exception must be upheld and the summons would be dismissed.—*Natal Mercury.*

Sydenham Hindu Young Men's Society

The ordinary weekly meeting of the above mentioned Society was held on Sunday the 20th inst. in the General Sabha's Hall Overport with the President (Mr. S. Ramtahal) in the chair. The chairman in opening the meeting said that he was very much pleased with the members' regular attendance to the meetings and hoped the same interest would prevail throughout. After the minutes of the previous meeting being read and confirmed, Mr. R. Luganbarthy delivered a very able and interesting lecture on "Caste" in Hindusthani, which was very much appreciated by the meeting. A long discussion followed which lasted nearly two hours, and after the lecturer had answered all the questions that were put to him, the discussion then closed. The chairman informed the meeting that Mr. D. G. Lalla will deliver a lecture on "Rain" on Sunday the 27th inst. at 10 a.m. in the General Sabha's Hall. Members are kindly requested to attend punctually. The meeting then terminated with a hearty vote of thanks both to Mr. Luganbarty and the chairman.

Correspondence

Natal Indian Teachers' Conference

To the Editor
African "Chronicle.

Sir,—Owing to the inability of the Acting Superintendent of Education to grant the Elementary Indian School Building of Durban to be used as a place of meeting on the 2nd January next as circulated previously, the proposition will be abandoned.

I am etc.,
B. B. Mahatho.
Ladysmith, 23rd Dec. 1908.

Sir,

It is somewhat awkward simply to relate a fable, and leave your readers in the lurch, without giving its moral, as such an oversight occured in the letter of Junius in one of your recent issues.

Each tale has its general bearing, but it sometimes assumes a peculiar character like the change of a chameleon suitable for a topic.

Hence, the moral of the fable, cited by Junius, may be in a figurative sense summed up thus.

The mysterious law of nature, rather super-natural evolution is the policy of Mr. Smuts who has unwittingly rous-ed the national honour of Indians to assert their just rights. The fairy is the Indians, the curse though he is a British subject, yet he is fettered from head to foot with restrictions, and kicked about from pillar to post in a part of the Empire, worse than a slave-descent American negro in South America.

Junius may excuse me for this.

I am, etc.
Pholo Junius.
Durban 14th December 1908

To the Editor,
"African Chronicle"

Sir,

The imprisonment of the British Indians and Indian gentlemen in the Transvaal, must be a shocking news to the Indians all over the British world; and now having got over the doubts as to "which way the stream runs," as far as the Transvaal Government's policy is concerned, we may take the necessary steps to finally put a stop to such tyrannical practices within the very bounds of British Dominions. The brave sons of India, the Transvaal Indians, have taken the proper course, the only 'course that could be adopted under the circumstances, to successfully fight against this unpreceedented conduct of the Transvaal Government. They mean to show at any risk that a few Boers like General Botha, Mr. Smuts and a man like Mr. Chamny, cannot make a British Colony a football ground and the self-respecting children of India their footballs. The British Indians are already labouring under numerous disabilities of various kinds in the British Colonies, and the Transvaal Government is adding insult to injury by treating the Indians as it does; —but the 300,000,000 Indians cannot put up with this sort of "Hide and seek" game any longer. The Transvaal Indians are only fighting for their rights with clear hands and clear consciences. They ask Mr. Smuts in so many plain words to fulfil his promise to repeal the Ordinance, and an honest fulfilment on his part will change the present crisis into peace. All that the Indians want is justice; and they will maintain this struggle until it is achieved. Of the thirty-seven provisions of Magna Charta, the great charter of English liberty guaranteed to the Britons by King John in 1215, the greatest one is said to be, "To none will we deny or sell justice"—Why deny it to British Indians? Why delay or sell justice in the case of Indians? Is it not a fact that the Indians are breaking stones on the highway in the Transvaal to-day, because they are asking the Transvaal Government not to deny, delay or sell justice in dealing with them? King John is said to be the worst of the Kings of England; but his subjects enjoyed full justice: why should we, British Indians, suffer injustice of the worst kind under our good Christian Emperor? What about the Indian's own "Magna Charta," the Queen's Proclamation of 1858? Is this solemn Pro-

clamation of the best of the Queen's of England and the Empress of India, to be disregarded after the death of Her Gracious Majesty? I say sir, most certainly not. The Indians have another Royal Proclamation. This is the one that was made at the Durbar, which was held at Delhi in 1903, in order to proclaim King Edward VII as Emperor of India. The fourth paragraph of the Proclamation says. "And whereas, it is our wish and desire that the fact of the celebration of the said solemnity should be publicly announced to all our loving subjects within our Dominions etc." On the same occasion "the then Viceroy stood up from his Throne, and in a loud clear voice.....spoke a few thrilling words in which he dwelt upon th loyalty and devotion of the Indian princes and their people for the King-Emperor and declared his belief in the bright destinies of India as a part of the great British Empire which binds together so many countries and so many races in a union of strength." Although this Royal Proclamation did not contain provisions of direct promises of liberty etc. for the British subjects as those of King John and Queen Victoria, yet the words, "our loving subjects," "under our protection" etc may lead the British Indians to expect kind treatment, justice and protection within the Dominions of their Emperor. But when one sees loyal Indian British subjects and gentlemen like Messrs M. K. Gandhi, Parsee Rustomjee, Dawad Mahomed, M. C. Anglia, Adam H. G. Mohamed, S. J. Sanderia, H. I Joshi and others condemned by a British Colonial Government as criminals, and made to break stones in the public streets like common thieves, because out of self-respect and from motives of patriotism, they resist the slavish working of certain ungodly laws, one is inclined to ask 'What after all is the good of the Indians' loyalty to the Throne and their expectation for justice and protection under the British Flag! Is breaking stones on the highroad of a British Colony a fitting reward for all they pay to the British Raj? How can the Transvaal Government treat political prisoners as criminals? It is remarkable that this unprecedented deed occurs in a British Country where the Boers have power who are ungentlemanly lot. But the British Government must first take the blame on themselves for the state of affairs in the Transvaal. I have already trespassed on your valuable columns; but you will pardon me sir, and allow me to say a word about Mr. Gandhi. My pen is too humble to write about such a great and good man, as Mr. M. K. Gandhi, the political saviour of the Indians in South Africa and so I will be satisfied at present with quoting what the late Sir John Robinson said about him in a meeting held in the Congress Hall, Durban, soon after the relief of Ladysmith—Sir John said:—"I cannot too warmly compliment your able countryman, Mr. Gandhi, upon his timely, unselfish, and most useful action in voluntarily organizing a corps of bearers for ambulance, work at the front at a moment when their labours were sorely needed in discharging arduous duties which experience showed to be by no means devoid of peril." What would Sir John Robinson say, if he were alive now and see Mr. Gandhi breaking stones in the streets of the Transvaal, the very country against which Mr. Gandhi assisted the British in their struggle with the Boers for supremacy? Mr. Gandhi was also a stretcher bearer in the above Corps. Thanking you for inserting this letter in your valuable Journal.

I am etc.
A. ROYEPPEN.

South Coast Junction.
December 14th 1908.

On Saturday, the 12th instant, "The Durban Indian Carriers Association" was formed, with Mr. Kaika as President and Mr. T. R. Moodaliyar Secretary and Treasurer'

The following Regulation has been made by his Honour the Deputy Governor in Council which is published in the Gazette:—

From and after the First of February 1909, no pupil under the age of five or over the age of fourteen years shall be permitted to attend any Government School for Indians.

AFRICAN CHRONICLE.

VOL. I. DURBAN, NATAL—SATURDAY, 26TH DECEMBER, 1908. NO. 28.

விளம்பரம்.

பத்திரிகையில் இடம்கொடையால் முதல்ய கருத்தாளரும், வர்த்தமானகாரரும், தொழில்வர்த்தகர்களின் விளம்பரங்களை சந்தோஷமாய் பிரசுரிக்கத்தக்கப்பட்டிருக்கிறது. பூமிதிலை வைப்பதற்கும், பாடசாலைப்பிரதி கலன்கள் செய்திருக்கும் உத்தரவைப்பதற்கும் வருவோர்க்கு விசாரிக்கப்படும்.

African Chronicle.

SATURDAY, 26TH DEC., 1908.

இந்தியன் இன்னிரோன்.

கம்பெனி.

உள்நாட்டில் இந்தியர்களிடமிருந்து கருப்பு கனிஜுகளின் விலை குறைந்துவிட்டதால் கொள்ளை லாபம் அடைந்து வந்த கம்பெனிகள் தங்களுடைய வருமானத்தை அதிகப்படுத்திக்கொள்ளும் பொருட்டு, தாங்களே நேரடியாக கருப்பு கனிஜுகளை வாங்கி விற்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டு வருகின்றன. இதனால் இந்தியர்களின் வியாபாரம் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது. இந்தியன் இன்னிரோன் கம்பெனி என்ற ஒரு கம்பெனி இந்தியர்களின் வியாபாரத்தை அடியோடு ஒழித்துவிடுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டு வருகிறது. இந்தக் கம்பெனி ஏற்கனவே ஒரு கோடி ரூபாய் மூலதனத்தை திரட்டிக்கொண்டு விட்டதாகவும், இன்னும் ஒரு கோடி ரூபாய் திரட்டுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டு வருகிறதாகவும் தெரிகிறது. இந்தக் கம்பெனியின் ஏஜண்டுகள் இந்தியாவின் பல பாகங்களிலும் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இந்தியர்களின் வியாபாரத்தை அடியோடு ஒழித்துவிடுவதற்கு ஏற்பட்டிருக்கும் இந்தக் கம்பெனியின் முயற்சியைக் கண்டு, அவர்கள் இந்தியாவில் இருந்து கருப்பு கனிஜுகளை வாங்கி விற்பதற்கு முன் பேட்டரியாகப் பணியாற்றி வரவேண்டும் என்று அவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறுகிறோம். இந்தியர்களின் ஒற்றுமை ஒன்றுதான் இந்தக் கம்பெனியின் முயற்சியை முறியடிக்கக்கூடிய ஒரே வழி. இந்தியர்கள் ஒற்றுமையாக இருந்து, தங்களுடைய வியாபாரத்தை பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இந்தியர்களின் முன்னேற்றம்.

இந்தியர்களுடைய வியாபாரம் நாளுக்கு நாள் முன்னேற்றமடைந்து வருகிறது. சமீபத்தில், இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த ஒரு முன்னணி வியாபாரஸ்தர் இந்தியாவிலிருந்து வியாபாரம் செய்வதற்காக ஒரு கிளை ஸ்தாபனத்தை இங்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். இந்தியர்களின் வியாபாரத்தை அடியோடு ஒழித்துவிடுவதற்கு ஒரு கம்பெனி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று மேலே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். இந்தியர்களின் வியாபாரம் அடியோடு ஒழிந்துவிடுவதற்கு ஏற்பட்டிருக்கும் இந்தக் கம்பெனியின் முயற்சியை முறியடிக்கக்கூடிய ஒரே வழி, இந்தியர்கள் ஒற்றுமையாக இருந்து, தங்களுடைய வியாபாரத்தை பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறுகிறோம். இந்தியர்களின் ஒற்றுமை ஒன்றுதான

கிடக்க வேண்டுமென்பதே வெள்ளையர்களின் அபிப்பிராயம். இந்தியர்களின் அபிப்பிராயமும் அதுவே.

பெரும்பான்மை மாவ கிருஷ்ணஸ்வாமிகளின் பிரதிநிதிகள் பார்லிமெண்டில் அதிகாரத்தை ஏற்றிருப்பதால் அவர்களின் கபோ்மைப்படி சட்டங்களைச் செய்து மகாசெல்வாக்குடைய வர்களாயிருக்கிறார்கள். இவர்கள் நினைத்தபடி சட்டம். சாமான்ய நிலைமையை யறிந்திருந்தால், நாலரை கோடி ரூபாய் பிரதிநிதிகளை இவர்கள் அநுதினச் செலவுக்காகப் பெண்ணாதி வரையறுத்தபடி பெண்ணாதி வரையறுத்தபடி ஆதலினால் இவர்களுக்குத் தொகை யாவும் இருந்திலும் இவர்களின் தொட்டில் அடைந்தும். இவர்களுடைய ஆயிரக்கணக்கான இந்தியர்களின் வேலையின்றி ஜீவனத்திற்கு நாற்பதினாயிரம் பேர்களாவது வேலையின்றி ஜீவனத்திற்கு நாற்பதினாயிரம் பேர்களாவது

இவர்களுக்கு வேறு ஒரு வழியும் தோன்றவில்லை. இவர்களை வேண்டாமென்று சொல்லுவதற்கு இவர்களுக்கு ரோமானிய சக்கரவர்த்தினி யாரையும் தோற

ணமென்பதால் மிஷனரி தம்பி ப
டி கடிய மிட்டிங்கில் மிதே
ரேபிக்க மிஷனரி சிருஷ்ணசாமி ப
டையாச்சியால் ஆமோதிக்கப் ப
ட்டு மனிதனும் அங்கிகரிக்க
ப் பட்டு ஜோகான்ஸ்பர்க் முக்
கட்டிதெருவு 175 ல் கதவிலக்
க முள்ள நேதத்தில் பிற்பகல் 4
மணிக்கு பதாளத் கூட்டமும்
ப மணிக்கு உபாசிப்புமாய் கூப்
பதாய் நிசயித்து. கோண்ஸ்ட
ல் தமிழ் பரியால சங்கத்தின்
காரியதரிசியால் அழைப்பு குறிப்
பிடப் பட்டிருக்கும் அழைப்
பு பத்தில் மனப்பூ படி
குக்கு. பிரசங்க மேடையும் பி
ரதிநிதிகள் ஆசனமும் உபா
பதி தானமும் புஷ்பமாலையும் க
ழு வாளும் பல விண்முனைய
ல்களையும் நிறுத்த மாகி அத்
திருநேரங்களா வலைப்பு பெற்ற
ரதே. அந்த வருபவர்களே ச
ன் முகம் கொண்டழைப்பதோ
ல் வரும் படி முன்னிரவில் மிரி
ட்டிங் கொடுக்கும் நிறுத்தல. ம
ரப்பிரதானியின் ஜோசப் செய்யும் சன்சலை
டேயின் போடுகை சாருகிற ப
ழுவங்களாதும் பட்டுள் வகை
களும் நேரு வட்டிக் திருக்க
ன. நேரக்கிய அழைப்பும் மத்
திரத்தில் நிரப்பிட்ட பிரகாரம்
ஸ்ரீ காந்தி, சாயுக மௌதி, பரி
ஸ்டர்-அட்-லா, ஹாஜிஸியர் சாப்
ஜீ, கனா. ஜெ. நாயேனியர், வே
வக், மேக்கன்டயர், மிஸ்லிக
ளாவேக், பாதிரியார் ஜே. ஜே.
டேக், மிட்டிஸ் இந்தியன் அ
சோசியேஷன் சொலன் மிர். க
ந்தியர், ஹமிதியர், இஸ்லாமிக்
சொசைட்டி சேமேஸ் இயன் அ
ப்துல் கரிம், உதவி சேமேன்
காரியதரிசியும், ரவிவர்ம ஸ்ரீசாரி
பேஷன் சேமேஸ் மிர். மேஸ் கு
ரின் காரியதரிசி ஆகிய காரியதரி
சியும், மிர். ஜோஜ் கோட்பிரி, மிர்.
எஸ். ஏ. காமாட் மௌனி சாஹிப்
மிர். டிபான் மிர். சாலோமோன் இ
ரண்டாவது காலர் 60 டிக்கெட்டுக
ளும் அதிக பிரதி நிதிகளும் இதில
அபிமானிகளுமாய் சுமார் 500 பே
ருக்கு மாயில் கூடியிருந்தனர். த
மிழ் புரோஸ்பெஷன் சோமேஸ்
ன். புரதினிதி கெடோபார் பெ
ருமு தனது பிரசங்கத்தை அ
வகிதார்.

ஸ்ரீமதாபரர்க் சகோதரர் க
ளே! சோதரிகளே! இன்று கூடி
யிருக்கும் கூட்டத்தின் நோக்கத்
தை பரவு உங்களுக்கு தெரிந்த
விடயமே. எனது வெளிநோன்
பு நிமித்தம் ஸ்ரீ. காந்தியும் நே
டல் இந்தியர்களும் கலந்து
ப் பகையற்றவர்களும் இங்கு கூடியி
ரு ப்பதால் கட நோன்பா
யிருந்தில் சற்றேனும் பழுது வ
ராவண்ணம் தக்க மரியாதையோ
டே கூடி வந்திருப்பதாக பத்
திரிகை வாயிலாகவும் கமது பார்வை
யுடைய அதிகாரத்தாரு தெ
ரிவிக்க வேண்டி பிருப்பதால் வ
ரவேற்கும் அங்கிகரிப்பு கனை
க் கேட்டுக் கொண்டோம் என்ற
தொண்டியர்க்கும் அர்சாரு மு
னிவேலு மிர். வே. முத்தசுவ
பாடையரியர் ஓர் வர்த்தனை
தாம் மதிரிகைகளும் தமிழ்பாசை
யில் வரிக்கப் பட்டது.

ஸ்ரீ காந்தியவர்கள் தொழுத்த தொ
ன்னாவது என தன்பார்த்த தம்
முக்கோதரர்களே! நீங்களின்போ
ர் நடத்துவித்த வந்த நோ
காரியத்திலிகையை முழுமனதி
டன் அங்கிகரித்தோம் அதைக் க
ரிய உங்கள் மீட்டிங்கிற் கான
ஜயந் தெரிவிக்கிறேன். ஆ
ல மற்ற பாஷைகளைப் பார்க்கி
றும் தமிழ் பாஷைக் தெரிவிக்கள
வெண்டியும் இவர்க்கியையே ச
ன் ஒரு நோக்கில் கலந்திக்க
வருகிறேன். கடவுளருளால் இன்
ன செற்ப காலத்தில் உங்கள்
தனையோர் மீட்டிங்கில் இவ
றை பேசிக்க தெரிவர் வெண்
மரியாதுன் அதன்கப் கற்
போக வேண்டி இங்கிலிஷ் நி
ஷ்கிரோத்தை தெரிவிக்க
கூக்குரல் கன்தேறும்ப் பட்ட
தாகவு கூத பார்த் பூர்வாங்க
தென்னாபிரத்தில் ஸ்ரீ சகோதர
ரியர் என்ற சாதிதையை பெற்ற
ஓர் உயர்ந் குருவாய் பிரித்துர்
பெற்ற கட இந்த முக்கியமாய்
சுமார் 1000ம் வருஷத்திற்கு முன்
தாகவே பிருந்த உங்கள் முன்

னோகளுக்கு உபதேசித்து வந்தி
ருப்பதாயும் மகமேன்மை தங்கிய
சுவாமி விவேகாநந்தருக்கு சமமு
டையவரென்றும் சொல்லிப்பட்டி
ருப்பதால் அந்த தெய்வாத்தி
சாலில் நீங்கள் ஜெனித்திருப்பதா
னும் அவ்வுபதேச காரணமான
து உங்கள் மனதை விட்டகன்றி
ர தென்றும் கம்போதும் மூனி
வருமாயும் காரிக ஜீவதயாயும் ஈ
சுரத்தை சொன்றுவதை நினைக்கத்
தேவையில்லை யென விட்டுவிட்டே
னென்றாலும் பரிவில் குறிப்பிட
ந் திவ்வதனை மாத்திரம் சற்றே
ர உங்கள் முன்னிலையில் தெரிவி
கிறேன். நாலாவ இந்தியாவிலு
சரியே இதென்றுப்பிரித்தா னீ
ம் சரியே எனக்குத் தெரிந்த வரை
யில் இந்து மதத்தினே மதுபா
ன முதலிய லாகி வன்கைகளி
கமிந்தி உபயோகிக்கிறான். அத
னலவோ இவை வளர்ந்து
கு நிறைக் கெடுதியும் சோ
மான ஜனசேதி சாடையாகவும்
பெருத்த வியாபாரங்களை கையாள
முடியாதபடி சிருஷ்டி வருகிறது. ம
தனால் முதலிய லாபி வணிகர்க
ள் கூத இந்து மதத்திற்கு கோ
விருதம எப்படிப் ஸ்ரீ ஸ்வாமி
சுதர நிலையும் ஸ்ரீ ஜி. சம்பாவனி
ய அய்யரும் இன்னும் அனேக
தான் களும் ஸ்ரீமத் கொண்டிரு
னென்பதாய் அதை சந்திரிக்
சனாயி சென்னை ரதேரி மந்திரி
ன் பத்திரிகை முனியரும் பார்
திருப்பீர்கள். ஆகையால் அ
பேர்கொண்ட விடயங்களே மி
டொழிப்போமாயின் கத்த மகா
தொல்லைகள் கத்த காரிகமும்
மேன்மைக்கு வந்த சமுமென்
ஹோர்களைப்போல் சம உரிமையை
அடையவும் மேலான பதவிக்கும்
அருகராவோமென கம்பு கின்றே
ன.

ஆதலி, ஓர் விடயத்தை தெடு
ரான உபயோகஞ் செய்து அ
திர்கரத்தில் சிக்கவேணுமென்ப
ன் நாருவாரும் சாதியர் பல
ர். நிலை நிறை நிருக்க நிருக
ங்கி கடைசியில் முற்றும் மிட
ழிக்க வேண்டும். அண்மையில்
பாண்டில் நிலவுள்ளானாறு பெ
ரையும் தற்போது அடைந்திரு
ர்கள். அவர்களாலாவது பே
ன்மை தங்கும் பகமாகும். அவை
பலென. ஒரு அரசாங்கத்தார் ஒ
ருகருக்கு பட்சபாதமாய் அவ
தியிடு சட்டங்கள் வகுப்பதென்
அரசாட்சியின் அதிகாரத்தால் அ
ப்படியு செய்யலாம் ஆனாலாஜ
கத்தின் சட்டமிடங்கட ரூப
ரான வுலக நியாயம் எதிர்த்
அரசாங்கத்தார் சட்டமியற்றி
ருந்தும் அரசாங்கத்தாரும் சகலமான பெ
ரிய சபைகளில் உபய பொருளா
கி மூன்றையும் பிரிக்குவதி ம
ருக்கவாளரும் எல்லித சபை
ன் கோரமும் அளவுள்ளோ
சிட காரியம் முடிவு பரியந்தம் ம
ரவிப்போதில் பொது உரிமை
பாவர்க்கை நிலைநிருத்த க
வர்களுக்கும் நீதிமன்றின் முன்
றோலின் கோரவத்தை விள
க்கவும் தனது நியாயாதிகா
திரு முழும் பிரதிநிதியும் நீ
திருத்தவேண்டுமென எங்களனி
தாக நினைத்திருந்தோம் அதே
நினைவுடன் எங்களுக்கு ந
ன்மை விரும்பிய பிரதிநிதிகளை
யும் அனுபவத்தோம் அவர்கள
ன் சபை நியாய மன்றமும் சோ
த பிரமாண உதவியை. எதி
ரெனினும் எங்களே, உண்மை
யான வாக்கு நியாய மன்றமே
கடவுள் திருக்கண் கோக்கி கரு
தோற்ற மேன்மையிடு வி
ருப்பதனே உண்மையாய் உங்க
ளுடைய கைப்பற்றி கட
த்தினோமோ? எனென்பதாய் முழு
மனதுடன் கையுறுதோம். நா
வல்குறைந்து ஜெயினிலிருக்கும்
போது மிர். தம்பி காந்தியும் தம்மு
சமுகத்தாரும் ஒற்றுமையை கை
ப்பிடிப்பதில் விடாமுயற்சியோடும் க
வனமெடுத்து விடயமுற்றிபோடும் க
ரவமெடுத்து விடயம் பற்றி பட்டி
வருவதால் நெஞ்சில் பட்டி
ருந்தோம். அதற்கிடையில் இன்ற
ந் தாவது. தம்பி கோகிராஜனு
ரு நூ வருத்தோபராய பற்றி
ம அனிக வேலுகொண்டோம். அ
தாவது கடந்த ஜனவரி மா
தாவது கடந்த ஜனவரி மாதமும் பெ
ருமுயற்சி முயாசங்களை கொ
ண்டு, என் திருநகர் சமயத்தில்
மாத கொண்டிருந்தும் அன் பெ
ரிதே தெரிந்தோம். கொலரிடோ
ன். அன்பிலிருந்தவர்களாலும் ஒ
ன் பயனிலர்களும் குஜராத்தி இ
ந்துக்களும் பலரும் இருந்தோரு
ம் ஏராளமாயிருந்து கிரியாத
யோனமென்பது விடயமாய் சற்
றினைவுகளிருப்பதாயும் தொ
ப பதிராலேன் மாத்திரம் முன்

ம் 12 வருடம் வனவாசஞ் செய்து அவர்களுக்கு சுவஸ்தலோ ஆபத்து கேரிட்டதே அக்காலங்களில் ஊரிலுள்ள ஜெனங்களெல்லாம் திரண்டு அக்காலத்திற் செய்து உதவினார்களோ? இல்லையே! அவர்களின் உண்மையான எண்ணம் மற்ற மனிதருக்கு மேலிடமே பூரீ கிருஷ்ணபரவஸ்து இடையே ஊதவி புரிந்திருக்கிறார். ஆகையால் கண்பார்வை காது கேளாதிருந்த செய்து ஆபத்தாதம் பிறருதவியால் வெற்றியடையே மெய்ய ஜனப்பதெல்லாம் சீரியமேலேழுதின எழுந்தருளும். ஒவ்வொருவரும் தன் மனசாட்சிக்கு விரோத மல்லாத காரியதோரிபத்தங்களை எல்லோரும் கண்டித்தால் தான் நேரம் மேன்மையடையக்கூடும். அதுவேயல்லாமல் ஒருவனைப்பற்றி வெளிவருவதும் அவனைப்பற்றி வெளிவருவதும் ஆகிய இரண்டையும் ஒரே தராசில் நிறுத்தால் அவனவனுடைய உண்மையான பரிமாணம் தெரியவரும். அதுபோல ஜனங்களின் நன்மைக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஸ்தாபனங்களையும் அவ்வாறாகவே எதை அறிந்து வணங்குவதால் நம் நோக்கம் மேன்மையடையக்கூடி வெற்றியும் ஆசீர்வாதமும் நிறைந்திருக்கலாம். அதுபோல ஜனங்களின் நன்மைக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஸ்தாபனங்களுக்கு வரவேண்டிய நிதிகளை ஒழுங்காக வசூலிக்கும் பொருட்டு இதுபரியந்தம் செய்து வந்த ஏற்பாடுகளை மாற்றி வேறு ஏற்பாடுகளை செய்யவேண்டுமென்று நமது பேரவைக்கு ஆலோசனை கூறியிருக்கிறார்கள். அதன்படி நமது பேரவையின் ஜெனரல் கமிட்டி கூட்டத்தில் தீர்மானம் செய்து அதை அமுலில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நமது பேரவைக்கு அறிவித்திருக்கிறோம

மகளின் சகோதரி (அத்தை) யாின் குமாரத்திமார்களையும் சகஸ்ரி போதமாம் விவாஹஞ் செய்த காரோ கிடையாதோ? இக்கலி கூற்றின் வல்லமையோ? அல்லது ஈஸ்வரனின் சட்டமோ? இவ்விதச் சம்பவங்கள் நேரிலேதான் நடந்திருந்தால், இவ்விதச் சம்பந்தங்கள் எத்தனையோ? அவ்வளவு தூரத்தில் இல்லாமல் இன்னமும் ஒரு தலைமுறைக்குப் பின் வந்த இருவர்களையும் அவர்களுடைய சகோதரர்களையும் அழித்து பிரபல புராதன நிறைந்த வீட்டின் பெயரை நிர்மூலமாக்கி இவ்விதச் சம்பந்தங்களில் இவ்விதச் சம்பவங்களும், இவ்விதச் சிலர்களையும் மிகவும் கடுமையாக கண்டித்திருப்பது மிகவும், கூர்ந்து கவனிக்கத்தக்க விஷயமாகும்.

இதன் நிமித்தமாய்ப் பணத்தால் மனைவியைத் தேர்ந்தெடுத்தல் முறையாகுமோ? இவ்விதச் சம்பந்தங்களை ஆதரிப்போர் எவர்? இதிலே சுயநலமில்லாதவர் எவர்? இதிலே சுயநலமில்லாதவர் எவர்? இதிலே சுயநலமில்லாதவ